

KNJIGA 16
KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=16>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?
Prikaz rezultata str. 301/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

28-12-2014 07:22 [#301](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (15)

HRVATSKA I USTAŠTVO (37)

Svjesni odgovornosti pred Bogom i Narodom, mi ćemo reći istinu, a ostatak života mi smo posvetili odgoju i pripravi mladih Hrvata. General Drinjanin "OBRANA" br. 1963., strana 5.

Piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 26. 1965. godine

MAČEK IZMEDJU JANKA PUSTE I OPLENCA

Vele, kad je Mačeku bila saopćena vijest o atentatu na kralja krvnika, i dok se nije još znalo za njegovu smrt - a da je on rekao: " Kakve smo sreće, još će ostati na životu !". (Ja pomastio i podvukao, Otporaš)

Svi stariji, koji su u ono doba još znali što je značila Aleksandrova diktatura za hrvatski narod znaju, da je takvi i sličan osjećaj vladao sigurno medju 999 od tisuću Hrvata. Mladji pak znaju iz pričanja starijih, i neće biti teško vjerovati, da su tada svi Hrvati bez razlike, pa čak malobrojni i hrvatski komunisti, očekivali smrt kralja - krvnika, kao početak jedne nove epohe.

Hrvatska Seljačka Stranka još uvijek je bila najmoćnija politička organizacija hrvatskog naroda, iako je radikalni, državotvorni program Poglavnika bio okupio dobar dio omladine, mnogo gradjanstva uopće, te seljaštva u onim krajevima, gdje smo živjeli

izmiješano sa Srbima. Ne treba ni govoriti o tome, da je Sveučilište bilo tako rekuč ustaško i da je dio časnika hrvatskog porijekla, iz djelatnog kadra jugoslavenske vojske počeo misliti na Poglavnika.

Rekli smo, da se je Poglavnik s aktom u marseille-u predstavio već kao novi vodja, koji je - stupivši na povijesno tlo - diktirao svu kasniju hrvatsku politiku. Možda ni sam nije bio toga svjestan, ali je to bilo tako kod mnogih i svakako kod mene je to uvjerenje bilo sasma izgrađeno.

Pa ipak Maček je bio tu, bez obzira dali u zatvoru kod Srba ili u Kupincu - (što uistinu u ovom slučaju znači: ili bilo u srpskom zatvoru i unutar zatvorskih zidina raditi ono što ti Srbi govore, ili na svojem imanju na Kupincu gdje opet radiš ono što ti Srbi nalažu i što oni žele i hoće, mo. Otporaš) i još je uvijek većina naroda gledala s povjerenjem u njega. On je s nekim stoičkim mirom gledao da vrag odnese Srbiju i diktaturu, i vjerovao je, da će ipak nekako doći do "slobodne Hrvatske". Ona naša mlada generacija nije više vjerovala u Mačeka (kao ni današnja što ne vjeruje Mesiću i njegovoj projugoslaveskoj i SDP-ejovoj politici, mo) ni u njegove metode, ali su ga naši očevi slijedili i on je još uvijek pred stranim svijetom vodja hrvatskog naroda. On je to povjerenje dobio na izborima, a njegovo tamnovanje davalo mu je pred očima naroda i pred stranim svijetom ulogu martira za hrvatsku slobodu.

Svatko mu je predbacivao, da je prekršio onu Radićevu: "Nikada više u Beograd!", ali - dok smo mi mladja borbena generacija uzeli to kao jednu definitivnu borbenu parolu, - većina je ipak vjerovala da "bu stari Maček nadmudril Vlahe". Beograd je gubio živce. Srpsko je držanje bilo isto ono kralja Aleksandra i Puniše Račića, i malo je bilo Hrvata, koji su bilo kome vjerovali u Beogradu.

Ali Maček je bio uvjeren, da će sa pasivnim odporom i kulturnim i gospodarskim razvitkom natjerati Srbe na popuštanje.

U tom i jest bila njegova tragedija, jer je za volju mira pristupio, kao član beogradske vlade, Trojnom Paktu, t.j. Njemcima, Italiji i Japanu, a kasnije je, kao predsjednik vlade generala Simovića, naredio mobilizaciju za to, da se brani Jugoslavija. (Kakve li slučajnosti izmedju tada Mačeka i predsjednika jugoslavenske vlade 1990 godine, Stjepana Mesića, koji je takodjer naredio mobilizaciju JNA da se brani Jugoslavija. Ostalo je, zna se, poznato, moja opaska) Njegova nesigurna ruka dovela je u sumnju mnoge ljude, a za mene glavni izvor bila su dva Sertića.

Prvi je bio Tomica Sertić, glavnostožerni jugoslavenski časnik, zapovjednik jedne elitne gorske jedinice. On je prebjegao u Madjarsku poslije Marseille-a i pričao nam o stanju medju Hrvatima, koji su služili u jugoslavenskoj vojsci. On nam je dao jasnu sliku o Hrvatima časnicima iz njegove generacije, koji su trpili strahovita poniženja, posebno oni u Srbiji i Macedoniji, gdje su se većina morali dnevno ponižavati, da bi mogli ostati vojnici i da bi jednoga dana mogli biti korisni svojoj hrvatskoj vojsci i svojoj hrvatskoj domovini. Tadanji bojniki, Tomislav Sertić, bio je jako ozbiljan čovjek i bio je zaljubljen u svoje vojničko zvanje. Kada je jedan od starijih naših časnika, koji je služio u austro-ugarskoj vojsci, govorio u prilog Mačeka, koji da će ostvariti hrvatsku državu, bojnici

Sertić, kasniji general i zapovjednik Ustaške Vojnice, dao mu je lekciju, koja je nama služila kao putokaz. On je vjerovao, da Maček nikada Hrvatske ostvariti neće, jer će ga beogradjani iskoristiti, istrošiti, odbaciti i kompromitirati pred njegovim vlastitim narodom. On nam je prvi put dao jasnu sliku o raspoloženju hrvatskog vojnika; onih, koji su služili svoj vojni rok ili onih, koji su bili djelatni časnici ili dočasnici. On nam je govorio o budućim hrvatskim generalima, koji će u dani čas pokrenuti hrvatske jedinice, koje se nalaze pod njihovim zapovjedništvima - protiv Beograda i svake Jugoslavije. On je zapravo kompletirao moj vidokrug u pogledu konkretnih koraka za oslobodjenje Hrvatske. Za nas vojnike oslobodjenje Hrvatske značilo je nešto konkretno.

To konkretno je bilo: borbom u ratu, ustanku ili revoluciji pokrenuti duhove, ljude i oružja protiv svakog Beograda, te stvaranje brane na Drini (o čemu je jutros east zagreb komentirao sponzarosu na ovom portalu, da je današnja Hrvatska najmanja od svih Hrvatskih u prošlosti,moja opaska), Jadranu i drugim granicama - unutar kojih je trebalo organizirati hrvatsku DRŽAVU. Možda ove redke ne bih ni pisao kada ne bih danas vidio - iz razgovora sa mladjom generacijom - da i ta generacija misli isto tako.

Drugi Sertić bio je Mihovil, nekada odgovorni urednik "Narodnog Vala", t.j. lista, kojega su utemeljili Stjepan i Antun Radić. O je bio i urednik i revije, koja se je zvala, mislim "Evolucija" i čiji je zadatak bio zapravo više otupljivanje oštrice novog nacionalističkog smjera, nego li borba protiv Beograda. On je bio uvjereni HSS - ovac, ali se je teško razočarao i počeo djelovati u duhu REVOLUCIJE a ne evolucije. Proveli smo mnogo dana u razgovorima o našim problemima i drago bih mi bilo, ako ovi redci dodju do njega, da se osjeti ponukanim napisati uspomene iz onoga doba.

(Vidjeli ste kako general DRINJANIN kaže za Mihovila Sertića: "da se osjeti ponukanim napisati uspomene iz onoga doba". I ja tako kažem. I svi bi trebali tako reći: da se uspomene iz onoga doba zapišu, tako da novi hrvatski naraštaji imaju pred sobom sve - pa i najmanje - dogodovštine zapisane, kako bi oni mogli reći, a ne mi danas, TKO JE BIO TKO!!! A TKO JE BIO NITKO!!! Otporaš)

Nastavlja se.

29-12-2014 02:46 [#302](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (16)

HRVATSKA I USTAŠTVO (38)

U Hrvatskoj nema toliko drveta da bi se mogli napraviti križevi onima koji su svoje živote dali braneći Hrvatsku Državu. Zato im odajmo ZASLUŽENU POČAST!

Piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 26. 1965. godine

MAČEK IZMEĐU JANKA PUSTE I OPLENCA

On je bio zapravo, barem za mene osobno, vijesnik jedne nove orijentacije, gdje pripadnici HSS-a prilaze Ustaškom pokretu na jedan politički način. Oni, koji su odlazili prije Marseille-a, dolazili su individualno, jer su bili skloni revolucionarnom djelovanju, ili su k nama došli, jer su revolucionarna djela počinili, pa su se kod nas sklonili. Ili su pak bili poslani - da vide šta se kod nas radi. Novi ljudi, kao Mihovil Sertić, koji nije bio rod onome ličkom Tomici Sertić, govorili su nam već o jednoj jasnoj orijentaciji jednog dijela HSS-a prema ustaškom vodji i ustaškom programu. (Ovdje napominjem da je vrlo važno pratiti generala Drinjanina ove opise iz kojih će se mnogo što-šta saznati o djelovanju HSS-e za vrijeme drugog svjetskog rata i simpatijama prema partizanima. Kada se sve ovo uzme u obzir tek tada će nam biti jasno zašto je uvijek dolazilo do sukoba između dvije hrvatske vojske; Domobrana i Ustaša, iako su i jedni i drugi bili sastavni dio HOS-a, moja opaska) Dok smo mi prije svi smatrali Mačeka svojim vodjom, a Poglavnika tek revolucionarnim predvodnikom - sada nam dolaze ljudi iz domovine -, koji govore o orijentaciji desnog krila HSS-a, a koje sve više naginje revolucionarnoj djelatnosti.

U doba između Marseille-a i DESETOG TRAVNJA bilo je i drugih događaja, koji su učvršćavali našu vjeru u ustaški radikalni smjer. Stari Ivica Frank otvoreno je govorio, da je jedini Poglavnika, koji može ostavari hrvatsku državu.

Stigao je bio u Madjarsku i dr. Andrija Artuković, za koga se je znalo što i kako misli, a u Pešti je bio i DID MARKO Došen. I počeli su dolaziti iz Domovine rodbina i prijatelji onih, koji su samo potvrđivali naša vjerovanja, da će Mačekova cik-cak putovanja i sporazumi i ministროvanje u raznim beogradskim vladama - samo otvoriti put novom ustaškom vodji.

Kada je Jeftić otišao na izbore 1935. godine sa parolom, da se glasa za Janka Pustu ili za Oplenac, hrvatski je narod još nijednom slijedio dra. Mačeka u njegovim beogradskim manevrima - u uvjerenju, da će znati iskoristiti osjećaj hrvatskoga naroda. Neće biti teško nikome zamisliti što je za nas značila ta parola, jer, eto, naša mučenička i patnička Janka Pusta, nakon toliko iskušenja - postaje simbol - za kojega treba glasati onaj, tko nije voljan plakati na Oplencu (Oplenac je mjesto gdje je srpski kralj Aleksandar Karađorđević pokopan, mo) za kraljem - krvnikom, i u to ime zajedno s Jeftićem "čuvati Jugoslaviju". (Maček je taj bio i koji je još reka: "kako smo dobre sreće, ostatak će nam živ", misleći na kralja kada je bio ubijen u Marseille-u 9 listopada 1934. god., a nije se još znalo dali je mrtav ili ne, moja opaska, Otporaš)

Kada je bilo jasno, da uza sve prevare, nasilja i izborne geometrije, Maček ipak ima još jednom potvrđenu legitimaciju hrvatskog naroda, Beograd pokušava s novim prevarama. Za nas je Hrvate bilo potpuno svejedno tko su bili partneri Mačeka s beogradske strane. Za nas su bili i ostaju jednak Aleksandar i princ Pavle; bio nam je isti general Živković i

general Simović; jednako smo prezirali cincara Cvetkovića ili armenskoga porijekla Stojadinovića. Svi su oni za nas Hrvate bili isti i predstavljali su uvijek Veliku Srbiju.

Dolazak Stojadinovića na vlast donosi nove momente. Ne želim pisati o stvarima u kojima nisam sudjelovao, jer izlazi iz okvira uspomena na dra. Mačeka, ali Stojadinović je s Italijom već bio u dogovoru. To se je osjetilo u postupku prema Hrvatima. Stojadinović je tada napravio ono, što danas rade Tito i Ranković, t.j. nude ljudima mogućnost povratka u domovinu samo zato, da se skrši snaga i moral emigracije. Mnogi su, birajući između više zala, odabrali povratak u domovinu, prema onoj "pa što Bog da". Ovdje nisu važni datumi, imena, nego su važne činjenice, a jedna je činjenica - da se je u domovinu povratio prije desetog travnja i ustaški Događnik dr. Mile Budak, pa i Jure Francetić, i mnogi drugi. (Osobno sam par njih poznao koji su se (po)vratili i to je bilo 1937. godine. Pričali su mi da su se po zadatku vratili, što bi se moglo i povjerovati, jer su svi bili istaknuti Ustaše u HOS, moja opaska)

Kad god je Stojadinović prolazio kroz Mađarsku - onda su vlasti hvatale Hrvate i pritvarale na desetak dana. Svatko si može zamisliti psihološku atmosferu među nama emigrantima, kad su stigli prvi glasovi o tome, da nova hrvatska Banovina stvara prvi sabirni logor i u njega zatvara istaknute hrvatske nacionaliste, a Maček podpisuje danas s jednim, sutra s drugima razne ugovore i sporazume. Spomenut ćemo jednu sličicu takvoga raspoloženja, a koja je posebno simptomatična. Mihovil Sertić je zamolio jednom dopisnicom uredništvo "Hrvatskog Dnevnika", t.j. novine HSS-a, a da bi mu istu slali i da ćemo rado platiti pretplatu. Tom svom starom stranačkom drugu, koji je radi srpskih progona, kao urednik jedne novine HSS-a, morao spasavati glavu i s obitelji bježati u Mađarsku, odgovorili su - da oni sa izdajnicima nemaju posla! Taj je čovjek plakao kao malo dijete, jer nije vjerovao, da bi jedna hrvatska Banovina, s hrvatskim Banom, i stranačkim mu drugom Subašićem na čelu, mogla njega smatrati izdajnikom. Tada je Mihovil postao Ustaša, kasnije ustaški pukovnik, a vjerujem da se i danas u slobodnom svijetu (negdje u Juž, Americi), ako je živ, takvim osjeća.

Približavao se DESETI TRAVANJ. Ja sam okupio našu malu četnicu, iskopao odore i oružje. Kada je bio bombardiran Beograd jasno je bilo - da je došlo naše vrijeme.

Pokojni Djuro Kemfelja, popularni Djuka, nekada glavni zapovjednik gradjanske i Seljačke Zaštite, bio je uhićen 1941. god. nekoliko dana i kasnije oslobođen. On mi je osobno pričao, da ga je Maček bio uputio u Bjelovar, da tamo uguši pobunu u 106. Pješачkom puku, gdje je narednik Cvek već proglasio HRVATSKU DRŽAVU! (Već 7 Travnja 1941. godine, narednik Petar Cvek, je na svoju ruku i bez sudjelovanja politike, njemačke vojske, Ustaša i Poglavnika, proglasio Hrvatsku Državu, moja opaska). On je bio interniran s jednom grupom HSS-ovaca i, kako nisam imao ljudi, njemu sam dao jedan pištolj, da čuva svoje drugove, koji su upravo dovedeni u sabirni logor u Kraplju. Djuka me je zagrljio i rekao mi, da sam bio delikatniji nego njegov stranački vodja. On je odbio bio da svladava Ustaše u Bjelovaru, a vodstvo Zaštite predao Zvonku Kovačiću i Krunoslavu Batušiću, te otišao svojoj kući.

Spomenuo sam to kasnije i dru. Mačeku, u mojim mnogobrojnim razgovorima sa njim, pa ću u daljnim nastavcima napisati sjećanja i glavne točke tih razgovora, ukoliko ih se

budem sjetio.

Tako je pobijedila moja Janka Pusta ne samo Oplenac, nego i neodlučnost Mačekovu, (Ovdje treba spomenuti i knjigu talijanskog povijesničara Alfreda Breccia, **JUGOSLAVIJA 1939-1941 DIPLOMAZIA DELLA NEUTRALITA**, u kojoj on opisiva Mačekovu Nedoraslost Kao Političara u Tom Sudbonosnom Razdoblju 1939-1941.,moja opaska) koja je bila glavna krivnja svim njegovim političkim neuspjesima. Moj osobni dojam mi daje znati, i to ću kasnije dokazati, da se nije toliko baš radilo o mirotvorstvu i pacifizmu, pa čak ni o demokraciji, - jer sam u Mačeku upoznao pomalo i diktatora, - koji nije nikoga pitao kad je odlučivao, a upoznao sam i ratoborna čovjeka, kad je časovito bio uvjerenja - da rat treba voditi.

Medjutim, jedno je sigurno: Maček je pošteno, rekao bih, apsolutno pošteno i naivno - vodio sve svoje korake i mijenjao taktiku. Isto tako sam čvrsto uvjeren, da je mnogo manje volio Srbe i smatrao se Slovencem, nego to ljudi vjeruju. On je bio apsolutno pošten čovjek i apsolutni hrvatski rodoljub. Nu bio je političar i njegova je politika, kako je i sam priznao 5 travnja 1941., doživjela neuspjeh. Pobijedila je Janka Pusta Oplenac, i uništila dra. Vladka Mačeka, kao možebitni most medju te dvije koncepcije.

(Slijedi: NEZAHVALNA ULOGA ČUVARA DRA. MAČEKA)

(Ovdje treba spomenuti da je general DRINJANIN bio zadužen od hrvatske državne vlade za sigurnost dra. Mačeka. Za sigurno bi netko bio likvidirao dra. Vladka Mačeka da ga hrvatska državna vlada nije "internirala" kako bi mu život spasila. O tome treba govoriti a ne uvijek naglašavati "kako su ga ustaške vlasti" uhapsile i u Jasenovac u pritvor stavile. Moja opaska, Otporaš)

Nastavlja se.

29-12-2014 18:42 [#303](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (17)

HRVATSKA I USTAŠTVO (39)

Kažu da su mnogi protiv mene. Zapamti: Samo oni koji su se o bilo čemu ogriješili o dobro Hrvatske. General DRINJANIN u pismu dru. Miljenki Dabi Peraniću.

Piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 27 1965. godine

NEZAHVALNA ULOGA ČUVARA DR. MAČEKA

Dosada sam iznio nekoliko misli ne radi toga, jer bi one imale neku posebnu važnost za tok događaja, još manje za dra. V. Mačeka, Ali imale su presudnu važnost za mene osobno, kao i za one druge, koji su sa mnom bili na Janka Pusti. Mnogo toga se je dogodilo radi dra. V. Mačeka, pa kako je to imalo odsudna značenja za tok događaja na Janka Pusti, i za mene osobno - valjalo je o tome govoriti i onda, kada ni sam dr. V. Maček eventualno nije htio uticati na te događaje.

Odatle moj "kompleks Maček", koji me je pratio do onda, kada sam došao do uvjerenja, da dr. V. Maček neće više uticati na razvoj događaja i da je naša sudbina u rukama Poglavnika dra. A. Pavelica. Mi nismo vjerovali u Banovinu, niti u evoluciju kraljevske Jugoslavije, kao što ni danas - u 1965-oj - ne vjerujem u evoluciju komunističke Jugoslavije, ([Koliko proročanstava u svojim opisima je izrekao general DRINJANIN, to je ne shvatljivo za mnoge, ali svakako nije ne shvatljivo za one koji su svojim životima trasirali put do državotvorne Države Hrvatske, a među tima je bio i legendarni general Maks Luburić, moja opaska](#)) i u neke mogućnosti sa tobožnjom današnjom hrvatskom Republikom. Svaku je Jugoslaviju trebalo rušiti i treba rušiti ovu današnju. Pitanje dra. V. Mačeka bilo je za mene već čisto političko, i bio sam voljan slijediti dra. A. Pavelića, ne samo protiv Jugoslavije, kralja i Srba, nego i protiv dra. V. Mačeka.

Zatvaranje hrvatskih rodoljuba u logor Krušćica, u Vitezu kraj Travnika, kao i prebijanje nekih omladinaca po oružnicima, redarstvu i "Zaštitarima" - oslobodila me je svih predrasuda, i ja sam u dru. V. Mačeku, pri dolasku u Hrvatsku, gledao neprijatelja hrvatske države. ([Na svu žalost, što su sve "Zaštitari" radili i kako su se stvari razvijale tijekom rata, ne samo da su šurovali sa komunistima i partizanima, nego su im u svoj hrvatskoj vojničkoj opremi prilazili i rame uz rame se borili protiv naše Hrvatske Države, to se punim jezikom zove LJUBOMORA, moja opaska](#)).

Kada sam pak saznao i detalje o pokušaju dra. V. Mačeka, da spasi Jugoslaviju i u zadnji čas, kada u nju već ni sami Srbi nisu više vjerovali, uvjerilo me je, da su sve mjere, koje bi bile poduzete protiv njega i njegovih pristaša, bile potpuno opravdane. ([Svakako da ovdje treba priznati da general Luburić ima smjelost i priznati istinu da nije obožavao dra. Vladka Mačeka, mo.](#))

Znam, da je nepopularno danas tako govoriti. Svijestan sam, da je to donekle i u suprotnosti s mojim današnjim djelovanjem. Medjutim, ne bih bio iskren čovjek, kada bih danas nastojao prikazati moje osjećaje drugačijim, nego su u stvarnosti bili. ([Ovdje je potrebno istaknuti da je general Drinjanin jedini od svih hrvatskih vojničkih zapovjednika drugog svjetskog rata da je nešto napisao i ostevio povjesničarima da mogu nešto napisati i s naše hrvatske strane o hrvatskoj vojničkoj povijesti. Doduše i puk. Ivan Babić je nešto pisao kao feljtoni u "Novoj Hrvatskoj" iz Londona, što svakako treba uzeti u obzir. Sada se postavlja jedno ozbiljno pitanje: Zašto drugi hrvatski časnici nisu pisali o svojim uspomenuama u stvaranju i obrani Hrvatske Države. Odgovor je jednostavan: Pobili ih Titini partizani, moja opaska, Otporaš.](#)) Moglo bi izgledati i kao da se opravdam ili možda ulagujem nasljednicima dra. V. Mačeka u vodstvu HSS-e. Moglo bi čak izgledati, kao da perem sebe od odgovornosti i svaljujem krivnju na druge, t.j. starije. Ne, ja sam bio sporazuman s uhićenjem dra. V. Mačeka, i bio sam sporazuman s razoružanjem jednog dijela "Zaštite", koji je bio infiltriran komunističkim utjecajem.

Kada su pojedine grupe "Zaštite" u Zagrebu, pod utjecajem vina i unutarnjeg gnjeva, i vjerojatno komunističkog huškanja, počele po zagrebačkim ulicama praviti izgrede - kličući dru. V. Mačeku i vrijedjajući Poglavnika, intervenirali smo, i ja sam osobno intervenirao. Skupa sa pok. Mijom Babićem očistili smo najprije zagrebačke ulice od bučnih grupa "Zaštitara", tako da smo ih jednostavno pobacali u kamione, a da ih nismo ni razoružali; a nakon te operacije, pred zoru slijedećeg dana, upali smo s malim grupama povratnika u privremene vojarne "Zaštite". Tada smo bili doveli s nama stručnjake antikomunističkog odjela zagrebačkog redarstva i, prema kartoteci, odstranili sve one, koji su bili poznati kao komunisti i iste internirali. ([Eto, sada se može jasno](#)

vidjeti do koje mjere HSS-a je bila infiltrirana komunistima, a zna se da su ovi bili i ostali poznati kao rušitelji Hrvatske Države, moja opaska) Ostalima smo dali mogućnost, da obavijeste svoje, posebno one na Trešnjevski, da im donesu građanska odjela, nakon čega su bili otpušteni svojim domovima. Sam službujući časnik konjaničke čete "Zaštite" preko telefona pozvao je sve časnike, i oni su u glavnom sami izvršili selekciju. Jedan dio se odmah javio u ustaške postrojbe i bili su upućeni u I. Ustašku Dobrovoljačku Pukovniciju u Zagrebački Zbor i Obrtnu Školu, gdje je pukovnija imala svoje nastambe, urede i skladišta.

Možda će se mnogi znojiti od muke kada budu ovo čitali. Potpuno ću ih razumjeti. Zašto? Zato što do sada njihove oči nisu imale priliku ovako nešto vidjeti, niti njihove uši nisu se navikli ovako nešto čitati. Do sada sve što je pisano i o čemu se slobodno smije govoriti i pisati je to, što su drugi o nama pisali, te na to su se naše oči i uši navikle.

Nastavlja se.

Gracena13

27.05.2009 20:37 h

citat:

Do sada sve što je pisano i o čemu se slobodno smije govoriti i pisati je to, što su drugi o nama pisali, te na to su se naše oči i uši navikle.

Pravo velite.

No, nadam se da će ipak prispjeti vrijeme u kojem će se konačno poštivati istinski demokratski pristup o pravu i slobodi pisanja i govora bez nametanja pravila o tabu temama.

Jer, sve dok egzistira dekretom vlasti propisano pravilo o tabu temama, teško ćemo smoći mogućnost prateći isključivo jednu stranu procijeniti i donijeti ispravan sud o bilo kom povijesnom događanju iz proteklih vremena.

Evo, npr. kada bih pratila isključivo vaše priloge stekla bih dojam budući da ste vrlo vješt narator da su svi koji su učestvovali u vojnim formacijama jedinica NDH bili svetc.

Budući da zdravo-razumnom umu ovakva konstantacija ne može biti objeručke prihvatljiva kao vjerodostojna činjenica, ja ću upisati dodatno primjedbu ipak, iako se možda vama neće dopasti.

Uzrok osnivanju ustaških vojnih formacija, pojavu težnje o osnutku i uspostavi NDH, te nadasve tužne i nesagledive posljedice po hrvatski narod u cjelini u vidu velikog broja stradalnika u jamama diljem Lijepe Naše, i van nje su jedno pitanje, a ružni čini počinjeni nad nedužnim ljudskim bićima od strane hrvatske vlasti u vrijeme trajanja države NDH su drugo pitanje, i također ne zamariva činjenica.

Osobno identičnom ocjenom osuđujem izvršeni zločin nad nedužnim čovjekom bez obzira o kojoj se sukobljenoj strani radilo.

Eto, tako ja osobno sagledavam na temelju priloga koje sam propratila s obje strane.

P.S.

Ne smijem se javljati prečesto na vašim temama.

Već su mi šest puta izvršili napad na komp, a npr. sinoć su mi u roku od 20 min pokušali šest puta

provaliti vatrozid.

Čim pojedini ugledaju da se javljam na vašoj temi, napadi će iznova uslijediti.

Lako je vama pisati. Vi se javljate van teritorija RH, a ja sam bolesnicima, opsjednutim psihopatima dostupnija za razliku od vas.

Domobran

27.05.2009 22:00 h

Poštovana gracena13. Razumijem vašu frustraciju. Prije, u nekadašnja vremena, za vrijeme Tita i drugih diktatora, netko - do zubi naoružan - bi vam pokucao na vrata, odveo vas u Petrinjsku ili negdje još gore, i to je tada bio službeni terorizam. Danas se takav terorizam prakticira preko računala, što je ista stvar. Terorizam je jednak terorizmu.

Što se tiče iznošenja stvari i sa jedne i sa druge strane, u tome i jest snaga objektivnosti, naravno za one koji staloženo i mirno mogu čitati i jedno i drugo. Kako sam već gore rekao da su drugi o nama mnogo i čak previše pisali, bez nas i više puta i protiv nas, došlo je vrijeme da netko počme pisati o nama onako kako su se stvari odigravale i zašto su se morale odigravati, a ne zataškavati bilo koje i bilo kakve zločine. Ne možemo mi Hrvati samo reći: bilo je zločina i na jednoj i na drugoj strani, daj osudimo ih, i idemo dalje. Ja se slažem s tim samo nada kada mi Hrvati imadnemo podjednako vrijeme utrošeno u iskazivanju svih zločina, to jest FIFTY-FIFTY 50/50. Jugoslaveni svih boja i tendencija su imali preko 70 godina i preko 1000 i više dobrih pisaca, novinara, povjesničara, vojnih analitičara i stručnjaka, Djilasa i Vladimira Dedjera, raznih diplomatskih predstavništava, itd., pisati i izlagati o nama Hrvatima ono što su oni htjeli. Mi Hrvati nismo imali tu sreću. Naša inteligencija je jednim dijelom pobijena na Bleiburgu, na drugim stratištima, jedan dio rastjeran po svijetu, jedna dio mučen, jedan dio zatvoren, jedan dio ustrašen, jednom dijelu se zabranilo slobodno pisati i slobodno se intelektualno razvijati, itd. Poštovana kolegice gracena13 sve je to iz službenog i nametnutog straha i te kako djelovalo na normalno razvijanje i normalno prosudjivanje kod Hrvata. Velika je šteta da nema više onih Hrvata koji su nešto značili za vrijeme NDH i iza sebe ostevili barem nešto napisano za nas mladje, kako bi mogli uspoređivati, kako vi kažete i jedno i drugo. Na svu sreću, ovdje javno ističem, da posjedujem skoro sve "DRINE" i "OBRANE" pa dobar dio i "HRVATSKA REVIIJA" i "NOVA HRVATSKA" kao i mnogo drugih hrvatskih emigrantskih publikacija, koje su, svaka u okviru svojih ideoloških opredjeljenja, uvijek pisali o Hrvatskoj i hrvatstvu. I kada se bude sve ovo prostudiralo i uspoređivalo sa onim što su drugi u prošlosti o nama pisali, tek onda, mislim, tek onda, možemo reći da imamo FIFTY - FIFTY 50/50 utrošena vremena. Tako se na svakome sudu radi. Tako se mora i kod nas i našeg Hrvatskog Suda raditi. A nama je još i danas zabranjeno, kako neki komentatori tvrde na ovom portalu, prema ustavu RH. nije li to više nego žalosno!

Gracena13

27.05.2009 22:26 h

No, dobro, zadovoljna sam odgovorom, jer poželjno je da svaka rasprava vezano uz sadržaj teme proteče u miru i u skladu sa civilizacijskim normama.

Nismo bliznaci jednojajčani, niti u obvezi da identično promišljamo o bilo kom pitanju.

Osobno kada mi nije jasan dio upisa, uputim zamolbu ako je moguće da mi se dodatno pojaśni, uslijed nedovoljnog poznavanja materije ili možebitne ograničene sposobnosti umne shvaćanja biti poruje upisa.

Već sam se bila unaprijed prepala budući da nosite naziv nicka Otporaš, (moj grijeh , moj grijeh , moj grijeh) da ćete mi kada pročitate komentar u zahvalu sročiti pjesmicu poput meterizanki " Anki "-nosim kapu sa tri roga, a borim se protiv Boga.

P.S.

Evo, dok pišem vam odgovor, zaštita očitava napad novi 21:18:24 NetBIOS Sesion

Sirote stvorenje , nemir mu silni vlada u duši.

Pomozi mu Bože, pruži mu potrebnu utjehu, tko god da je !

[Domobran](#)

27.05.2009 22:42 h

Gracena13. Molim lijepo, bez ustručavanja, slobodno i iskreno javite se, pišite, iznositi vaše misli, ne toliko za mene ili za vas osobno, koliko će to biti za druge, koji i te kako prate šta tko piše i kako piše. meni je osobno vrlo drago čitati šta vi pišete. Vaše pjesmice mi se vrlo dopadaju. Neke sam kopirao i čuvam za prikladnu priliku. Opet vas molim, samo pišite, jer spas je u onima koji nešto pišu, a propast je u onima koji ništa ne pišu. PoZDrav.

30-12-2014 03:24 [#304](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (18)

HRVATSKA I USTAŠTVO (40)

Nisam toliko pametan da bih znao koliko vrijedim. Ali zato uvijek trebam biti svjestan i znati da sam rođen u Hrvatskoj i da pripadam Hrvatskoj, kaže Petar Boban, Gabrić u borbama na Romaniji 1942. Godine ...

Piše: general DRINJANIN

"OBRANA" br. 27 1965. godine

NEZAHVALNA ULOGA ČUVARA Dr. MAČEKA

Nadjene su velike količine sukna, koje je služilo za pravljenje odora "Zaštite", kao i drugog pribora, remenja itd. Jedino što nismo upotrebljavali bili su "škrlaki".

Kada sam bio pozvan da uhitim dra. Mačeka i da, po cijenu moga života, pobrinem se za njegove interniranje, u kojemu se dru. V. Mačeku ništa nije smjelo dogoditi, izvršio sam zapovjed "bez predomišljanja". (Predpostavimo da general Drinjanin nije uopće ništa pisao povodom hapšenja i interniranja Dra. Vladka Mačeka, za sigurno bi danas svaki povjesničar o ovoj temi bio vrlo oskudan informacija iz prve ruke. Ovi opisi generala Vjekoslava Maksa Luburića bacaju sasvim drugačiju sliku internacije dra. Mačeka. Moja opaska. Otporaš.)

(Ovdje ću podsjetiti kolegicu GN broken da sada prati ono što ju je zanimalo o internaciji dr. Mačeka, u njezinu komentaru od 12 svibnja, moja opaska).

Dok smo se vozili u samovozima prema Kupincu - razmišljao sam i pravio usporedbe. Koliko se sjećam, preda mnom su bila tri problema:

1 -- Kuda odvesti dra. V. Mačeka i kako se brinuti, da mu se ništa ne dogodi, da se ne zna gdje je i da ne može nitko k njemu. (Poštovani GN i kolege, ruku na srce: koliko vas/nas je znalo za ovo što ćete sada imati priliku pročitati? Sebe isključujem, jer sam ja znao o tome ima skoro pola stoljeća. A vi!? Niste znali i zna se zašto niste znali. Zato, molim lijepo, pratite od sada ako niste imali priliku pratiti do sada. Vidjet ćete šta čovjek/osoba kojemu se sve to pripisuje, piše, iz prve ruke, i rekao bih da ne laže, jer, on je ovo pisao ni pune četiri (4) godine prije svoje smrti. Dakle, nije imao priliku ništa oduzimati niti dodavati niti uljepšavati, moja opaska, Otporaš). Oko Kupinca su bili počeli obilaziti ne samo predstavnici HSS-e, nego i njemački agenti (Abwehr), tajna služba Wehrmachta, pa i neki viši domobranski časnici, a svakako, prema povjerljivim obavijestima, i komunisti, koji su namjeralo ubiti dra. V. Mačeka, da bi onda krivnju bacili na ustaše, i to iskoristili u svoje svrhe. Još veći problem bili su neki domaći ustaše, iz naše radikalne grupe u vrijeme ilegalnog rada, koji su željeli osvetu za sve progone i dobivene batine sa strane banovonskih organa. A Poglavnik mi je izričito tada rekao: da jamčim mojim životom i čašću, da se Mačeku neće ništa dogoditi i da on neće imati prigodu bilo što učiniti.

2 -- Postojao je ipak za mene jedan moralni problem. Bio sam vojnik i revolucionarac, svjestan, da i nezahvalne uloge u korist države treba vršiti s istim veseljem, kao i svaku drugu funkciju. Pa ipak mi se nije svidjela uloga, da bilo kome budem stražar. U dugom nizu godina našega ilegalnog života i programa - svi smo mi zamrzili ne samo jugoslavensko redarstvo, nego i t.zv. policije u cijelome svijetu. (Ovdje nadodajem da sam sve do osnutka Hrvatske Drzave 1991. godine, osobno bio žrtva svih policija onih zemalja u kojima sam živio, pa i dalje. Putovanja su mi bila zabranjena i ograničena. Nadzor je bio nad mnom, ne za neka krivična djela, nego samo i jednostavno zato što sam na sebi imao dva (2) žiga: (1) antijugoslaven te (2) antikomunista, što je Beogradu uveliko smetalo i pritiske vršili na dotične zemlje da me se progone, moja opaska, Otporaš) Jasno nam je bilo, da su redarstva potrebna, jasno nam je bilo, da treba uhićene odmetnike internirati, kao što su i nas internirali i proganjali. Bio sam i za to, da se strijelja uhićene odmetnike s oružjem u ruci, kao što su i nas strijeljali i vješali. Pored svega toga, redarstvena je uloga nesimpatična, i kasnije sam se uvjerio, da su tako mislili većina uglednih ustaških prvoboraca, koji su stajali na čelu raznih redarstvenih institucija. Pa dok se radilo o običnim odmetnicima, a to je još nekako išlo. A sada - Slučaj Mačeka - bio je ipak drugačiji i veoma poseban. Nisam se nikako mogao osloboditi onoga sjećanja, kada sam kao dječarac htio braniti Mačeka, da ga Srbi ne ubiju.

3 -- Imao sam osjećaj neke vrsti povijesne odgovornosti. Već kao gimnazijalac bio sam dobar poznavao hrvatske povijesti, pa sam u trećem razredu gimnazije došao u sukob s prof. Kostom Leovćem, koga je vrag negdje iz Niša doveo u hrvatski Mostar, da nama, na našoj djedovini, tumači - kako uopće nemamo svoje povijesti, i da je sa pogibijom kralja Petra Svačića (1097 god.) završila naša historija, (Ovdje moram nadodati šta je rekao general JNA Kosta Nadj u zagrebačkom Vjesniku od 6 svibnja 1981. godine: "...Mi (komunisti/jugoslaveni ili Srbi, moja opaska) moramo mnogo više voditi računa i tko i kako nam odgaja omladinu". (To je upravo to o čemu general Drinjanin govori, moja opaska), te da je od 1102 god., t.j. od - pacta konventa - sve čisto robstvo, iz kojeg su nas Srbi oslobodili godine 1918. Da nije bilo fra. Dominika Mandića, koji je hrvatske djake spašavao, bio bih već tada isključen iz gimnazije.

Svi smo mi Matiju Gubca, seljačkog vodju za stare pravice, neogranično poštivali. Ali što tek da kažemo o Zagorcima i Podravicima, koji su s nama bili na Janka Pusti, i koji su gledali u Gubcu jedan legendarni lik, za njih najkonkretniji i najjasniji pojam. Za mnoge od njih hrvatska povijest

počinje s Matijom Gubcem, a Radica i Mačeka su stavljali uz bok Gubca. Za njih čak ni Ban Jelačić nije bio dostojan u usporedbi s Matijom Gubcem, krunjena s usijanom krunom, na Markovu Trgu - prelazio je na ubijenog Radića i zatvaranoga V. Mačeka. Svi su progonjeni uvijek bili u širim narodnim slojevima okruženi legendom i živili su izvan vremena i prostora, u narodnoj predaji.

I dok sam sjedio kraj dra. V. Mačeka u mojim kolima, na odlasku iz njegovog Kupinca započeo sam razgovor o legendarnom Gubcu i njegovim utjecaju na hrvatsko seljaštvo.

(Slijedi: NJEMAČKO ODLIKOVANJE i po Hitleru poklonjeni revolver na noćnom ormariću dra. Mačeka.

Nastavlja se.

Objavljeno: 28.05.2009. u 03:21h
Broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 1522

[Delivuk](#)

16.11.2011 04:47 h

general Drinjanin. Sva šteta što još nisi živ da nam i danas daješ lekcije kako se Rvacka čuva. Posljednje uređivanje od Bobani : 30-12-2014 at 03:26

30-12-2014 16:16 [#305](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (19) **HITLEROV REVOLVER NA NOĆNOM ORMARU DRA. V. MAČEKA**

HRVATSKA I USTAŠTVO (41)

Mnogo puta smo rekli, da nam je teško govoriti i pisati istinu. Sada velimo: teško nam je već više šutjeti ... U pohodu za slobodu svoga naroda, idemo sa Istinom ...Svjesno odgovornosti pred Bogom i Narodom, mi ćemo reći ISTINU, a ostatak života mi smo posvetili odgoju i pripravi mladih. Hrvatska će nas povijest suditi prema onome što smo htjeli biti ili što bi bili da smo mogli i htjeli ...Prije odluke potpisani je dobro razmislio, uredio svoje račune sa Bogom i ljudima i za vrijeme duhovnih vježbi krajem godine došao do zaključka, da je došlo vrijeme govoriti punu istinu. I mi ćemo ju reći. Neka bude za dobro Hrvatske, kaže general Drinjanin u prvom broju "OBRANE" 1963. (Ja bih samo nadodao to, jer mi je poznato iz mnogih Maksovih pisama da je jedna španjolski svećenik, vrlo dobar generalov i Poglavnikov prijatelj, Frey Miguel Hernandez, među Hrvatima poznat kao Padre Oltra, ispovjedio je pred smrt Poglavnika, a da se je general Luburić uvijek kod njega ispovijedao, mo. Otporaš.)

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 28 1965 godine

Njemačko odlikovanje i po Hitleru poklonjeni revolver na noćnom ormariću dra. V. Mačeka.

Dugi niz godina emigrantskog života, te izvanredne prilike u kojima sam živio tako rekuć od najranijeg djetinstva - naučile su me, da se u životu ne treba nikad i ničemu previše čuditi. Sjećam se, da je jednom Poglavnik, kada nas je došao posjetiti na Janka Pustu, dao jednu dobru definiciju normalnih i abnormalnih stvari, te luđi i pametni ljudi. Kad su se, naime, neki tužili da je Kopčinović ("pobočnik Siniša") lud, jer je činio stvari, koje jedan normalan čovjek ne čini, Poglavnik je rekao: " Pa jest, izgleda malo lud, ali drugi, koji nas posmatraju, to isto tvrde za nas, jer sasvim normalni ljudi bave se unosnijim poslovima, zaraduju, vesele se i odmaraju se, a mi, koji se bavimo ovakvim poslovima, ne možemo biti drugo nego abnormalni!"

Ta je definicija meni mnogo puta pomogla snaći se među ljudima i djelima, koja nisu uvijek izgledala potpuno normalnim. A kada je negdje doza "abnormalnosti" bila prevelika, onda smo znali i ne znam zašto, reći: nemoj pretjeravati (u šali se reklo "priječeravati").

Stigli smo u Kupinec s jednom kolonom ustaša Narodne i Obrambene službe, te, prema unaprijed predviđenom planu, osigurali okolicu, opkolili Mačekov dvor i zvali na vrata. Bila je rana zora, svi su još spavali, osim našeg tajnog kolaboratora, koji je obavljao diskretnu nadzornu službu i dao nam nacrt Mačekova dvora i imanja. On nas je čekao. [\(Ovdje treba istaknuti da je ta mlada NDH odmah počela temeljito funkcionirati, moja opsaka.\)](#)

Nastalo je bilo u kući komešanje i na kraju su nam otvorili. Predstavio sam se i rekao, da dolazim s pismenim nalogom od zapovjednika Ustaške Nadzorne Službe i Glavnog ravnatelja za javni red i sigurnost, Eugena Kvaternika. Nakon kraćeg vremena uveli su me u sobu, gdje je spavao dr. V. Maček. Njemu sam se predstavio i pokazao mu pismeni nalog.

U istom je stajalo, da se ima pretresti dom dra. V. Mačeka, u potrazi za eventualnim tajnim spisima, te da se, po odredbi Poglavnika, daje nalog za internaciju dra. V. Mačeka, koji trebam ja osobno sprovesti u djelo.

Sada počima iznenadjenje. Najprije zato, jer među prvim riječima, koje je izrekao dr. V. Maček, bile su - da nas je očekivao. I drugo, veliko iznenadjenje, na njegovom noćnom ormariću, na lijevoj strani kreveta, bila je jedna otvorena škatulja, u kojoj se vidjelo jedno blistavo njemačko odlikovanje sa vrpcom. To je bilo jedno od onih povećih odlikovanja, koje se na širokoj vrpci vješalo oko vrata ministara i drugih važnih osoba. Pa ne samo da sada ne znam kakve je vrsti bilo to odlikovanje, nego ni onda se nisam podrobije zanimao.

Kraj spomenute škatulje bila je jedna druga, isto tako otvorena škatulja i u njoj jedan "Walter" revolver! Na škatulji i na revolveru bilo je urezano, da mu je to poklonio njemački Fuhrer, u ime prijateljstva prema njemačkom Reichu, ili nešto slično. Bilo je spominjano ime Goering-a, nu ne znam dali je to bila fabrikacija Herman Georing, ili mu je to marsal Goering, kao veliki prijatelj Jugoslavije, na poklon dao. [\(Nije se tome čuditi. Hitler je imao veliki razlog pokloniti dru. Vladku Mačeku i značajniji poklon od jednog "Walter" revolvera zbog njegova sudjelovanja u pristupu srpske kraljevske vlade Trojnom Paktu: BERLIN, RIM TOKIO 25 ožujka 1941., kojim činom se je htjela spasiti Jugoslavija i sa Hitlerove i sa Mačekove strane, mo. Otporaš.\)](#)

[\(Dozvolite mi ovdje navesti šta o tom "revolveru poklonu" kaže Marko Marković u svojoj knjizi " JURE I BOBAN, Povijest Crne Legije", str. 34., Otporaš\)](#)

.." Treba podsjetiti da je Madjarska četiri mjeseca prije njemačkog napada na Beograd s Jugoslavijom sklopila Ugovor o trajnom prijateljstvu, a Hitler ju je prisiljavao da sudjeluje u napadu na svog južnog susjeda, za uzvrat joj nudeći teretorijalne ustupke. Pod njemačkim pritiskom Madjari su se morali predomisliti. Na sjednici vlade 1 travnja 1941. odlučili su napasti Jugoslaviju. Formalni

izgovor našli su u očekivanju da će se napadom Njemačke na Jugoslaviju Hrvatska odcijepiti i da tim činom Jugoslavija prestaje postojati, a time prestaje važiti ugovor o vječnom prijateljstvu tih dviju država.

Dva dana nakon te sjednice grof Tellkey, predsjednik mađarske vlade, počinio je samoubojstvo. O tom činu Maček je u "Memoarima" zapisao: "Ribbentropov posebni izaslanik Maletke posjetio me poslije podne 3 travnja 1941. i donio mi poruku da je dozrela stvar odcjepljenja Hrvatske od Srbije i ponudio mi da u tim stvarima suradjujem s Nijemcima. Ja sam mu rekao da je odcjepljenje moguće samo ratom i da zato na toj stvari neću raditi ništa, ([Sada se očito može vidjeti kokvog predsjednika HSS-a je imala, koji je svim silama htio spasiti Jugoslaviju, i tako, svojim nedržavotvorno hrvatskim stavom, uveliko doprinosaio razdor medju Hrvatima, koji je išao na ruke partizanima. Sada se olako može shvatiti odluka hrvatske državne vlade za Mačekovo hapšenje i internacija, moja opaska, Otporaš](#)), nego ću sve svoje sile uložiti u to da spriječim rat. Zamolio sam zato neka saopći Reibbentropu da nema smisla sa njemačke strane navijestiti Jugoslaviji rat, jer se proglašenjem kraljeve punoljetnosti i sastavom nove vlade ([u kojoj je i dr. V. Maček bio, moja opaska](#)) ništa nije promijenilo. Uvjeravao sam ga da nitko u cijeloj Jugoslaviji, osim nešto nedozrele mladeži u Beogradu, ne želi rat. To je bila istina prema onome što su me Košutić i Šutej bili izvijestili. Maletke mi je rekao da vrlo žali što nije kod mene naišao na očekivani odaziv, ali je nadodao da će on moje mišljenje o besmislenosti rata protiv Jugoslavije vjerno reproducirati na nadležnom mjestu. Na rastanku mi je Maletke ostavio kao uspomenu nabijenu 'pištolu". Ja sam mu se najuljudnije zahvalio na predanom mi "daru", ali sam shvatio značenje..."

([Dali je general Drinjanin kada je pisao svoja sjećanja na dra. V. Mačeka znao za njegove "Memoare" u kojima se otkriva tajna "revolvera" na ormariću u spavaćoj sobi dra. Mačeka, kojega je on, general Drinjanin, pronašao, teško je reći, mo.](#))

Nastavlja se.

([Napomena.](#) Ovi nastavci su izlazili na portalu javno.com. Taj portal je prestao, mislim, izlaziti negdje u travnju 2010. Ovdje za čitatelje Foruma Hrvatski integralisti želim staviti i različite komentare na skoro svaki nastavak, tako da se upoznaju čitatelji sa mišljenjima komentatora toga vremena kao i koliko je posjeta bilo u prvih 24 sata. Otporaš.)

Objavljeno: 28.05.2009. u 14:38h
Broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 1188

Gracena13 29.05.2009 14:04 h

citat:

Ja sam mu rekao da je odcjepljenje moguće samo ratom i da zato na toj stvari neću raditi ništa, ([Sada se očito može vidjeti kakvog predsjednika HSS-a je imala, koji je svim silama htio spasiti Jugoslaviju, i tako, svojim nedržavotvorno hrvatskim stavom, uveliko doprinosaio razdor medju Hrvatima, koji je išao na ruke partizanima. Sada se olako može shvatiti odluka hrvatske državne vlade za Mačekovo hapšenje i internacija, moja opaska, Otporaš](#)), nego ću sve svoje sile uložiti u to da spriječim rat. Zamolio sam zato neka saopći Reibbentropu da nema smisla sa njemačke strane navijestiti Jugoslaviji rat, jer se proglašenjem kraljeve punoljetnosti i sastavom nove vlade ([u kojoj je i dr. V. Maček bio, moja opaska](#)) ništa nije promijenilo. Uvjeravao sam ga da nitko u cijeloj Jugoslaviji, osim nešto nedozrele mladeži u Beogradu, ne želi rat. To je bila istina prema onome što su me Košutić i Šutej bili izvijestili. Maletke mi je rekao da vrlo žali što nije kod mene naišao na očekivani odaziv, ali je nadodao da će on moje mišljenje o besmislenosti rata protiv Jugoslavije vjerno reproducirati na nadležnom mjestu.

Evo, nam iznova moćnici svjetski u suradnji s domaćim političarima skrojiše nam sudbu i utopiše nas iznova potihu u asocijaciju tzv. Zapadni Balkan .

Danas kada smo se konačno uspjeli nakon toliko dugog vremenskog perioda patnje osloboditi nametnutih nam robskih okova protiv naše volje, odričemo se iznova samostalnosti stečene u patnji i krvi vlastitih žrtava prešutno klimajući glavama na odluke nesuvisle vodećih vlastodržaca, unatoč svim patnjama i stravičnim stradanjima vlastitog naroda za vrijeme dok smo bili primorani biti u savezništvu s onima koji su nam toliko zla počinili od 1918-pa sve do 1990.

Ne mogu komentirati prošla događanja , jer mi je mnogo toga nepoznato, ali sagledavajući današnju situaciju , uspoređujući ju sa događanjima koja navodite u priložima, čitam i ne mogu doći k sebi od čuda.

Kako tad, tako nažalost i danas.

Bože moj, pitam se, kako je moguće da Hrvati nakon svega što se zbilo i nadalje hodaju poput gusaka u magli.

[Domobran 30.05.2009 00:00 h](#)

gracena13. Uistinu me veseli vaše pozitivno i lucidno tumačenje i uspoređivanje prošlih sa današnjim događajima. To je i mene čudilo, pa sam zato odlučio iznijeti nešto od onoga koji je bio jedan od "šarafa" zatezanja i popuštanja baš u to vrijeme o kojima opisujem, a to je Maks Luburić. Osobno, poštovana gracena13, što mene sada malo muči je to što ulazim u vremensko razdoblje NDH, a , ne priskakajući generala Drinjanina opise, priskočio sam mnoge dogodovštine vezane za tragediju hrvatskog naroda i srpski teror nad njim od ubojstava Radića po do početka opisivanja ovih generala Luburića opisa, i ulogu Ustaškog Pokreta u tom razdoblju. Svakako ću se povratiti ondje gdje sam stao, a sve drage i cijenjene čitatelje iskreno nukam da prate i povezuju, kao gracena13, prošlost sa sadašnjošću.

[Gracena13 30.05.2009 09:53 h](#)

Velite da upišem iskreno misli.

Uvijek to i činim. Ne znam perfidno glumiti razno-razne likove pod više nickova prema potrebi prilikom javljanja na Net.

Pročitam vaše priloge kao i sve ostale teme u čiji sadržaj nisam imala priliku biti upućena .

Osobno moji djedovi i bake nisu bili učesnici ni jedne od sukobljenih strana za vrijeme WW2, nemam potrebu za navijačkim sklonostima spram bilo koje strane.

Nisam ljubitelj politike, napose ne ratova.

Ljubitelj sam prvenstveno mira, glazbe i poezije.

Velite da vam se dopadaju stihovi, pa ih kopirate (ili za svaki slučaj, nek se nađu spremni u arhivi))))

To mi često pojedini najave, nakon što pročitaju stihove koje priložim.

No, nije grijeh prilagati stihove, grijeh je svjesno zlo činiti bližnjem svom.

Ne mogu s vama argumentirano voditi raspravu o sadržaju teme, jer nisam upućena , niti imam spoznaje vjerodostojne o sadržaju teme.

Već sam ranije pojasnila da sve što priložim , pronašla sam javno objavljeno na Net-u.

Da ne duljim evo kratki prilog u stihovima, da razvedrim vašu stranicu.

Dok je Hrvat uz Hrvata,
Jadran može mirno spati
I sa njime sva ljepota
Dalmaciju što nam zlati.

Dok je Hrvat uz Hrvata,
Zagorjem se pjesma čuje
Preko rijeka, preko polja
Preko Like, odjekuje.

Dok je Hrvat uz Hrvata,
Sunce Istre ljepše grije
Iz kamena Herceg grude,
Vinova se loza smije.

Dok je Hrvat uz Hrvata,
Slavonija bit će rodna
Vukovar će opet cvati,
I sa njime polja plodna.

I neka znaju, znaju svi
Bilo vrijeme mira il rata,
Hrvatsku nam nikad, nitko uzet neće
Dok je Hrvat uz Hrvata.
Autor mi nepoznat

Lijepi pozdravi, gosp. Otporaš, tko god i što god da jeste u RL.

[Otporaš 30.05.2009 14:06 h](#)

gračena13. Jutros, ovdje u Austinu, glavnom gradu Texasa, pijem kavu i čitam vašu pjesmu. Ova kava mi je najukusnija od svih prijašnjih, zato što ju je vaša lijepa pjesma pošećerila ukusom vaše pjesme o osjećajima za Hrvatsku kojeg bi svaki Hrvat trebao imati.

Što se tiče poznavanja/nepoznavanja činjenica o kojima pišem, mene su nužda i nužne potrebe natjerale da sve pratim i čitam, kako bih mogao sudjelovati u razgovorima koji nas se sviju tiču. A toga je bilo mnogo, kako za saznati tako i za pročitati. Što sam "potkovaniji" bio u znanju sa činjenicama, snažnije sam mogao argumentirati moju tezu. Često put sam sa mojim sugovornicima došao u sukob, jer sam ih dotjerao kao "cara do duvara" da nisu mogli više vjerovati ni u ono što su oni čuli i znali, pa, iz prkosa, ni u ono što sam im ja pričao. Teško je ikada biti pobjednik u jednoj diskusiji, ali svakako dodje se do kolebanja poznavanja stvari. Komunisti, svugdje u svijetu, oni su bili pravi majstori u izvrćanju činjenica, navlačiti vodu na njihov mlin, zbuniti slušatelje i ostaviti ih u ideji da je sve istina što im se je reklo. Sa njima polemizirati moralo se je poznavati stvari. I na koncu, rekao bih, da se komunistička ideologija nije pobijedila zato što je ona socijalno bila loša, nego zato što su njezini predvoditelji mnogo lagali; a u našem hrvatskom slučaju imali smo k tome još i Srbe i Jugoslavene, što, na primjer, kod Madjara, Romunja, Bugara i niz drugih naroda istočnog bloka nije bio slučaj. Oni su imali samo komunizam protiv kojeg su se borili, nasuprot nas Hrvata, koji smo imali tri (3) vatre za ugaziti: najprije jugoslavensku, zatim srpsku, pa tek onda komunističku. Još nam samo ostaje za uvjeriti ono nešto malo Hrvata pod plaštom Mesićeve

antifašizma da budu HRVATSKODRŽAVOTVORNI HRVATI.

Lijep poZDrav. Otporaš.

30-12-2014 22:24 [#306](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (20)

HRVATSKA I USTAŠTVO (43)

Obećali smo hrvatskim povjesničarima da ćemo iznijeti ono što znamo. Našim iskazima pomoći ćemo rasvijetliti hrvatske misterije, kaže Gen. Drinjanin.

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 28 1965. godine

Njemačko odlikovanje i po Hitleru poklonjeni revolver na noćnom ormariću dra. V. Mačeka.

Nastavak iz prošlog broja.

Sjetio sam se, uza svu ozbiljnost i odgovornost onoga časa, na "pobočnika Sinišu" i Poglavnikovu definiciju normalnih i abnormalnih stvari i ljudi. I jedva sam se moga suzdržati, da se ne nasmijem i upitam dra. V. Mačeka nešto o svemu tome, ali je čas bio za mene i tegoban i neugodan, a vjerujem, da ni dru. V. Mačeku nije bilo najugodnije. Svakako, imao sam onoga časa dojam, da sam se osjećao potištenijim nego li on sam.

Dok su agenti UNS (Ustaška Nadzorna Služba), pod zapovjedništvom Viktora Tomića, pretraživali kuću i gospodarske zgrade, ja sam bio uz V. Mačeka i pokušao s njim razgovarati. Zamolio sam ga, da bi on sam stavio na raspolaganje papire, koje bi mogao imati u obiteljskoj i spavaćoj sobi; da bi meni učinio uslugu i da me ne izlaže neugodnostima premetanja po osobnim stvarima, i on je to rado obavio. Tada mi je bilo još žalije toga čovjeka. Stoga do zadnjega dana, kad je u pratnji posebne straže, koju mu je dao general Ante Moškov, na povlačenju na Zapad, nastojao sam što sam mogao osobno učiniti, da olakšam život u internaciji čovjeku, koga sam nekada smatrao vodjom hrvatskoga naroda.

Da se vratimo na odlikovanje i na revolver. Naravna stvar, odnijeli smo te predmete i bili su s drugim spisima i dokumentima dra. V. Mačeka predani političkoj sekciji Nadzorne Službe. Jedno vrijeme zadržao sam revolver, kao jedan kuriozitet, s nakanom da bi ga pohranili u Ustački Muzej, ali sam ga kasnije predao na čuvanje uz druge njegove stvari. Vjerujem, da ni jedan od ova dva predmeta dr. V. Maček nije ponio sa sobom u emigraciju. [\(Na znanje, mnoge i mnoge vrijedne i povijesne stvari iz Zagreba i iz cijele Hrvatske komunistički lopovi su odnijeli u Beograd pod motivacijom "ratne odštete". U to doba, odmah iza rata, koji Hrvat je mogao prosjedovati protiv Beograda. Nitko, pa ni SKH nije ništa učinio, jer bi im se moglo desiti kao i Andriji Hebrangu,moja opaska, Otporaš\)](#)

Kada čujem govoriti ili vidim neku knjigu ili članak o dru. V. Mačeku, - a nastojao sam pročitati sve, što se o njemu pisalo, bilo na hrvatskom ili stranim jezicima, - tada se sjetim Hitlerova odlikovanja i Goeringova revolvera, i Poglavnikovih definicija.

U jednom od mnogobrojnih naših dijaloga, koje ću nastojati vjerno prikazati, pitao sam jednom zgodom dra. V. Mačeka - kako bi on meni mogao sve to nekako rastumačiti. Na primjer, kako on, kao uvjereni pacifist i Tolstojevskih ideja, prima na dar jedan revolver? Kako on, kao vođa hrvatskog naroda i prvoborac za njegovu slobodu, u zadnji čas pokušava spašavati Jugoslaviju? Kako on zapovijeda svojoj "Zaštiti", da ide ugušiti pobunu hrvatske 106 Pješачke Pukovnije u Bjelovar, koja se je digla protiv Jugoslavije, a za hrvatsku DRŽAVU? (Potrebno je ovdje nadodati da je narednik Petar Cvek već 7 Travnja proglasio Hrvatsku Državu u Bjelovaru, dakle, prije 10 Travnja i neovisno od Ustaškog Pokreta i Poglavnika i ulaska njemačke vojske u Zagreb. Ne spominjem to zato da se umanju povijesna vrijednost i važnost Desetog Travnja, koliko to spominjem zato da se sjetimo jednog prešućenog hrvatskog heroja i da mu odamo počast kao jednom državotvornom Hrvat, moja opaska) Kako to da on, kao demokrat i zapadno orijentirani političar, prima odlikovanje od nacističkog vodje?

On je na ove i ovakove upite znao malo odmahnuti rukom i reći: "Je, dragec moj, to je politika!"

Kada sam kasnije iz ruku generala Panwitz-a, zapovjednika Kozačkog Korpusa, dobio neko njemačko odlikovanje, prigodom zajedničkih operacija prema Banjaluci, i jer sam osobnim zahvatom spasio jedan veći odjel Nijemaca, pričao sam generalu Panwitz-u slučaj s Mačekovim odlikovanjem i pokušao praviti usporedbu s mojim slučajem. Kozaci su, naime, mene imenovali počasnim kozačkim pukovnikom, dali mi kapu, kabanicu, nekakvu dolamu i kozačku košulju sa svim činovima, i dapače nekim odlikovanjima i značkama s ruskog fronta, pitao sam ga da li ja to sve mogu primiti, kao hrvatski časnik, koji nije bio u Rusiji s tim Korpusom. Dogovorili smo se i otišli skupa do Poglavnika i on je to odobrio. Tada su me okitili kao kozačkog pukovnika, a general Panwitz, kojeg su kasnije srbokomunisti objesili, reče mi: "Eto, dragi pukovniče, to je - politika!" Mi smo se, naime, sa Kozacima često tukli i u više navrata pobili više njih, zbog nasilja nad hrvatskim pučanstvom. (Neznam točno o kojim Kozacima se ovdje radi, ako to nisu bili oni koji su bili u njemačkim postrojbama i koji su nekontrolirano vršili razna nasilja i silovanja, moja opaska) Samo drastičnim protumjerama, koje sam ja, kako je poznato, proveo u više navrata protiv Kozaka, uspjeli su se uvjeriti, da valja poštivati hrvatsku Državu. Kozaci su bili neograničeno hrabri i uspješni u borbi protiv partizana i čak se je general Panwitz usudio sudjelovati u jednom zahvatu protiv četnika; njima je bilo sasvim jednako povesti akciju na partizane, četnike ustaše ili bilo koga drugoga. I Kozaci voljeli su piti, pa bi general Panwitz, čim je raspoloženje bilo malo jače, vraćao se na zgodu dra. V. Mačeka, a slao k vragu i Hrvate i Nijemce i Hitlera, a prije svega POLITIKU!

Nastojao sam zato, u mnogobrojnim razgovorima s drom V. Mačekom, razgovarati o - POLITICI! Pričao sam mu, što je mislio general Panwitz, kad bi se malo napio, i od tada sam si stvorio, uz pomoć dra. v. Mačeka, jasne ideje o vojsci i politici.

(Slijedi: DR. MACEK U ODORI USTASKOG PUKOVNIKA)

Nastavlja se.

31-12-2014 05:25 [#307](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013
Poruke
2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (21)
MAČEK U ODORI USTAŠKOG PUKOVNIKA
HRVATSKA I USTAŠTVO (44)

Zašto stanoviti politički krugovi napadaju ljude koji žrtvuju sve od sebe da svijet sazna za Bleiburšku Tragediju i Titine zločine, "OBRANA" br. 1.1963.

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka.

" OBRANA " br. 29 1966. godine.

MAČEK U ODORI USTAŠKOG PUKOVNIKA

Moram priznati, da sa strane obitelji dra. V. Mačeka nije bilo nikakvih poteškoća, i da odlazak dra. V. Mačeka nisu shvatili nimalo tragično. Možda je meni bilo neugodnije odvesti ga, nego njemu sa mnom poći. Nije bilo suza ni jaukanja, a možda jedini incident je bio, kad sam dru V. Mačeku ponudio, jednom već u mojim kolima, da stavi na glavu ustašku kapu s pukovničkim znakovima i da se ogrne kabanicom, na kojoj su bili povratnički ustaški emblemi. (Ovdje se sada svi Hrvati trebaju (za)pitati, povijesti radi i istine radi: dali su ti ustaški emblemi sačuvani, koji isključivo pripadaju hrvatskoj prošlosti i hrvatskoj povijesti.!? Ako jesu, gdje su? Dali su u Zagrebu ili u Beogradu, kao što su sve one stvari, pismohrana i svi drugi dokumenti iz Jasenovca završili u Beogradu. Ako su u Beogradu, onda naša sadašnja i buduća vlada ih treba preuzeti iz Beograda i pohraniti u hrvatski povijesni Muzej u Zagrebu, moja opaska) Pogledao me je srdito, a onda naturio kapu i podbio sijede i duge vlasi. On je morao nakriviti kapu tako, da je s jedne strane dolazila do uha, a s druge strane skoro do ramena. Kako je poznato, on je imao naime razmjerno malenu glavu, a ja osobno razmjerno veliku. Kasnije smo se mnogo puta sjetili ove kape, a koja je unišla u naš arhiv s oznakom "Mačekova kapa".

Ja sam tada imao čin Povjerenika Glavnog Ustaškog Stana i Zapovjednika Ustaške OBRANE, a prema prvom nacrtu ustrojstva UNS-a - ravnatelj istoga imali su čin pukovnika, a glavni ravnatelj ili zapovjednik, t.j. Dido, čin generala. Bili smo si napravili i odore, koje su bile kao i druge ustaške, ali sa crnom podlogom. Medjutim, niti ja a niti ostali nismo nikada obukli tih odora, jer smo nosili emigrantske, pa nam se nije dalo mijenjati. Osim toga, moj vojnički čin išao je svojim redovnim vojničkim tokom, od dorojnika do generala, pa mi oni pukovnički činovi nisu "šmekali", kako se to u Zagrebu reklo. Medjutim, kada je došlo vrijeme Mačekove internacije, sjetio sam se te kape i upotrijebio sam ju. Maček se je znao kasnije, u intimnim razgovorima, sjetiti i zajedljivo bockati govoreći mi, da sam njemu naturio kapu "crnog redarstvenog pukovnika", koju osobno nisam želio nositi.

Maček je ostavio Kupinac u odori "crnog pukovnika". Sjeo je kraj mene otraga, dok nas je vozio Josip Mataija, šofer iz Bosanske Krupe i kasnije proslavljeni zapovjednik Brzog Sklopa OBRANE. Njega su zvali "hadžija" u Bosanskoj Krupi, jer je uvijek nosio fes, pa su kasnije i mnogi mislili, da je bio musliman. On je odigrao važnu ulogu, jer je bio izravna veza između dra.V. Mačeka, njegove obitelji i rodbine, te ureda OBRANE na Markovom Trgu. Tu je moja tajnica, Danica Herceg, (sestra "bradonje" Hercega, poznatog borca i robijaša za Hrvatsku; isto tako, sestra Mile Herceg, koja je bila s nama u prvoj emigraciji, gdje se je istaknula kao jedan od najboljih ustaških kurira, koje je Ustaški Pokret ikada imao) održavala kontakt sa suprugom dra. V. Mačeka, i preko koje su išla pisma i paketi, cenzura pisama itd.

Kada smo izlazili iz Kupinca, tu i tamo ljudi su izvirali i gledali što se događa, žene su bojažljivo pogledavale, a djevojke, kao djevojke, dovikivale ustašama iz pratnje vesele riječi. Ostavili smo Kupinac mnogo mirniji, nego smo u njega ušli, i vjerojatno među svima nama najmanji znak nemira pokazivao je dr. V. Maček.

U drugim kolima iza nas išla je pratnja od nekoliko kršnih momaka časnika, a dobro se sjećam Šarića, koji je bio za cijelo ono vrijeme zapovjednik i osobni čuvar dra. V. Mačeka, pa ga je ovaj kasnije, u času napuštanja Hrvatske, poveo sa sobom u Pariz, i mislim čak u Sjedinjene Drzave.

(Poradi boljeg praćenja i razumijevanja stvari, osobno želim, što već i činim, ubacivati tu i tamo moje primjedbe, iskustva i dodire u emigraciji sa Hrvatima, koji su bježali preko granice kao i ja. U prvim dodirima i upoznavanjima sve je išlo dobro. Kada se malo snadjemo, počnemo raditi i društvo sebi stvorimo, tada svaki idju undje i u onu hrvatsku organizaciju, u kojoj misli da je sam sebe pronašao. Često **** sam se prepirao sa dobrim prijateljima i Hrvatima zbog Mačeka, kojega da je Poglavnik dao uhapsiti, internirati i na koncu pogubiti. U ono poratno doba malo istine se je znalo sa naše hrvatske strane. Sve što se je znalo i širilo, bilo je sa jugoslavenske strane. Zato sam uvjeren da će ovi opisi generala Drinjanina unijeti mnogo svijetla u činjenično stanje toga vremena. Zato pratite, bilježite i komentirajte između sami sebe.

Pred sobom imam, dok ovo pišem, Jubilarni broj Hrvatske Revije XX br. 4 prosinac, Munchen, 1970. Tu dr. Branko Pešelj opisuje od stranice 757 do stranice 811 S PREDSDJEDNIKOM MAČKOM U EMIGRACIJU * * Po želji autora, ostavljamo ovakav oblik genetiva prezimena dra. Mačeka. Istina je, Hrvatski jezik nema nepostojano "e", ali dr. Pešelj želi ovako pisati ovo prezime, jer da je ono slovenskog podrijetla, a da ga je tako sklanjao i sam dr. Maček, a on je svakako bio najmjerodavniji za vlastito prezime. - Ured-. Osim toga, na strani 764 u napomeni 8 posac dr. Branko Pešelj navodi: "Mnogo godina kasnije, kad smo već bili u Americi, čuli smo posredno od samoga Luburića, da je imao nakanu likvidirati Predsjednika, da je odbio da ide u inozemstvo, "kako bi spriječio Mačekovu kolaboraciju s komunistima, što su već činili na sramotu hrvatskog naroda njegovi prijatelji Šubašić i Šutej".

Pročitati u cijelosti ovaj opis dra. Pešelja, očito bi se moglo primijetiti da dr. Pešelj piše iz okvira stranačkih pogleda HSS-e, čiji pogledi su uvijek bili - a takovi su i ostali - antiustaški. Daleko bi nas odvelo kada bi sada ovdje počeli analizirati ovaj dugi opis dra. Pešelja, uzevši u obzir da je pisan poslije pogibije generala Drinjanina, pa na mrtva čovjeka se svašta nabacivati može, jer se mrtav ne može braniti. Moja opaska, Otporaš)

Nastavlja se.

01-01-2015 22:02 [#308](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (22) MAČEK U ODORI USTAŠKOG PUKOVNIKA

Neka to bude najbolji dokaz s kakvim obzirima se je obavljala neugodna zadaća internacije dra. V. Mačeka. Zapovjednik osiguravajuće kolone bio je poručnik Stanko Kardum, zvani "kikan", koji je

kasnije poginuo, a osiguranje na terenu, na ključnim položajima, vršio je zastavnik Altarac. Ovaj je bio čisti Židov iz Bos. Krupe, (kao i Mladen Schwartz, moja opaska) radnik na pilani zajedno s "hadžijom" Matajijom, i skupa su se borili prvih dana protiv četnika. Ovaj je isto kasnije poginuo u Hercegovini, u prvoj Dobrovoljačkoj Pukovnji, koja je, kako je poznato, bila sastavljena od pripadnika OBRANE i odjevena u domobranske odore, te stavljena pod zapovjedništvo pukovnika Šimića. Preko Pisarovine i uz neke sporedne putove, sjeverno od Kupe, išli smo zaobilazeći Petrinju prema Kostajnici, da stignemo u Dubicu i Jasenovac. Cijeli put bio je osiguran s posebnim malim motoriziranim odjelima, i nitko nije primijetio, osim par susjeda Mačekova dvora u Kupincu, da je ovaj, kako bi se reklo "omrknuo u Kupincu, a osvanuo u Jasenovcu".

Dr. V. Maček je bio privremeno smješten u jednu zgradu, koja je izvana izgledala kao i svaka druga kuća, a bila je utvrđena kao bunker i predstavljala važnu točku u vanjskom osiguravajućem pojasu radnog područja.

Slijedeću noć i u najvećoj tajnosti bio je premješten u zgradu zapovjedništva Radne Službe. Na prvom katu bio mu je improviziran ugodan stan, u uredu šefa Radne Službe, bojnika ing. Pićilia, ostavivši ovome, zbog kamuflaže, jednu malu sobicu; tu je bojničkom osobno radio i nekada spavao, dok je jedna druga manja soba služila meni osobno za prespavati, kada bih tamo došao. Ing. Pićili je bio vrlo ugodan gospodin, profesor na Obrtnoj školi u Zagrebu i stručnjak za keramiku. On je došao k nama kao stručnjak, kada je Radnoj Službi OBRANE ured Državne Ponove dodijelio napuštenu ciglanu, u neposrednoj blizini Jasenovca. Na prozorima su bili zastori, a stakla su bila prebojena. U blizini nije bilo visokih zgrada. Boravak jednog gosta u stanu ing. Pićilia, kao i stalno prisustvo nadporučnika Sarića, nije bio previše uvidljiv, pa tako ni problem obskrbe dra. V. Mačeka nije bio upadan. Zahvaljujući svemu tome, nije se za dugo vremena saznalo, da tu živi dr. V. Maček. Posebna straža od povjerljivih ljudi, pred stanom i uredom ing. Pićilia, nije bila takodjer upadna, jer je ta uvijek postojala zbog toga, jer je ing. Pićili često dovodio k sebi iz logora pokojeg zatočenika stručnjaka za razne poslove Radne Službe. (Neprijatelj hrvatskog naroda to mjesto nije smatrao "Radnom Službom" za potrebe radne snage hrvatskog naroda u ratu protiv odmetnika i neprijatelja hrvatske države, nego je naš neprijatelj to mjesto smatrao egzekucijom neprijatelja, što nije istina, moja opaska.)

Maček je bio u Jasenovcu, ali nije nikada bio u Logoru. Bio je u stanu ing. Pićilia, kao što je kasnije bio u mom privatnom stanu, u Buličevoj 6, ili kao što je bio interniran u svom stanu na Prilazu u Deželićevoj, ili pak na svom imanju na Kupincu.

I da završimo s Mačekovom ustaškom kapom. Čim je unišao u kuću - bunker i vidio se okružen sa stražom, pa nije bilo opasnosti da ga prepoznaju ostali civili, radi čega je i služila cijela ova kamuflaža, Maček je jednim naglim pokretom zgrabio kapu s glave i ljutito tresnuo s njom o zemlju.

(Neka mi bude dozvoljeno ovdje navesti moje iskustvo sa raznim Hrvatima mojih prvih godina emigracije. Bez obzira odakle smo došli iz Hrvatske, ovdje u tuđoj zemlji smo jednaki. Počimamo se upoznavati i svaki traži svoje političko društvo. Kako je odmah iza rata hrvatska politička emigracija počela optuživati jedan drugoga za propast Hrvatske Države, tako su i političke razne hrvatske organizacije počele nicati, svaka radeći na svoj način, ali uvijek u okviru hrvatstva i kako što prije osloboditi zarobljenu Hrvatsku. Tako sam imao priliku čuti pa čak se i prepirati sa mnogima o slučaju dra. V. Mačeka. Oni koji su tražili krivnju u Ustaškom Pokretu i vladi NDH, grlati su tvrdili kako je Poglavnik dao smaknuti dra. Mačeka, itd.

Sve ovo - opravdano ili ne - žučljivo i medjusobno svadjanje Hrvata je i te kako išlo u korist nekome, a to je bila Udba i Jugoslavija. Oni su nas u ŠAHU DRŽALI preko 45 godina. Taj LED se je počeo probijati i razbijati početkom šesdesetih godina, kada je general DRINJANIN konačno shvatio da Hrvatska pripada svim Hrvatima, a ne samo onima i onoj političkoj stranki koja je na

vladi. Tada je javno izišao sa programom: PORUKA IZMIRENJA, koja je izišla u "DRINI" "ISTARSKA HRVATSKA" 1964 god., strana 18-22, moja opaska)

(Ovdje ispod obog opisa ima jedna slika Pripadnici "Mačekove satnije" kako nisam u mogućnosti staviti sliku, ja ću samo donijeti opis ispod slike, mo)

Tri brata Vučića, Šimović i Bevanda.

Posebno ćemo pisati o "Mačekovoj satniji", kako se zvala jedna stalna jedinica izabranih mladića i u kojoj je nastala pobuna zato, da bi išli na teren. Kasnije su zaista bili poslani u Jurišnu Bojnu, pod vodstvom bojnika Križana Ostojića, odakle su kompletno dodijeljeni Udarnoj Diviziji.

Ovdje je važno istaknuti, da su strojni samokresi, koji se vide na fotografiji, (to je upravo ta slika koju ne mogu staviti u ovaj opis, moja opaska) zvan "askerice", kao i odore i obuće - bili izradjivani u sabirnim logorima ustaške OBRANE. Tako je to prvo strojno oružje, koje je ikada frabricirano na teritoriju N.D.H. O tome ćemo opširnije pisati u slijedećim brojevima.

Nastavlja se.

01-01-2015 22:05 [#309](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (22) **MAČEK U ODORI USTAŠKOG PUKOVNIKA**

Neka to bude najbolji dokaz s kakvim obzirima se je obavljala neugodna zadaća internacije dra. V. Mačeka. Zapovjednik osiguravajuće kolone bio je poručnik Stanko Kardum, zvani "kikan", koji je kasnije poginuo, a osiguranje na terenu, na ključnim položajima, vršio je zastavnik Altarac. Ovaj je bio čisti židov iz Bos. Krupe, ([kao i Mladen Schwartz, moja opaska](#)) radnik na pilani zajedno s "hadžijom" Mataijom, i skupa su se borili prvih dana protiv četnika. Ovaj je isto kasnije poginuo u Hercegovini, u prvoj Dobrovoljačkoj Pukovnici, koja je, kako je poznato, bila sastavljena od pripadnika OBRANE i odjevena u domobranske odore, te stavljena pod zapovjedništvo pukovnika Šimića. Preko Pisarovine i uz neke sporedne putove, sjeverno od Kupe, išli smo zaobilazeći Petrinju prema Kostajnici, da stignemo u Dubicu i Jasenovac. Cijeli put bio je osiguran s posebnim malim motoriziranim odjelima, i nitko nije primijetio, osim par susjeda Mačekova dvora u Kupincu, da je ovaj, kako bi se reklo "omrknuo u Kupincu, a osvanuo u Jasenovcu".

Dr. V. Maček je bio privremeno smješten u jednu zgradu, koja je izvana izgledala kao i svaka druga kuća, a bila je utvrđena kao bunker i predstavljala važnu točku u vanjskom osiguravajućem pojasu radnog područja.

Slijedeću noć i u najvećoj tajnosti bio je premješten u zgradu zapovjedništva Radne Službe. Na prvom katu bio mu je improviziran ugodan stan, u uredu šefa Radne Službe, bojnika ing. Pićilia, ostavivši ovome, zbog kamuflaže, jednu malu sobicu; tu je bojnič osobno radio i nekada spavao, dok je jedna druga manja soba služila meni osobno za prespavati, kada bih tamo došao. Ing. Pićili je bio

vrlo ugodan gospodin, profesor na Obrtnoj školi u Zagrebu i stručnjak za keramiku. On je došao k nama kao stručnjak, kada je Radnoj Službi OBRANE ured Državne Ponove dodijelio napuštenu ciglanu, u neposrednoj blizini Jasenovca. Na prozorima su bili zastori, a stakla su bila prebojena. U blizini nije bilo visokih zgrada. Boravak jednog gosta u stanu ing. Pićilia, kao i stalno prisustvo nadporučnika Sarića, nije bio previše uvidljiv, pa tako ni problem obskrbe dra. V. Mačeka nije bio upadan. Zahvaljujući svemu tome, nije se za dugo vremena saznalo, da tu živi dr. V. Maček. Posebna straža od povjerljivih ljudi, pred stanom i uredom ing. Pićilia, nije bila takodjer upadna, jer je ta uvijek postojala zbog toga, jer je ing. Pićili često dovodio k sebi iz logora pokojeg zatočenika stručnjaka za razne poslove Radne Službe. (Neprijatelj hrvatskog naroda to mjesto nije smatrao "Radnom Službom" za potrebe radne snage hrvatskog naroda u ratu protiv odmetnika i neprijatelja hrvatske države, nego je naš neprijatelj to mjesto smatrao egzekucijom neprijatelja, što nije istina, moja opaska.)

Maček je bio u Jasenovcu, ali nije nikada bio u Logoru. Bio je u stanu ing. Pićilia, kao što je kasnije bio u mome privatnom stanu, u Buličevoj 6, ili kao što je bio interniran u svom stanu na Prilazu u Deželićevoj, ili pak na svom imanju na Kupincu.

I da završimo s Mačekomovom ustaškom kapom. Čim je unišao u kuću - bunker i vidio se okružen sa stražom, pa nije bilo opasnosti da ga prepoznaju ostali civili, radi čega je i služila cijela ova kamuflaža, Maček je jednim naglim pokretom zgrabio kapu s glave i ljutito tresnuo s njom o zemlju.

(Neka mi bude dozvoljeno ovdje navesti moje iskustvo sa raznim Hrvatima mojih prvih godina emigracije. Bez obzira odakle smo došli iz Hrvatske, ovdje u tuđoj zemlji smo jednaki. Počimamo se upoznavati i svaki traži svoje političko društvo. Kako je odmah iza rata hrvatska politička emigracija počela optuživati jedan drugoga za propast Hrvatske Države, tako su i političke razne hrvatske organizacije počele nicati, svaka radeći na svoj način, ali uvijek u okviru hrvatstva i kako što prije osloboditi zarobljenu Hrvatsku. Tako sam imao priliku čuti pa čak se i prepirati sa mnogima o slučaju dra. V. Mačeka. Oni koji su tražili krivnju u Ustaškom Pokretu i vladi NDH, grlato su tvrdili kako je Poglavnik dao smaknuti dra. Mačeka, itd.

Sve ovo - opravdano ili ne - žučljivo i medjusobno svadjanje Hrvata je i te kako išlo u korist nekome, a to je bila Udba i Jugoslavija. Oni su nas u ŠAHU DRŽALI preko 45 godina. Taj LED se je počeo probijati i razbijati početkom šesdesetih godina, kada je general DRINJANIN konačno shvatio da Hrvatska pripada svim Hrvatima, a ne samo onima i onoj političkoj stranci koja je na vladi. Tada je javno izišao sa programom: PORUKA IZMIRENJA, koja je izišla u "DRINI" "ISTARSKA HRVATSKA" 1964 god., strana 18-22, moja opaska)

(Ovdje ispod ovog opisa ima jedna slika Pripadnici "Mačekove satnije" kako nisam u mogućnosti staviti sliku, ja ću samo donijeti opis ispod slike, mo)

Tri brata Vučića, Šimović i Bevanda.

Posebno ćemo pisati o "Mačekovoj satniji", kako se zvala jedna stalna jedinica izabranih mladića i u kojoj je nastala pobuna zato, da bi išli na teren. Kasnije su zaista bili poslani u Jurišnu Bojnu, pod vodstvom bojnika Križana Ostojića, odakle su kompletno dodijeljeni Udarnoj Diviziji.

Ovdje je važno istaknuti, da su strojni samokresi, koji se vide na fotografiji, (to je upravo ta slika koju ne mogu staviti u ovaj opis, moja opaska) zvani "askerice", kao i odore i obuće - bili izradjivani u sabirnim logorima ustaške OBRANE. Tako je to prvo strojno oružje, koje je ikada frabricirano na teritoriju N.D.H. O tome ćemo opširnije pisati u slijedećim brojevima.

Nastavlja se.

02-01-2015 21:55 [#310](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (23)

HRVATSKA I USTAŠTVO (46)

...Kakvo vodstvo, ne, Ustaša Maks se zaključuje samo Ustaškom Poglavniku, vodji, čovjeku, a ne vodstvu i ne ljudima. Maks, DRINA, br.1-2 1956...

Piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 30-31 1966. godine

MAČEK NIJE BIO U JASENOVCU

Sa ovim redcima nije počeo komentar o Mačeku i logoru Jasenovac, a sigurno je da neće ni svršiti. Zato je prigodom smrti Vladka Mačeka bezuvjetno potrebno reći nešto o boravku istoga u Jasenovcu, kao i o logorima uopće. O toj temi, kako je logično, razgovarao sam tisuće puta i s pokojnikom, jer su četiri godine stalnog kontakta, kao i mnogobrojni sudbonosni događaji o kojima smo razgovarali, dali povoda za te dijaloge. I dr. Maček je rekao svoju, pa je logično, da je i na meni red, da kažem svoju, pa iako to ne bi činio radi sebe, ili čak niti radi dra. Mačeka, činim to radi onih Hrvata koji ne znaju istinu, ([To je upravo zato da sam otvorio ovu stranicu HRVATSKA I USTAŠTVO preko koje želim iznositi ono što se nije smjelo pisati niti iznositi u porobljenoj Hrvatskoj skoro za pola stoljeća. Sada se iskreno postavlja pitanje: Kakva bi naša hrvatska povijest bila da Hrvatska Emigracija poslije 1945. godine nije ništa pisala ni iznosila o događajima koji nas se sviju tiče! Tko bi ovdje sada bio najveseli? Naravno Srbi pa Jugoslaveni te onda svi neprijatelji Hrvatske, moja opaska, Otporaš](#)) i činim to radi Povijesti, koja će suditi i Dru. Mačeku i nama, koji smo ga internirali i za koji čin pred Bogom, Ljudima i Poviješću snosimo punu odgovornost.

Istini za volju i kako se nebi na mrtva Poglavnika, Vladu, Ministre ili Hrvatsku Državu bacala krivnja, ističem, da u nalogu nije stajalo, da se dra. Mačeka internira u Jasenovački Logor, pa čak ni u Jasenovac, ni uopće ni u koje konkretno mjesto, nego nalog je, pismeni, glasio, da GA SE TREBA INTERNIRATI I TIME SPRIJEČITI, DA GA komunisti, ([Kako su kasnije silom u šumu odveli Tina Ujevića i Vladimira Nazora i to iskoristili u svoje političke svrhe protiv postojeće Hrvatske Države. Zamislite se, dragi moji Hrvati, da Hrvatska Vlada NDH nije zaštitila dra. Vladka Mačeka i da su ga partizani ubili, i to hrvatski partizani ili oteli, kako se to danas kaže "kidnapirali" i odveli u šumu; kraj NDH ne bi bio u svibnju 1945. godine, nego upravo sada dok su četnici Draže Mihailovića i Titini partizani bili u savezništvu u borbi protiv Hrvatske Države, tako da bi Hrvatsku podijelili na dva TABORA: komunistički ili četnički, a oba su se borili za Jugoslaviju a Hrvate bi pretvorili u antifašističke ili četničke Jugoslavene, moja opaska, Otporaš](#)) četnici, Nijemci, Talijani, ili drugi eventualni interesirani elementi odvedu i upotrebe za svoje planove i protiv Hrvatske Države. Meni bi bilo lakiše i bilo bi elegantnije reći, da sam vojnik, da su mi zapovjedili da Mačeka odvedem u Jasenovac, što da sam i učinio, i kada sam dobio nalog, da ga pustim, da sam ga pustio, i mirna Bosna. Bilo bi to i prihvaćeno, jer na kraju krajeva bio sam jedan šaraf, a svakako neće biti tajna, da je tim strojem, kojem sam pripadao ravnao Poglavnik.

Odlučio sam se za mjesto Jasenovac zato, jer sam držao s I. OBRANBENIM ZDRUGOM ono čvorište, tj. trougao između Dubice, Gradiške i Lipaka, a Jasenovac je bio centar davno prije nego je u njemu uopće bilo sabirnih logora. Meni je po Vojskovodji bilo određeno, da osiguram to strateško prometno središte sa snagama koje sam radi sukoba sa Talijanima morao povući iz Talijanske interesne sfere, iz Like i dijela Dalmacije, odakle sam i doveo Krajišnike iz Cazina i Bihaća, Dalmatince iz Knina i Drniša i Ličane iz Gospića i Otočca. [\(Ovdje opet moram, istine radi, nadodati da su se HOS često puta sukobljavale sa našim takozvanim saveznicima Talijanima i Njemcima. Četnici i partizani su nesmetano mogli lakiše krstariti po tim zonama koje su držali njemački i talijanski vojnici, nego hrvatska vojska, moja opaska\)](#) S ovim snagama tukli smo se sa četnicima, svladali ustanak četnika na području Donjeg Lapca, Srba itd., borili se kod Oštrelja i Bosanskog Petrovca i sa Alom Omamovićem, satnikom Ahmedom Kapetanovićem, satnikom Venturom Baljkom, st. Rokom, bojnikom Pivcem (Ivan Devčić), i drugim povratnicima, te sa Džalovom bihaćskom grupom i Milicijom iz Kladuše, te okolice Bihaća (logornik Šimić), satnikom Veberom iz Džaferbegova Kulenvakufa (Domobranska Pohodna Bojna) i drugima nastojao suzbiti četnički ustanak i prve partizanske grupe u Velebitu, koje su se pojavile odmah nakon ulaska Njemačke u rat protiv Rusije. [\(korisnik East zagreb je često pisao o tome na ovome portalu kako su hrvatski proleterii slijedili upute iz Moskve,moja opaska\)](#) Nakon raznih krvavih incidenata s Talijanima morali smo napustiti to područje i tada mi je dat zadatak, da osiguram područje, koje su ugrožavali partizani s jedne strane iz Psunja i Papuka, a s druge strane iz Posare i Kozare.

Logor je nastao u Kraplju i to onda kada smo uhitili prve partizane s područja Psunja i Papuka. O logorima je rečeno mnogo toga, a srbokomunisti su u zadnja vremena počeli i opet s ponavljanjem laži i izmišljotina, a sve s ciljem, da bi najviše osobno mene optužili pred mladom hrvatskom generacijom kao neboraca i tobožnjeg koljača, u čemu mu sekundiraju razni hrvatski politikanti prenoseći te laži u svojim emigrantskim novinama. [\(Moram ovdje otvoreno reći da sam osobno bio žrtva takovih optužbi, pa čak i na ovom portalu, i sve to iz jako dobro informiranih izvora, jugoslavenskog tiska, Samo u ovom opisu general Luburić piše da je nastojao suzbiti četnički ustanak, a malo gore navise spominje SRB kojeg Mesić/Josipović zdušno promiču kao "antifašistički ustanak" a u stvari to je bio ČETNIČKI USTANAK protiv Hrvatskog naroda i protiv Hrvatske Države, moja opaska. Otporaš\)](#) Što smo trebali učiniti s uhvaćenim partizanima i njihovim jatcima? Postrijeljati ih i da ne bude problema, kao što su to oni činili s uhvaćenim hrvatskim rodoljubima? Mi smo isto strijeljali, ali onda kada je Sud ustanovio, da je netko počinio zlodjela ili spremao ista, ali njihove jatake, suradnike, simpatizere ili nasilne pomagače nismo mogli strijeljati bez daljnega.

Nastavlja se.

Objavljeno: 08.06.2009. u 14:23h

broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 1029

03-01-2015 00:22 [#311](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

NEŠTO O OBITELJI GENERALA LUBURIĆA

Stjepan Šego koji je živio u Chicago-u je napisao nekoliko nastavaka u novini OBRANA "GOVORE SVJEDOCI" kao odgovor Mario Poliću, satniku HOS, koji je napisao skoro pedesetak nastavaka u glavnom glasilu HSS "Hrvatski Glas", "POVLAČENJE HRVATSKE VOJSKE OD MOSTARA DO BLEIBURGA". Sjećam se da sam tu i tamo pročitao pokoji opis, pa i ono što sam pročitao, nisam sačuvao. Koliko se sjećam a i po odgovorima poručnika Stjepana Šege, satnik Polić je opisivao svoje dojmove o povlačenju hrvatske vojske, kao da je prepisivao feljtone vusovih, VUS, Vjesnik u Srijedu, novinara, koji su se svom žestinom bacili na Maksa Luburića. Neću zalaziti u detalje Stjepana Šege opisa, ali ću tu i tamo izvaditi neke podatke što je spomenuti napisao o osobi generala Luburića i o njegovoj obitelji. Opisi Stjepana Šego o obitelji Luburić u novini "OBRANA" br. 57-58, 1967. str. 15 i br. 59-60, 1967. str. 8 su, za moj pojam, vjerodostojni samo zato što je u to vrijeme general Luburić bio živ i zdrav, bio glavna i u svemu odgovorna osoba PRINAPRESS-a gdje se je novina OBRANA tiskala. Dakle, general je uz svaki opis poručnika Stjepana Šege stavio Opaska "OBRANE", što bi značili "moja, generalova, opaska", jer je on sve nadgledao i pregledavao, pa poradi toga je imao uvid u ono što je poručnik Šego o njemu i njegovoj obitelji pisao. Da je nešto bilo neistinito, za sigurno bi general to ispravio i dopunio kako bi istina bila ono što o njemu i njegovoj obitelji piše i iznosi poručnik Stjepan Šego. Da vidimo šta OBRANA kaže:

"...Razgovarao sam sa nekim starijima, seljacima, svećenicima, intelektualcima. Mislim s onima, koji su iz onog dijela Hercegovine, koji bi nešto mogli znati. Bilo je dosta spomenuti pok. Franju, djeda generalova i pok. Ljubu, oca generalova, pa da si odmah stvorimo jednu sliku. Bila je to ugledna obitelj iz Ljubuškog, obitelj jednoga narodnog i nacionalnog stava, obitelj religije, čvrstih veza sa očima Franjevcima. Pričao mi je za vrijeme NDH. dopukovnik Rajić, koji je prije sa generalom bio na Jankapusti, ([dopukovnik Rajić je jedan od sudionika u atentatu na srpskog kralja Aleksandra Karađorđevića u Marseille-u 9 listopada 1934 god., mo. Otporaš](#)), da je bilo u ono vrijeme dosta reći, da je stigao jedan Luburić iz Hercegovine, pa da ga se odmah primi kao apsolutno vjerna i povjerljiva borca, a kada se ispitao njegov život, zapravo mladost, da je sve gornje bilo ne samo potvrđeno, nego i mnogo više. U Chicagu samom nalazi se medju očima Franjevcima dosta osoba, koje su poznavale tu obitelj, pa i generala, kao dijete i kao gimnazijalca.

Kakva smisla ima govoriti o dukatima djeda Franje i druge gluposti, kad svaki zna, da je ta obitelj bila uništena, otac ubijen 1918. ([negdje sam čitao da je ubijen 1919, mo](#)) od Srba, ostatci se bili raspali, a 1918. Jugoslaviju obitelj dočekala u najvećoj bijedi, bez penzije, bez imetka, dok general djeda ni upamtio nije, jer je umro prije nego se je rodio. Nema osobe u Ljubuškom koja to ne zna. "NAPREDAK" je zato i uzeo na zagovor franjevacu i građana Ljubuškog mladog Luburića ([Vjekoslava, mo](#)) na potpuni svoj račun.

Majka se našla formalno na ulici, bez igdje išta, te je morala raditi u Tvornici Duhana da zaradi suhi kruh, jer za mnogo nije doticalo. Dužan će biti ne Polić, jer smo s njim na čistu, nego Dr. Krnjević i urednik Stanković, dati hrvatskoj emigraciji računa o svom pisanju, pa navesti izvore odakle su crpili svoje objede.

BRAT GENERALOV

Tek nakon mnogo ispitivanja kod preživjeli Obranaša saznali smo da generalov brat Dragutin, od generala stariji brat ([evo šta general kaže za svojeg brata u "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA" u Istarskoj Drini 3-4, str. 21: "...Zovu me reakcijom; a evo sada i Ti reagiraš na sve one nepravde koje nas zajednički biju!](#)

[Brat mi je bio Domobran \(misli na svojeg brata Dragutina, mo\), koji se je borio samo za ovaj svoj krš, ovo naše more, za svoj dom, za koji se danas boriš i Ti, te tako i Ti postaješ domobran ...", mo](#)), nije nikada bio u Obrani, te da je uvijek živio u Vinkovcima, gdje je radio na željezničkoj stanici kao konobar. To je bio i za vrijeme Titove Jugoslavije.

Da je bio komunist? Ne znam, jer ga nisam pitao, niti mi je netko znao o tome reći, ali dosta je malo

zdrava razuma pa ustanoviti, da ako je netko bio član Partije još prije i za vrijeme NDH - te tako mogao preko brata generala ustaškog uticati na tok stvari, a završava svoje dane kao konobar na istom mjestu, gdje je bio prije rata, da bi stvar bila u najmanju ruku sumnjiva u doba, kada prema samom srbokomunističkom tisku mnogi nepismeni zauzimaju vidne položaje. Slabe usluge je morao napraviti svemoćnoj partiji jedan Luburić, i to brat generala Luburića, koju bi počeo svoju komunističku karijeru kao konobar, i tako završio. Što bi htio Hrvatski Glas, da pišemo, da nije bio komunist nego veliki antikomunista, borac, itd? Ne, to ne možemo pisati, jer nam kao takav poznat. Pa i kad bi to bilo ne bi to mogli pisati, jer neka hvali Bogu da je ostao na životu.

Ima jedan pripadnik Otpora koji tvrdi da su ga, Dragutina Luburića, vidili jednom u Jasenovcu u posjeti kod obitelji pok. Ljube Miloša, koji su neko vrijeme živili u Jasenovcu zato, jer su bili istjerani iz Subotice, gdje su živili. Treba znati da su bili bratići (**sestrići, od dvije sestre, mo**) i da je brat generalov bio kod obitelji Miloš 1918., kad je u Hercegovini vladala glad, a majka Ljube Miloša, Milka, bila je sestra generalove i Dragutinove majke. Prema tome bili su bratići i više je vremena Dragutin sproveo s obitelji Miloš, nego u Ljubuškom. General je tako otišao iz škole na Jankapustu i dok se nije vratio u Hrvatsku nije brata ni vidio. Vele mi neki, da misle, da je bio i na svatovima drugoj sestri, jednom u Zagrebu, ali nitko se u Obrani ne sjeća Dragutina ni po čemu, ni po dobru, ni po zlu.

Osim toga, tko zna da je šef policije za vrijeme NDH. u Vinkovcima bio Tolj, taj bi morao znati da Tolj ne bi bio oprostio ni svome, ni generalovu bratu, ako bi bio išta učinio protiv Hrvatske. Pa će biti vrlo vjerojatno da je Dragutin bio jedan od onih, koji se nije nikada miješao u ništa, nego skromno radio svoj posao i tako ni za NDH, prije, ni poslije, nije se istakao, kao i mnogi drugi. Zašto je trebalo onda izmisliti čitavi niz fantazija, samo da bi se navuklo neku sumnju na samog generala.

MAJKA GENERALOVA

Ovim riječima pozivamo sve one koji su bili u zadnjem transportu "OBRANE" koji je išao prema Mariboru i u kojem su bile supruge, djeca i majke od mnogih predvodnika "OBRANE". Obrana se naime nije htjela povlačiti, nego se nadala da će se boriti i rat nastaviti, a majke i supruge nisu htjele napustiti svojih u tako teškim časovima. Nu na sami 6 svibnja 1945. kada je bilo jasno da borbe neće biti, onda je određeno da se sa zadnjim transportom pošalju na zapad majke i supruge i djeca. U tom je transportu bila i generalova majka, a iz Maribora je bila skupa sa drugima vraćena u Zagreb. Među njima i mnoge druge poznate naše majke i supruge.

Poziva se javno bojnik Jakov Barbarić, koji je bio zapovjednik tog transporta, da izjavi da li gornje odgovara ili ne istini. U Chicagu živi jedan od onih (**mislim da je to bio Lujo Odak, nisam sto posto siguran. Bolje je i ovako staviti "da nisam siguran" nego prešutjeti i nošta ne reći, jer priroda čini svoje, umire se, nestaje nas, a svaki od nas ima ponešto reći, te bila bi nacionalna izdaja ne reći ništa i sa sobom sve ponijetu u grob. Ne znam dali je Jakov Barbarić ikada ili igdje išta iznio o ovome što ovdje iznosi Stipe Šego, mo. Otporaš**), koji su pratili taj transport i u zadnji čas se spasili tako, da su same žene pravile gužvu, da se njih nekoliko među njima i bojnik Barbarić mogli izvući i spasiti.

Nakon mnogo patnje i godina provedenih na robiji nalazi se jedan od tih i voljan je svjedočiti. Nu znamo da se je Polić dopisivao s Poglavnikom u ono vrijeme, dok je bojnik Barbarić bio šef glavnog Ureda ili kako se to već zvalo. Očekujem odgovor g. Barbarića, a ako ga ne dobijemo, onda će svjedočiti ostali.

Kraj iz ovog broja 57-58 Obrane. Nastavlja se iz Obrane broj 59-60.

POBIJENI LUBURIĆI

Hrvatski Glas kao da žali da je stara majka preživjela, jer da joj se nije ništa dogodilo. Moglo se je

dogoditi da je nisu ubili zato, jer su mislili uhvatiti preko nje samog generala, ili zato jer im je trebala kao propaganda, ili jer svi nisu bili krvnici kao oni koji žale, što nije ubijena. Svakako je bila preslušavana, bačena iz stana na ulicu, tjerana, lišena ono malo sirotinje i osobnih stvari, kao i mnoge druge majke i starice.

Ali evo nekoliko primjeraka kako su partizani postupali sa obitelji generala.

1. Malog "Bracu", kako su ga svi zvali, brata iz drugog braka majke generalove, Tomislava, (**Tambić, mo**), pripadnika PTS-a, doveli su na Jelačić Trg i na najokrutniji način mučili i linčovali na samom trgu uz ples, ciku i orgije srbokomunista, o čemu su pisale i tadanje novine u Zagrebu, kako je "narod sudio Luburiću". Htjeli su stvoriti uvjerenje da se radi o generalu i novine su pisale da su generala ranjena uhvatili i da mu je "narod sudio".

2. Od sestre mu Mire (**generalova sestra Mira, Dragutin brat i Vjekoslav su iz prvog braka, ukupno troje (3), mo**) muža Miju Dodiga su ubili, kao i dvoje djece, Miju i malu Jasenku. Mira je preživjela, jer nije bila u Čapljini, nego u Ljubuškom, pa je na zagovor domaćih ljudi puštena, jer se bilo pročulo da ide bojna Staniše Vasilja da ju oslobodi .. Kasnije su je građani obranili. Muž joj je bio prije rata i za vrijeme NDH. obični poštanski namještenik i živili su uvijek u Čapljini, a da Zagreba ni vidjeli nisu, kao možda ni Dragutin. General nije svoju rodbinu stavljao na položaje, nego se svatko probijao u svom zanimanju, kao konobar, namještenik, a brat Tomislav je bio čarkar u PTS-u.

3. Sestre generalove Zora i Nada (**iz drugog braka njegove majke, dakle, polusestre, i Tomislav, polubrat, Tambić, ukupno troje (3), mo**) udate za ustaške časnike išle su sa svojim muževima i među zadnjima, kada je išla cijela OBRANA. Nosile su hlače i pištolje, i dijelile sudbinu svojih muževa, i stigle nakon mnogo patnja u slobodne zemlje, gdje su dosta muke imali radi Polića i njemu sličnih, a o čemu će se još govoriti. Bili su ganjani i denuncirani, kao sada i general. Znati će zašto oni koji to plaćaju, pišu, uvrštavaju i odobravaju: UDBA, Polić, Stanković i Krnjević.

4. Bratić Ljubo Miloš (**sestric a ne bratic, ili ista stvar, mo**) je kao studen živio u Subotici i tamo je sa nekoliko studenata proglasio 10 travnja Hrvatsku Državu. Mađžari su streljali njih više, a Ljubo je pobjegao ispred zida za strijeljanje. Odmah se je javio u časničku školu Vojnice, te bio dodjeljen OBRANI. O njemu pišu i govore ovo i ono, ali ne kažu da je bio u mnogo borbi, a da nije bio stalno i isključivo na terenu bilo je zato jer je imao defekt na očima, jer ga je trebala OBRANA na drugim mjestima, kao i Polića, ali i ovako on je bio zapovjednik one Bojne, koja je preko mađžarskog teritorija vlastitom inicijativom došla u pomoć Koprivnici, gdje je Boban bio opkoljen. Radi tog pothvata bio je promaknut i odlikovan.

Išao je s ostalima u Austriju, probio se i bio cijelo vrijeme boravka Poglavniku njegovim čuvarom, kurirom i pratnjom, skupa s ostalim pripadnicima /dvoje/ obitelji Luburić.

Sve su to zaboravili nasljednici i tumači Poglavnikovi danas, ali nisu zaboravili Obranaši, koji su poznavali Ljubu Miloša, njegove žrtve, idealizam, poštenje i odanost stvari. (**Hrvatskoj, mo**) Na kraju među prvima ide u Domovinu, skupa sa ostalima, biva uhvaćen kao i ostali 95 i biva strahovito mučen, drogiran, izrugivan, i na kraju obješen.

Slaba je šala "Hrvatskog Glasa" kada na prvoj stranici donša šaljivu notu, kako je neki LJUBO MILOŠ javno u Splitu izbatinan. Još ćemo tu šalu komentirati, a pokojnom Ljubi i palim drugovima za Hrvatsku pokoj duši, a ako se radi o izrugivanju, onda ostaje široko polje rada s vodjama HSS. koji su bili u svim srbijanskim služinskim vladama, diktaturama, pučevima, pa i onoj u Londonu skupa sa Dražom Mihailovićem, i onoj u Beogradu sa Titom i Rankovićem. Tako će to suditi hrvatski narod i povjest i svakoga postaviti na svoje mjesto.

5. Bratić Tihomir Kordić, sin Nikole Kordića i Jelke Soldo (**sestra od generalove majke, dakle generalova tetka, mo. Otporaš**) pao je kao hrvatski časnik, pripadnik Obrane, skupa sa bojnikom

Matajom (Hadžijom) nakon što su bili poslani tobože prema Italiji, kao i drugi (Jasenice) i nakon što su odbili skinuti ustaške znakove. Bili su po partizanima domaćeni, ali nisu skinuli kao mnogi drugi svojih znakova i spasili se. Ubijeni su i ustaški časnici i muševci Tihomirovih sestara (Pok. poručnik Joja i drugi), nu odvelo bi nas daleko kada bi sve to nabrajali. Živi su svjedoci i toga čina.

Tako je eto svršila obitelj generala Luburića, a sada očekujemo od g. Krnjevića da iznese kakvo je držanje imao on i članovi vodstva njegove stranke, tj. HSS-a, jer ako general Luburić i njegova obitelj pripadaju javnom sudu, onda svakako pripada i Dr. Krnjević i vodje HSS-a. Neka nam se ne zamjeri, zato, ako se budemo tim bavili.

Kraj opisa pok. Stipe Šego o obitelji generala Luburića.

03-01-2015 06:28 [#312](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

MIR U RARU I RAT U MIRU ILI REVIZIJA USTAŠTVA

Izvir: Hrvatska i Ustaštvo (10)

(Pošto su sada predsjednički izbori, donosim ovaj članak generala Drinjanina iz 1968., da se vidi kako je on mislio.

Potrebe radi odlučio sam u cijelosti i doslovno prenijeti na ove stranice Foruma Hrvatski Integralisti članak iz novine OBRANA, Glavno Glasilo Hrvatskog Narodnog Otpora. Molim drage i cijenjene čitatelje da pomno pročitaju članak, pribroje koliko puta pisac je spomenuo: Hrvatska, hrvatski narod, hrvatska sloboda, hrvatska nezavisnost, bilo u imenici bilo u pridjevu. Takodjer želim ovdje naglasiti **(da ću dati 100 kuna onim prvim pet (5) komentatora koji se jave sa točnim brojem spomenutog imena Hrvatska, hrvatski narod, hrvatska sloboda, hrvatska nezavisnost itd.)** da je pisac ovoga članka Ivo graničar, uistinu Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin. Maks Luburić je mnogo pisao pod različitim imenima, ne da sebe sakrije, nego da sakrije trag svojih progonitelja. On je pisao ISTINU onakvu kroz kakvu je on prolazio i kakvu je proživljavao i doživio. Zato je jako interesantno njega, Maksa Lubirića, čitati. Bilo bi dobro da oni koji pročitaju ovaj članak usporede situaciju kada se je ovaj članak pisao pred Božić 1968. godine sa današnjom situacijom u Hrvatskoj, u početku ove godine 2015.

Želim Vam svima Sretan Božić i Veseli Novu 2015. Godinu! Otporaš.)

Riječ ima novina OBRANA:

" O B R A N A "

GLASILO HRVATSKOG NARODNOG ODPORA

Zadnje Vijesti Jubilarnog Broja 100

Ive Graničar

MIR U RATU I RAT U MITU

U pradavnini kao i danas tražio je ljudski rod put u cilju rješavanja mnogih pitanja, koja su se ticala njega, te ih je nastojao riješiti. Čovjek se je nastojao uzdignuti iznad svoje okoline, svojih dnevnih stvari i potreba, te je tražio i nastojao naći smisao i svrhu života, tražio je polaznu točku odakle je sve to - tražio je Boga.

Primitivni čovjek, koji je živio u špilji, imao je pojam o Bogu, te ga poštivao i prikazivao na svoj način, obožavajući vatru, sunce, te ostale prirodne sile.

Od svih tih pojava nije bio izuzet niti Hrvatski narod, koji je u svojem životu u pradavnini, stoljećima prije Krista bio pobožan, vjerovao u Boga na svoj način, što svjedoče ostaci brojnih hramova onoga doba.

Hrvatski narod danas slavi Božić na posebno svečan način. To je dan izmirenja, i taj lijepi običaj živi u hrvatskome narodu koliko je poznato više od deset stoljeća. Taj lijepi običaj sili nas sve Hrvate, kako u Domovini, tako i u emigraciji, da se svi mi zamislimo prigodom ovoga Božića, te da pokušamo uvesti Božićni mir u dušama svojim, zatim u emigraciji i u Domovini.

Potreba iziskuje od nas i sili nas na taj korak. Ako pogledamo današnju situaciju u svijetu, mi vidimo, da se svijet približuje anarhiji i općem rasulu. Ako se podje tim putem dalje, opća katastrofa je neminovna. Komunističke fraze odviše su otrcane, da bi mogle išta pozitivno učiniti u pogledu općeg mira, a mi vidimo, da im nije niti stalo do toga, već jedino do prevlasti u svijetu.

Kršćanstvo se jedino suprostavlja dekadenci našega vremena i nastoji da putem vjere spasi i preporodi savremeno društvo. Isus Krist kao Sin Božiji, rođen u Betlehemskejštalici, postavši čovjekom, bio je historijska ličnost što potvrđuje povijest, bio je preporoditelj ljudskog roda, koji je utonuo u najteže opačine u vrijeme Kristova života. Krist je donio ljudskom rodu puninu i smisao života, vratio je mir u duše ljudi. Ne postoji Bog radi ljudi, već ljudi postoje radi Boga. Nije Bogu potrebno, da ljudi vjeruju u njega, već je potrebno samim ljudima radi njihova života. Razlika medju ljudima postoji radi toga, što su neki od njih imali sreću, da Boga upoznaju, dok drugi nisu imali te sreće, i još uvijek lutaju i tumaraju tražeći Boga i Njegov mir.

Hrvatski narod je religiozan, kao što je to bio i u davnini, te je našao mir u duši svojoj i to ispoljava prigodom velike svetkovine Božića. Neka i ovaj nadolazeći Božić bude prilika, da Hrvati u Domovini i u emigraciji postignu mir u dušama svojim!

Drugi dio hrvatskog naroda, koji je islamske vjeroispovijesti, slavi Boga na svoj način prema nauci svoje vjere. Premda je taj dio Hrvata različite vjeroispovijesti od Hrvata katolika, medju njima vlada sklad, te se nikada ne događa da Hrvati, vjernici jedne vjere ometaju vršenje vjerskih dužnosti vjernicima druge vjere, premda su pomiješani i žive zajedno, a često slave svi zajedno vjerske blagdane jedne i druge vjere. Tako je u krilu Hrvatskog naroda postignuta ekumenska snošljivost davno prije ekumenskog Koncila koji je zauzeo stanovište, kakvo već davno postoji u praksi u hrvatskoj Bosni.

Hrvatskom narodu je potreban Božićni mir usred rata! Kada bude taj i takav mir postignut medju Hrvatima, tada se može pomišljati na uspjeh u borbi za slobodu Hrvatskog naroda. Hrvatski narod se nalazi u borbi, u predvečerje teških i sudbonosnih događaja, koji će mu bezuvjetno donijeti posljedica. Te posljedice mogu biti dobre, a mogu biti i zle. To ovisi o volji i spremnosti hrvatskog naroda na rad i žrtve, koje će mu biti nametnute.

Događaji unutar hrvatskog naroda pokazuju preporod kod hrvatske mladeži u cilju hrvatske državne nezavisnosti, a ta se pojava najviše odražuje kod mladih hrvatskih intelektualaca. Taj pokret mlade

hrvatske generacije stavlja Jugoslaviju u pitanje. Razvitak događaja izvan tako zvane Jugoslavije a na njezinim granicama, razvijaju se također u smjeru, koji stavlja Jugoslaviju kao takvu u pitanje.

Hrvatski narod u Domovini budno prati sve događaje, te nastoji svaki pokret iskoristiti u svoju korist. Sve to upućuje Hrvate u emigraciji, da zbiju svoje redove bez obzira na razliku u mišljenju, jer im je isti cilj: Sloboda hrvatskog naroda i uspostava samostalne Hrvatske Države. To je cilj kojemu ide Hrvatski narod u Domovini i emigraciji. U toj akciji će sudjelovati čitavi Hrvatski narod u Domovini i u iseljenoj Hrvatskoj. Netko više, netko manje. O tome koliko će tko biti spreman u danom času, ovisiti će tok borbe za slobodu, kao i njezin uspjeh. Neka si nitko ne pravi iluziju, da će sloboda biti donešena na tanjuru. To je izvan svake sumnje.

Za slobodu i samostalnost svoje Države morati će Hrvatski narod doprinijeti velike žrtve. No sve te žrtve i sva zla, koja će Hrvatski narod morati pretrpjeti biti će male, ako ih se uspoređi sa ropstvom, u kojem se sada nalazi Hrvatski narod, jer to ropstvo priječi Hrvatski narod njegovom napretku, te ga gospodarski i biološki uništava. Zato se Hrvatski narod treba spremiti ubrzanom tempom za borbu, čiji ishod treba osigurati hrvatskom narodu slobodu i bolju budućnost kao slobodne Hrvatske Države.

U toj borbi ne treba imati mržnje prema nikome. Svaki Hrvat treba samo izvršiti svoju dužnost prema svojem narodu i prema svojoj Domovini. Tu treba slijediti svijetle primjere hrvatski boraca, koji su pali u borbi za Hrvatsku državu u drevnoj prošlosti kao i za vrijeme zadnjega rata. Treba slijediti primjere i onih boraca, koji nisu Hrvati, ali su pali za slobodu svojeg naroda protiv isto takvog neprijatelja, kojega ima i Hrvatski narod. (Ovdje treba naglasiti da je general Luburić mislio na one narode pod komunističkom kontrolom, kao Mađari, Rumunji, Bugari, Slovaci i Česi, pa i drugi, opaska Otporaš)

Potrebo je sjetiti se tom prilikom hrabri boraca Alcatraza, koji je bio svjetionik u borbi španjolskog naroda protiv najezde internacionalnog komunizma, u kojemu su bili zastupani današnji gospodari Jugoslavije, tlačitelji Hrvatskog Naroda.

Treba se sjetiti tom zgodom i riječi hrabrog borca Antonia Rivera, koji je bio teško ranjen u Alcatrazu, a koji je rekao svojim suborcima: "Pucaj, ali ne mrzi!"

Borba Hrvatskog naroda za svoju slobodu ne proističe iz mržnje, već iz osjećaja ljubavi i dužnosti prema Hrvatskom narodu i budućim hrvatskim pokoljenjima, kojima će sloboda biti životno pitanje.

S tim mislima, draga hrvatska braćo, želimo vam svima i to Hrvatskom narodu u Domovini i emigraciji Sretan Božić i Novu Godinu, a Hrvatima islamske vjeroispovijesti sretan Kurban Bajram sa napomenom da je potreban Hrvatskom narodu Božićni mir usred rata.

ČESTIT BOŽIĆ !
BAJRAM MUBAREK OLSUN !
SRETNNA NOVA GODINA 1969!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

NAPOMENA:

Tako je mislio, razmišljao, sanjao i djelovao za slobodu Hrvatskog naroda hrvatski revolucionarac, Ustaša i vojnik Vjekoslav

Maks Luburić, general DRINJAIN. Otporaš

Posljednje uređivanje od Bobani : 03-01-2015 at 06:42

03-01-2015 14:51 [#313](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (24)

MAČEK NIJE BIO U JASENOVCU (drugi (2) dio)

HRVATSKA I USTAŠTVO (47)

Kada se narod bori, on se bori za svoju slobodu i samostalnost, a ne za ponovno ropstvo. Dr.Džfer Kulenović, predsjednik hrvatske državne vlade NDH.

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 30-31 1966. godine

(Ponovit ću zadnjih nekoliko riječi iz zadnjeg opisa i podvući ih s crnilom kako bi se znalo o čemu se radi: "...Što smo trebali raditi s uhićenim partizanima i njihovim jatcima? Postrijeljati ih i da ne bude problema, kao što su to oni činili s uhvaćenim hrvatskim rodoljubima? Mi smo isto strijeljali, ali onda kada je Sud ustanovio, da je netko počinio zlodjela ili spremao **iata**, ali njihove jatake, suradnike, simpatizere ili nasilne pomagače nismo mogli strijeljati bez daljnjega ...")

Tu smo! Dakle, general Drinjanin ne niječe da u Sabirnom Logoru Jasenovcu nije bilo strijeljanja. On to ovdje priznaje, ali također priznaje da su ta strijeljanja bila sudski procesuirana, sudski pročišćena i tek onda kazne izvršene. Osobito zadnje riječi: "...simpatizere ili nasilne pomagače nismo mogli strijeljati do daljnjega ...", što uistinu znači da su i oni trebali proći kroz sudsko procesuiranje, sudsku proceduru i pročišćavanje, te tek onda zakonski postupiti. Ali neprijatelji hrvatske države, a to su bili Jugoslaveni, komunisti, antifašisti, Srbi i četnici, koji su u to vrijeme automatski postali i neprijatelji Hrvata i Hrvatske Države, jer nisu dozvolili za punih 45 godina da se istina iznese o Jasenovcu. Iznosila se je samo i jedino njihova istina, koja je, nažalost, poznata cijelom svijetu da je u Sabirnom Logoru Jasenovac stradalo preko 800 tisuća Srba i drugih. Tko ne vjeruje neka izvoli pregledati svjetske enciklopedije. Moja opaska, Otporaš.)

Tada smo stvorili SABIRNE LOGORE, u zajednici s DOMOBRANSKOM DRŽAVNOM RADNOM SLUŽBOM, koja je i dala prve drvene barake za uhićene. Tada je bio u logoru predstavnik te službe, kojoj je bio na čelu pukovnik Aleksić, jedan mladi inženjer, Dalmatinac, mislim da se zvao Baraćin. Bila je njihova ideja da se ti ljudi upotrebe za gradnju nasipa, koji bi branio Kraplje od poplave. Mi smo samo dali vojsku, stražu za osiguranje tim barakama i to tako, da su jedni bili u stalnim ophodnjama za pronalaženje i likvidiranja komunističkih partizana, a drugi su bili na odmoru, vježbi itd.

Tada smo u Jasenovcu organizirali RADNU SLUŽBU OBRANE. Najprije u jednoj zgradi koja se zvala "Stara Kožara" i u drugim napuštenim zgradama stvorili smo radionice za popravak i pravljenje cipela, odora, ratnih potrebština, a isto za utvrđivanje cijelog područja, za gradnju bunkera, nastambi za organizaciju, prometnih sredstava, telefonskih i telegrafskih veza, sječu šume itd. Njoj je na čelu bio inž. Pićili, koji uopće nije bio ustaša, (ovdje ova riječ ustaša se može prevesti

na današnji hrvatski jezik sa riječu "branitelj", tj. branitelj nije bio ustaša, kao ni ustaša nije bio branitelj, ali su i jedan i drugi vršili istu zadaću, moja opaska) pa ni vojnik, nego je bio profesor na Obrtnoj školi u Zagrebu.

On je od naših studenata /Marojević, Sliepčević i Pavličević/ sva tri iz Šibenika, stvorio prvi svoj Stožer, i na stručni rad dovodio iz redova uhićenih ili kasnije osuđenih partizana i komunističkih pomagača pojedine tehničare, graditelje, crtače, itd. da mu pomognu. Ta zgrada nekada je pripadala CIGLANI, koju nam je Ponova (to je ime bivšeg vlasnika zgrade, moja opaska) službeno podijelila, da ju stavimo u pogon i pravimo ciglu, koja nam je bila potrebna za gradnju nastambi, bunkera, i radionica za opskrbu vojske. Tek kasnije su stigli nakon likvidacije Kozare veći broj partizana. Da ovi nisu bili tako nevinii lako je ustanoviti iz pisanja današnjeg partizanskog i srbokomunističkog tiska, koji dnevno donose vijesti i uspomene o ovom ili onom partizanu (nije potrebno zalaziti šta je partizanski tisak pisao u ta vremena kada je general Drinjanin ovo opisivao 1966. godine. Potrebno se je samo sjetiti šta o tome danas kaže predsjednik Josipović, Mesic i kompanija, što sve skupa i u djuturo zovu Blieburški Dernek, moja opaska), koji piše, kako je sakrio oružje i predao se (jer je znao da mu se neće ništa desiti, mo.), kasnije bježao s rada i vratio se u partizane. To mogu posvjedočiti i grobovi tisuća hrvatskih vojnika koji su pali u akcijama na Kozari i medju istima dobar dio vojnika OBRANE i I. OBRANBENOG ZDRUGA, koji je držao liniju Gradiška, Orahovo, Mlaka, Jasenovac, Draksenić, Hrvatska i Bosanska Dubica kroz skoro 4 godine rata. Nisu bili ni tako nedužni, ne nevinii, nisu bili žene, ni djeca, ni "progonjeni hrvatski demokrati", nego su bili partizani, koji su dnevno na jedan ili drugi način ili na jednom ili drugom mjestu ubijali hrvatske muževe, žene i djecu. (To ne govorim ja. To govori Maks Luburic. To govori onaj kojemu se svi zločini i zlodjala Jasenovca pripisuju. To govori očevidac dogodovština, očevidac slučajeva, očevidac borbi izmedju zarobljenih partizana i hrvatske vojske. To govori onaj koji je vidio sabotaze partizana itd., moja opaska). Nisu bili tako nedužni ni oni, koje je kasnije Redarstvo stavljaloo u logore rada, radi sabotaze, izdaje, suradnje s partizanima, slanja istima oružje, dizanje mostova i pruga, gdje je tisuće nevinii platilo životom.

Tako je eto izgledala ta stvar s logorima, gdje nisu došli "krvnici fratri iz Hercegovine i pili krv bratskim narodima", nego su bili sabirni logori sastavljeni od razbojnika, partizana i njihovii pomagača. Prvi vojnici su bili Dalmatinci, Ličani i Krajišnici, prvi zapovjednik vojske bio je Ličanin domobranski časnik Pavlović, a šef Radne Službe inž. Pićili je bio Zagrepčanin prvi voditelj Dalmatinci, a Hercegovci su tek kasnije došli, dok fratara nije nikada bilo, i posebno nije bio nikada nijedan hercegovački fratar ni kao dušobrižnik Vojske, nego su bili bosanski fratri (Lipovac i Brekali i Filipović) o čemu ćemo posebno govoriti. Spominjemo tek da je župnik u Jasenovcu bio jedan iz Dalmacije odbjegli svećenik, dok su dušobrižnici bili svećenici dodijeljeni od Ustaške Vojnice, tj. popovi i hodže, kao i u svim ostalim jedinicama, a govoriti o "Fratrima zapovjednicima logora" mogu govoriti samo komunisti, njihovi sluge i zlonamjernii ljudi, koji žele time naškoditi ugledu Crkve. (Sada počima biti jasno zašto je partizansko/komunistička narodna vlast odmah iza rata počela govoriti i izmišljati bilo kakove ratne priče protiv hrvatskih svećenika i Crkve općenito; strijeljanje preko 500 hrvatskih svećenika, hapšenje njegove uzoritosti Nadbiskupa Stepinca, konfiskacije crkvenii dobara itd., moja opaska).

Eto u taj ambijent doveo sam dra. Mačeka zato, jer je to područje bilo VOJNIČKI SIGURNO. Nisam trebao negdje drugdje odvajati snage za čuvanje zgrade i osiguranje šireg područja, pa sam Ga doveo u područje koje sam već bio osigurao. Dra. Mačeka sam internirao u zgradu te RADNE SLUŽBE radi komufilacije, i radi ekonomije snaga, a ne radi logora, kojii tada nije ni bilo. Tek kasnije smo na Ciglanii iza iste napravili logor, da bi imali radnu snagu pri ruci za rad na Ciglanii. Kada je kasnije Dr. Maček tražio iz zdrastvenii razloga, jer nije trpio vlagu, da ga premjestim, premjestio sam ga u moj vlastiti stan u Zagrebu, Buličeva ul. 6., njega i obitelj mu, koja je dobrovoljno dijelila s njim stan, i gdje su ga čuvale moja stara majka i dvije sestre, i tek je jedan časnik u gradjanskom odijelu diskretno bdio nad sigurnošću iz vana.

Dr. Maček se nije nikada potužio na bilo koji čin (na suprot Ivana Meštrovića koji se je tužio na bilo što i na sve, moja opaska) s naše strane za vrijeme internacije, bio je u najboljim odnosima s mojom majkom, on i njegova supruga, kao i dvoje djece, gdje smo skupa živili kao jedna obitelj, jeli skupa za istim stolom i slobodno vrijeme sprovodili u prijateljskim razgovorima. To je Dr. Maček priznao u emigraciji, a i preda mnom je prije isto priznao samom Poglavniku. U emigraciji je rekao mnogopoštovanom ocu fra Davidu Zrni, tadanjem franjevačkom starješini, kada sam se vratio iz Domovine i poslao mu poruku iz Kupica: "da mu nisam ništa na žao učinio". Supruga Dra. Mačeka i Mačekov sin i kćerka znaju da je tako, i tako dugo dok se ne dokaže ili rekne protivno, Maček nije bio u logoru, nije bio zlostavljan, mučen, i najmanje je umro od posljedica logora, kako su to neki insinuirali, nego je umro od starosti i u dobi koju si svi želimo.

(Ovdje ima jedna slika vojnika u odori Hrvatske Seljačke i Gradjanske zaštite koju ja ne mogu staviti ovdje na papir. Molim da se uvaži. Ali ću zato staviti šta piše s desne strane slike, moja opaska)

RADOST DESETOG TRAVNJA obuhvatila je osim vrlo rijetkih iznimaka sve pripadnike HRVATSKE SELJAČKE I GRADJANSKE ZAŠTITE, koju treba smatrati dijelom HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA, jer su uzimali učešća u rušenju JUGOSLAVIJE, i u izgradnji i obrani HRVATSKE DRŽAVE. Oni su to činili i protiv volje one stranke, koja ih je formirala.

Nastavlja se.

04-01-2015 00:36 [#314](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (25)

HRVATSKA I USTAŠTVO (48)

Bez sumnje država Hrvatska je tu. A šta će i kako će biti kasnije, to nitko ne može predvidjeti. Engleski konzul Rapp Ivanu Meštroviću 12.4. 41., iz knjige: Ivan Meštrović - USPOMENE NA POLITIČKE LJUDE I DOGAĐAJE, pri dnu 272, stranice.

piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka.)

" OBRANA " br. 32-33 1966. godine.

Razgovor s Mačekom o njegovoj vojsci: "Zaštiti"

Sve ono što danas činimo mora biti s pogledima na budućnost, ali uvijek bacajući pogled unatrag, da naše misli i planovi za budućnost usporedimo s onim , što smo jednom proživljavali, pa da onda sve to skupa uskladimo sa stanjem u svijetu i potrebama hrvatskog naroda. Samo tako možemo stvoriti jedan ispravan radni plan, koji bi Hrvatskoj mogao dati mir u slobodi.

Pametni ljudi uvijek su nastojali učiti na pogreškama drugih, nastojali su proučavati primjere u svojoj vlastitoj prošlosti, a samo kreteni i zakržljali mozgovi nisu učili ni iz vlastitih pogrešaka. To se odnosi na sva polja narodnog života, pa tako, naravno, i na vojničko polje.

Mi hrvatski vojnici, i u domovini i u emigraciji, razmišljamo o načinu kako bi mogli stvoriti temelje nove hrvatske vojske, (Ruku na srce i sami sebi priznajmo da se je to i ostvarilo u zadnjem Domovinskom ratu, u kojem je bilo mnogo povratnika, među kojima i ministar Obrane Gojko Sušak, moja opaska) koja bi izvršila svoju misiju i u predrevolucionarno doba pripremanja duhova i u revolucionarno doba rušenja Jugoslavije, kao i u postrevolucionarno doba izgradnje i zaštite svoje vlastite države.

(Prvi) Bilo bi glupo, kada ne bi kritički analizirali tri posebna pokušaja stvaranja naše hrvatske vojske, pod tri posebne političke ideologije. (Molim cijenjene čitatelje da pomno pročitaju i studiraju ove tri posebne ideologije u službi hrvatske politike i hrvatske sudbine, moja opaska) Nema nikakove sumnje, da je USTAŠA HRVATSKA REVOLUCIONARNA ORGANIZACIJA - U.H.R.O. - prva stvorila vojničke jedinice, vojničke logor, vojničku školu, vojnička zapovjedništva i stožer, ustrojstvo jedne nove vojske, kojoj je cilj bio izvršiti rušenje Jugoslavije i onda biti baza za izgradnju nove hrvatske vojske, što se uostalom i dogodilo.

Drugi pokušaj bio je stvaranje hrvatske građanske i seljačke Zaštite, koju je na teritoriju hrvatske Banovine stvorio dr. V. Maček, predsjednik stranke i nasljednik S. Radica. Kako znademo i ta je vojska dostojno odigrala datu joj ulogu, jer je uz lokalne male zadaće, kao što je bila obrana hrvatskog življa i hrvatskih interesa, te kao psihološki čimbenik za pritisak na Srbe, u danom času ista je prešla na stranu državotvornog ustaštva i zapravo bila prva hrvatska formirana vojska na teritoriju N.D.H., još prije dolaska ustaških vojničkih jedinica iz Italije.

Treći pokušaj je bio stvaranje partizanskih hrvatskih jedinica u Dalmaciji i Istri, koje su teoretski i juridički bile jedinice hrvatske vojske, u službi Centralnog komiteta komunističke partije Hrvatske. Druga je stvar ono, što se je dogodilo iza kulisa, te kako su izvanhrvatski partijski i vojnički elementi te jedinice pretvorili zapravo u jugoslavensku vojsku, kojoj su na kraju simbolički nabili i srpsku sajkaču na glavu. (Ovdje se svaki iole poštenu Hrvat treba vrlo dobro zamisliti i sam u sebi zaključiti dali je to istina ili ne, što hrvatski general Drinjanin ovdje kaže. Mi Hrvati u našoj vojničkoj prošlosti nikada nismo imali "šajkače" kao vojničke kape, moja opaska) Ali, i opet misleći na budućnost, hrvatski ljudi u emigraciji i domovini, komunisti i antikomunisti, bivši ustaše ili bivši Zaštitari misle na taj dio partizanske vojske, kao jednu od više mogućnosti, da se hrvatski čovjek u danom času nadje sa puškom u ruci i u organiziranim vojničkim formacijama, u službi hrvatske državotvorne politike. (Ovdje treba istaknuti kako je kolegica lokica i kolega matrix i mnogi drugi koji misle slično kao i oni, bili u prošlom Domovinskom ratu sastavni dio tih "vojničkih formacija, u službi hrvatske državotvorne politike", o kojoj general Drinjanin piše, moja opaska).

Prvom zgodom opisat ću moje razgovore s Andrijom Hebrang, (Mene su neki pitali dali ću išta pisati o A. Hebrangu. Jest, pisat ću čim za to dodje vrijeme i reći ono malo što znam iz raznih izvora, moja opaska) kojega sam spasio od sigurne smrti, jer sam bio uvjeren da bi se on borio za hrvatsku državu, pa makar ona bila, kako je Hebrang znao reći, "crvena kao kukurik". On je bio u mojim rukama i kasnije smo ga predali partizanima u zamjenu za pokojnog Vutuca i Vagnera, koji su bili u komunističkim rukama. Logično je da sam sa Hebrangom razgovarao o mogućnostima stvaranja hrvatske vojske u bilo kojim okolnostima. Isto tako sam razgovarao sa drom. V. Mačekom, ne samo o stvaranju Zaštite, njenim ciljevima, ustrojstvu i možebitnoj upotrebi, nego smo razgovarali mnogo puta i o tome, što bi se moglo zvati - filozofija rata.

Bilo bi vrlo jednostrano proglasiti Mačeka jednim pacifistom, koji je mrzio rat i oružje. Maček je i sam bio pričuvni časnik i služio u starom Hrvatskom Domobranstvu kod "Vražije Divizije". Logična je stvar, kao intelektualac i pravnik, političar i vojnik, da je svjestan da ni jedan narod nema prava da ga se zove narodom i svjesnom nacijom, ako nije kadar stvoriti svoju državu, i tu državu braniti oružjem i žrtvom svojih sinova. Međutim, kako na razvoj cijele hrvatske politike, tako i na ovaj

osebujni aspekt Maček je uvijek gledao kritički, sa nekih posebnih stanovišta filozofske prirode, koji su ga vodili kroz cijeli život, pa sve do groba.

Maček se je rodio u Sloveniji, od slovenskih roditelja, **(kao Hitler Austrijanac,moja opaska)** pa iako je, kad bi se naljutio na Slovence i na slovensku politiku, znao reći : "Vrag im mater kranjsku", on je uvijek u sebi, u krvi i podsvijest nosio taj slovenski i kranjski biljeg, koji je često kod njega dolazio do izražaja. Zato on nije nikada mogao biti žarki hrvatski nacionalista, premda je hrvatski osjećao i ljubio Hrvatsku. Zato je on, kao političar, morao i razvijati jednu politiku, gdje bi mogao uskladiti svoje osjećaje i dužnosti sa svojim porijeklom i sa svojom filozofijom. Maček je bio eminentno politički čovjek. Osim toga, bliža okolina Zagreba sa Slovenijom tvorila je neke vrste jezične, demografske, vjerske i sudbinske povezanosti za vrijeme borba protiv turske najezde, kao i borba protiv Austrije i Madjarske.

Mi ne možemo danas gledati na ilirski pokret ili, recimo, na slavenstvo i panslavenstvo, ili na socijalne borbe jednog Matije Gubca protiv vlastele i feudalstva, sa današnjeg stanovišta, nego se valja prenijeti u ono doba, kada ideje, pokreti i ljudi nisu značili isto što i danas. **(Ovo važi za svako povjesno rezoniranje, moja opaska)** Politika je čista dinamika i ne možemo si praviti usporedbe i iz njih izvlačiti zaključke, ako nismo ispitali prilike, ambijent i potrebe onoga doba. **(Bravo, Drinjanine!,moja opaska)** Maček je tu slijedio svoga vodju Radića, koji je derao i spaljivao madjarske zastave, dobivao austrijske kunduke i školovao se u Masarykovoju školi u Pragu, gdje se je udisao slavenski i panslavenski duh. Dio tog duha sačinjavala je bogata ruska književnost. I u njoj, kao najmarkantnije Tolstojevo djelo i njegovi filozofski nazori. Maček je bio stopostotni obožavatelj Tolstoja.

Tu dolazi sada obični čimbenik za formaciju dra. V. Mačeka, kao političara, i odatle njegovi nazori o vojsci.

Kao jedna od najugodnijih mojih uspomena na dra. V. Mačeka bili su razgovori o filozofiji rata, koja je imala i svoje konkretno ime: general Kutuzov.

Nastavlja se.

Objavljeno: 10.06.2009. u 14:05h
Broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 921

[colonia.tino 10.06.2009 17:08 h](#)

Slažem se, zanimljivo bi bilo vidjeti i pročitati o čemu su konkretno razgovarali Hebrang stariji i Luburić, jer to sigurno nigdje nije zabilježio. Isto tako se slažem, da prvobitno antifašizam u Dalmaciji nije bio pod komunističkim nadzorom, već su se prije svega ljudi pobunili protiv talijanske okupacije, s vremenom su prevladali komunisti nad tim pokretom i stavili svoja znakovlja.

Poslije bitke lako je biti general, takav zaključak bi se mogao izvući iz ovog teksta, ako uzmemo citat iz teksta: "...nego se valja prenijeti u ono doba kada ideje, pokreti i ljudi nisu znali isto što i danas. Politika je čista dinamika ..."

[Domobran 10.06.2009 18:31 h](#)

broken, slažem se. Drago mi je da se slažete sa gore iznesenim. Što se tiče Hebranga i Luburića, iznijet ću ono što znam i što imam kada za to dodje vrijeme. Naravno da će sve biti sažeto i u

kratkim crticama opisane. Ne poradi pomanjkanja volje za to iznijeti, da se sve zna i sa naše hrvatske, za neke, možda, i ustaške strane, koliko pomanjkanja vremena cijenenim čitateljima, koji najprije moraju raditi kako bi mogli zaraditi svoj svakodnevni kruh za život.

Vi znate, broken, da nema tog opisa, knjige, koji bi mogli sve opisati i uz to svakoga zadovoljiti.

Posljednje uređivanje od Bobani : 04-01-2015 at 00:39

04-01-2015 04:01 [#315](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (26) MAČEK SE JE RODIO U SLOVENIJI (drugi (2) dio)

domobran.prkos.com

(Autor: Mile Boban) NASLOVNICA

HRVATSKA I USTAŠTVO (49)

Svaki svjestan Hrvat, a nesvjestan neka postane svjestan, mora zastupati i braniti hrvatske narodne interese. Tako kaže Adolf Andrić (Plemić) vodja Bugojanske Akcije iz godine 1972.

[\(Želim nadodati i uz ovaj opis priložiti sve komentare raznih komentatora, koji su različiti i veoma interesantni za pročitati. To je danas 3 siječnja 2015. Otporaš.\)](#)

piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 32-33 1966. godine

Razgovor s Mačekom o njegovoj vojsci : "Zaštiti"

Za vrijeme pohoda Napoleona na Rusiju uloga Kutuzova je bila odlučna. On je bio jedan od tih Tolstojevih tipova, a kada pogledam fotografije i crteže generala Kutuzova, vidjet ćemo čak i neku fizičku sličnost sa drom. V. Mačekom. U jednom od mnogobrojnih filmova sa temom Napoleonove invazije na Rusiju - vidio sam jednog Kutuzova, kojega kao da su tražili da bude sličan dru. V. Mačeku: sa prosijedom razbarušenom kosom, crtama lica, pogledom i onim savršenim mirom, kojega je znao sebi nametnuti dr. V. Maček.

Vrlo široko polje za razgovor bila je teza: dali je general Kutuzov postupio kao što je postupio zato, jer je njegov način mišljenja bio takav, ili, jer je kao sposoban general i previše dobro poznavao snagu Napoleona i njegovu ratnu potenciju, i analizirajući slabo stanje i organizaciju ruske vojske, pa se odlučio za pasivni otpor i povlačenje. Kako znademo, general Kutuzov je izbjegavao bitke sa Napoleonom, koje je u brzim manevrima svoje konjice i jakog topništva, u novoj borbenoj taktici, rušio najjače vojske Evrope. General Kutuzov je Napoleona navlačio u ruske stepe, u geografsku fatalnost, u blato, u šume i snijeg. Jedva je mogao spriječiti impulsivne i mlade prinčeve i generale, koji su htjeli pod svaku cijenu jurišati na Napoleonove konjice, na grenadire i topništvo.

S druge strane, on je pustio hladnokrvno da Francuzi i njihovi evropski saveznici uništavaju manje jedinice i posade, koje bi on ostavio da zadržavaju temperamentnog Napoleona. Ono što nisu uništili

Francuzi u svom naletu, to bi uništavale jedinice samog Kutuzova, paleći sela i gradove, (ova ruska vojnička strategija prema stranom neprijatelju ne može se primijeniti na naš hrvatski slučaj u drugom svjetskom ratu, gdje smo uzajamno, jedan drugome, bili neprijatelji, moja opaska) tjerajući stoku i uništavajući žetvu, koju nisu stigli pobrati, žrtvujući kasnije i samu Moskvu. Kad je Napoleon stigao u praznu i zapaljenu Moskvu, a snijeg onemogućio svaki manever i stvaranje logističkih baza, za smještaj, opskrbu itd. vojske, Napoleon je kao pametan čovjek uvidio, da ga je pobijedio taj naoko nastrani i čudnovati general - filozof Kutuzov.

Kada je Maček stvarao svoju Zaštitu, onda su došle do izražaja sve naprijed spomenute činjenice, koje su se opaziile u skoro svim nastupima njegova života.

Bivši austrijski glavnostožerni pukovnik, Slavko Kvaternik, i tadašnji jugoslavenski glavnostožerni bojnik, Ivo Babić, bili su tehničari koji su izradili plan za ustrojstvo i djelovanje Zaštite, kojoj je na čelo postavio seljaka i narodnog zastupnika Gujku Kemfelju. On je htio imati vojsku svoje "Slobodne Hrvatske", koja ne bi bila jugoslavenska, a još manje srpska vojska, ali ne bi bila ni ono, što bi mi zvali "hrvatska vojska". bila je to zapravo "seljačka vojska", a samo zato da bi spriječio da ne bi građanski elementi i "soldatska" preuzeli vodstvo te njegove stranačke vojske, on je stvorio i hrvatsku Građansku Zaštitu, koja je, naravno, bila u znatnoj manjini. Ako uzmemo da je Maček htio "slobodnu Hrvatsku", koja ne bi bila ni za Jugoslaviju ni protiv Jugoslavije, nego uprave sve obratno, onda tek možemo doći do prave spoznaje - što je zapravo značila ta Mačekova stranačka vojska.

Je li Maček, poput generala Kutuzova, računao da Hrvatska nije u stanju srušiti Jugoslaviju i odhrtati se srpskom imperijalizmu, pa je zavlačio hrvatsku politiku u labirinte i ćor-sokake, da bi "general vrijeme" razumio ili nadvladao Srbe?

Nastavlja se.

Objavljeno: 12.06.2009. u 14:41h
Broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 1291

[sponzoras 12.06.2009 22:25 h](#)

Gospodine Otporaš jedno pitanje za vas.
"Da li ste vi rasist?" Molim iskren odgovor. Hvala.

[Gracena13 12.06.2009 23:04 h](#)

Gospodine Sponzoraš

citat:

Svaki svjestan Hrvat, a nesvjestan neka postane svjestan, mora zastupati i braniti hrvatske narodne interese. Tako Kaže Adolf Andrić (Plemić) vodja Bugojna

pitanje za vas : Što biste vi osobno ponudili kao odgovor na bit poručenog ? Da ili ne ?

Molim iskren odgovor. Hvala .

[sponzoras 12.06.2009 23:17 h](#)

Gospođo ili gospodična Gracena13. Apsolutno svaki čovjek, pa i Hrvat mora zastupati interese svoga naroda.

Ni jedan čovjek pa niti Hrvat ne smije primjenjivati rasističke metode u zastupanju bilo kakvih

interesa, pa ni svojih vlastitih ili svojeg naroda.

[Gracena13 12.06.2009 23:46 h](#)

Zahvaljujem vam na odgovoru.

No, ja do sada nisam iz osobno izrečenih misli gosp.Otporaša stekla dojam kao vi da podržava rasističke metode spram bilo koga ili čega.

Da pratite s pažnjom osobna promišljanja gosp.Otporaša shvatili bi da niste u pravu, odnosno da ste prema krivoj osobi usmjerili provokaciju .

Gosp. Otporaš se jasno i nedvojbeno izjasnio na temi gđice Broken da podržava demokratska načela

[sponzoras 12.06.2009 23:54 h](#)

Nije provokacija, već pitanje.
Kad gospodin Otporaš odgovori, možemo dalje pričati.

[Gracena13 12.06.2009 23:58 h](#)

citat:

Otporas 10.06.2009 19:07 h

broken,

Slažem se sa vašim opisom. Temeljnim načelima demokracije nitko ne može nikome zabraniti se slobodno ispoljavati kako tko hoće, pa tako i homoseksualci.

Evo, on se jasno opredijelio.

Ja osobno se ne slažem da paradiraju ulicama i hrvatskoj mladosti ulijevaju u um ideje da je nakaznost i grdoša nešto sasvim uobičajeno i poželjno.

[Gracena13 13.06.2009 00:07 h](#)

Da se razumijemo, ne podržavam osudu ove vrste populacije u vidu javnog linča, ali smatram da ulica nije prikladno mjesto za upućivanje zahtjeva za poboljšanjem statusa u okviru društvene zajednice.

[sponzoras 13.06.2009 00:08 h](#)

Gracena13.. ovdje se ne radi o opredjeljivanju prema homoseksualcima već o rasizmu. Dakle, ne govorimo o homofobiji.

Moje je pitanje jasno, a odgovor čekam od kolege Otporaša.

Al kad već o tome.

[sponzoras 13.06.2009 00:12 h](#)

i ja kažem da ulica nije prikladno mjesto za rješavanje njihovog statusa u društvu. Dakle, slažemo se.

Gracena13 13.06.2009 00:13 h

OK, bez ljutnje.

Kao što ste vi pitanje postavili, tako sam i ja pojasnila osobno viđenje gosp. Otporaša , a usput sam se dotakla teme o homofobiji.

Domobran 13.06.2009 00:28 h

@sponzoras. URBI ET ORBI, glasno i jasno nisam rasista bio, niti sam niti ću ikada biti, niti za to ima razloga.

kolega sponzoraš, kolegica gracena13 vam je jako lijepo odgovorila. Njezin odgovor je moj odgovor.

Pozdravlja vas kolega Otporaš.

sponzoras 13.06.2009 00:51 h

Odlično ..onda s nestrpljenjem očekujem tekst o ustaškim rasnim zakonima i sprovođenju istih kojih se ne bi ni KKK posramio.

Pozdrav i vama.

Gracena13 13.06.2009 01:02 h

Eh, da sam mogla naslutiti što vas zapravo pati gosp.Sponzoraš , ja bi unaprijed upisala:

Jedni klikću pokojniku Titu, drugi pokojniku dr. Paveliću, treći pokojniku dr.Tuđmanu, a ja osobno štujem sve one koji klikću legendama hrvatskog otpora i patnicima u ime i za hrvatski narod pokojnom VITEZU Juri Francetiću i Vitezu Anti Gotovini.

Lijepi vam pozdravi, i miran san !

Gracena13 13.06.2009 01:03 h

Ispravak:

i VITEZU ANTI GOTOVINI

Domobran 13.06.2009 01:47 h

sponzoras. Kada sam otvorio stranicu HRVATSKA I USTAŠTVO imao sam ideju opisati razlog(e) osnutaka Ustaške Hrvatske Revolucionarne Organizacije U.H.R.O. Kao početak najprije sam počeo sa USTAŠKIM NAČELIMA, koji su uistinu počeli i svoje korijene imali u Zagrebu, siječnja 1929 godine. U emigraciji su se dopunili 1932-33, i koliko je poznato da u Ustaškim Načelima nema nikakvih rasnih zakona. Izvolite ih pronaći u prvim opisima USTAŠTVA. Kolega sponzoraš dvije osobe vide više nego jedna, pa bih mi bilo osobno drago da mi podvučete iz Ustaških Načela riječi tih rasnih zakona. Ja ne tvrdim da postupci pojedinih Ustaša su opravdani i da nije bilo u nekim slučajevima pretjeranosti ustaške vlasi NDH. Vaše je pitanje na mjestu i vi ste mene ponukali da moji opći opis USTAŠTVA (50) bude posebni prilog ovog opisivanja, u kojem ću opisati moje obiteljske jade; što se može reći kao jedna kap vode u moru na usporedbu svih jada i patnja koje je pretrpio naš hrvatski narod.

Domobran 13.06.2009 01:56 h

Gracena13. Najljepša hvala na vašim ispravicima. Naravno da je Ante Gotovina VITEZ. Osobno bih prozvao svakog onoga Hrvata koji svoj život žrtvuje za dobrobit vlastitog naroda, u ovom slučaju našeg hrvatskog naroda.

Usput želim spomenuti da sam prelistao TEMELJE i prvog i drugog zasjedanja AVNOJA. Nigdje niti jedne riječi o Hrvatskoj kao imenice ili kao pridjeva. Na suprot tih državnopravnih TEMELJA AVNOJA i USTAŠKIH NAČELA ima velika razlika. Kada iznesem temelje AVNOJA, sve što bih želio - ne za mene - je da se prebroji koliko puta se spominje Hrvatska u Ustaškim Načelima, a već sam rekao niti jedan jedini put u Avnojskim načelima. To se treba uzeti u obzir, ako ćemo HRVATOVATI.

[sponzoras 13.06.2009 02:47 h](#)

Svakako .. <http://www.hrvatskinacionalisti.org/...tika&Itemid=61>

Rasna politika u NDH ovdje je detaljno opisana i potpisana od strane Ante Pavelića.

[Gracena13 13.06.2009 07:43 h](#)

Gosp.Sponzoraš

O Ustašama i NDH nisam imala mogućnost spoznati objektivne činjenice , osim onog dijela što su ga tamanitelji hrvatskog naroda od 1918 pa do 1991 svjesno i sa zlom namjerom podmještali kao jedinu moguću opciju.

Budući da ne raspolazem s relevantnim dokazima što je istina, a što laž, kao dosp. Otporaš, ne bih ulazila u dublju raspru s vama , prepuštam to gosp.Otporašu da nastavi s vama polemizirati o sadržaju teme.

Velite svakako ?

Ja velim o pokojnom JBT-u nikako, jer kosti koje danonoćno izviru , podsjećaju da ih se ne zaboravi olako, opominju nas također da bez razčišćene prošlosti, nema ni svijetle budućnosti.

Pokojnom dr.Paveliću zamjeram i osuđujem dvije javno obznanjene činjenice odnosno događanja koja ne mogu prihvatiti kao zdravorazuman postupak bez obzira na sve drugo hvalevrijedno.

1. Ni pod koju cijenu nije se smjeo dogoditi slučaj Jasenovac

2. Slučaj Lorković-Vokić također

Ni pokojni dr.Tuđman nije bio svetac, ali se slažem sa zaključkom koji prilažem u cijelosti.

citāt:

Akademik Josip Pečarić:

Hvala dr Tuđmanu za 'grijež' stvaranja hrvatske države.

Nadalje pisati i obznanjivati autentične navode pojedinih autora, i istinu o dijelu hrvatske prošlosti nije grijeh. To je hrvatska povijest. Kakva god da je, naša je, nije riječ o Kinezima. Lažno svjedočiti i svjesno podmještati laž pod istinu o bilo kome ili čemu je grješno i neprihvatljivo.

Na nama je da s pažnjom promislimo o svemu što se događalo mimo volje hrvatskog naroda od 1918 , pa sve do danas.

Gracena13 13.06.2009 07:53 h

g.Otporaš:

Najljepša hvala na vašim ispravcima. Naravno da je Ante Gotovina VITEZ

Molim , i drugi puta.)

No, nisam ja vršila korekciju vašeg navoda, neg' sam ispravljala samu sebe, jer sam poradi brzopletosti nepravilno napisala tekst.

Gracena..

sponzoraa 13.06.2009 10:38 h

Ako ste pomno pročitali Rasne zakone na linku a potpisane od strane poglavnika Pavelića

<http://www.hrvatskinacionalisti.org/...tika&Itemid=61>

onda će vam biti jasno o čemu se radi. Stoga osobno smatram veličanje poglavnika i njegove tvorevine osobnom uvredom i ponižavanjem cijelog hrvatskog naroda koji NIJE rasistički. Hvala.

Gracena13 13.06.2009 17:28 h

@Sponzoraš:

Čega se pametan srami, budala ili lud se ponosi.

Osobno sam jasno i glasno upisala vlastito promišljanje o slučaju koji ste naveli.

citiram:

gracena 13

Pokojnom dr.Paveliću zamjeram i osuđujem dvije javno obznanjene činjenice odnosno događanja koja ne mogu prihvatiti kao zdravorazuman postupak bez obzira na sve drugo hvalevrijedno.

1. Ni pod koju cijenu nije se smjeo dogoditi slučaj Jasenovac

No, nepobitna je činjenica da se ukazala nužna potreba

za pokušajem uspostave države NDH jer hegemonistički

nasrtaji od strane Srba su postali nepodnošljivi i krajnje pogubni za hrvatski narod. U tom kontekstu gosp.Otporaš pokušava pojasniti pojavu i nastanak ustaških vojnih formacija.

U pravu je Arcanoid, kada veli da pojedini svjesno izvlače

na površinu isključivo onaj crni dio kako bi javnosti predočili i nametnuli vlastite zaključke a sve s ciljem da se i nadalje održi teza i pod svaku cijenu kako je Hrvati ma genocid u naravi.

Zanimljivo je promotriti da kada je riječ o osudi zločina koje je počinila druga strana pojedini prisutni ostaju bez teksta, te i nadalje ushićeno kliču velikom vođi , iako su svjesni da je osobno nadgledao, izdavao naredbe potpisom i pečatom ovjerene o uklanjanju Hrvata kao nepoćudnih elemenata .

Kako se nitko od takovih ne prisjeti navesti svijetli primjer časnog i humanog postupanja hrvatskog ratnika u vrijeme WW2.

prilažem dio priloga

Osim obrane Hrvata - katolika i muslimana, Francetić je štitio i Srbe. Za ovdje evo samo jedne njegove geste. Naime, iza jednog okršaja muslimana i pravoslavaca u selu Brgule više Vareša došao je Jure Francetić da ih smiri. Među obostrano nastradalima našao je Francetić jedno srpsko dijete - Svetu Gorančića iz sela Brgule i posvojio ga, da mu tako spasi život. To dijete je živjelo kod Francetićeve supruge u Zagrebu sve do 1957. i izškolovalo se. Tada ga je preko Crvenog križa pronašla i preuzela njegova majka.

Mislim da ovaj slučaj dovoljno zorno svjedoči o hrvatskom ratniku pokojnom Juri Francetiću i zaslužuje svaku pohvalu.

Za razliku od načina na koji je on kao vojni zarobljenik skončao .

[Domobran 13.06.2009 17:58 h](#)

Gracena13. Potpuno se slažem vašim odgovorima. Ima jedna stvar koju želim ovdje istaći, i to je istina, a ta je da su naši hrvatski LEGENDARNI JUNACI I VITEZOVI JURE FRANCETIĆ I RANKO BOBAN završili svoje živote vrlo mladi i nisu imali priliku iza sebe ostaviti neke zapise/uspomene, kako se to obično čini. Sve što o njima znamo je to što su drugi o njima rekli. Doduše, smiriva me jedna činjenica, a ta je, da ni Isus Krist nije ništa pisao niti iza sebe ostavio bilo kakove zapise/uspomene. O njemu već preko dvije tisuće godina drugi pišu. Tako će se deseti i o našim najvećim vitezovima JURI I BOBANU da drugi o njima pišu. Zato, gracena13, kada dodje vrijeme bit će govora i o Juri i o Bobanu. Crkve su pune svetaca, a naša hrvatska ratna povijest je puna JUNAKA. Ponosan sam što sam Hrvat i za mene će biti pravilo: Da je i najgori Hrvat za mene bolji od najboljeg Jugoslavena.

[sponzoras 13.06.2009 18:09 h](#)

Gracena ..izvlačiti pojedinačne i konkretne primjere nema veze s onim što ja želim reći. Isto tako mogu i ja navesti primjere koje mi jE moja vlastita baka pričala o njemačkim vojnicima koji su u Međimurju između '41 - '45 pomagali seljacima i štitili ih od mađarskih ubojica a seljaci im za uzvrat davali hranu. No da li je to razlog da onda kažemo da su nacisti ipak usprkos svemu bili pozitivci.
NE, Nikada!

U OVOJ REČENICI JE MOJ STAV JASNO OBJAŠNJEN:

Ako je jedno jedino dijete ubijeno poradi rasnih zakona u NDH, ako je ijedna osoba radi tih istih zakona patila, bila ponižena, mučena ... onda su ti zakoni sramotni i oni koji su ih podržali su rasisti i kriminalci! Podržao ih je Ante Pavelić i on je bio KRIMINALAC I RASIST!

Mene su roditelji učili da je rasizam veliko zlo i ja to znam da je pravilan stav. Koja god vlada svijeta ga je podržala, a podržala ga je NDH i Pavelić, za mene takve ljudi ne mogu biti u istoj rečenici sa riječi domoljubi. Domoljubi vole svoju zemlju i narod, oni ih ne ubijaju i ne uništavaju.

Može Otporaš napisati još 7 tisuća nastavak o ustašama, ali nikako i nikada ne može opravdati rasizam koji je njegov idol Pavelić podržavao i sprovodio.

Na kraju krajeva i Marxova ideja komunizma u temelju je ispala jako dobra a u praksi se pokazalo da je komunizam u rukama ljudi zlo kao i nacizam.

Niti ja kažem da su svi Hrvati genocidni, niti ću to ikada reći. No od nekih stvari ne možemo bježati i na njih zažmiriti.

[sponzoras 13.06.2009 18:11 h](#)

Citat:

"najgori Hrvat za mene bolji je od najboljeg Jugoslavena"

To kaže jedan čovjek koji živi u multinacionalnoj državi, gdje se sastaju sve rase, kulture i religije svijeta ...

Otporaš, počinjem sumnjati da navečer navlačite bijelu kapuljaču KKKa i plešete oko zapaljenih križeva ..

[Domobran 13.06.2009 20:02 h](#)

sponzoras. Što ćete vi u nešto početi sumnjati ili ne, to ja vaše pravo i vaša osobna stvar, kao što je i moja osobna stvar ono što sam već rekao.

Što se tiče moje izreke: da je za mene uvijek bolji i najgori Hrvat od najboljeg Jugoslavena, to ostaje tako dugo i dotle dok god bude ozračja ostatka-ostataka jugoslavenstva među nama Hrvatima. Bivša propala Jugoslavija je bila višenacionalna država, kako vi to kažete, a ne više rasna država. Po mome skromnom shvaćanju, riječ "rasizam" se dijeli po RASAMA a ne po boji kože. Dakle, multinacionalni narodi koji su sačinjavali bivšu Jugoslaviju su narodi iste RASE, osim, kolega sponzaros, ako vi to meni možete protivno dokazati. Dakle tu nije moglo biti pitanje nikakove RASE niti rasističkih zakona. Ako ih je po mogućnosti ili po potrebi i bilo, onda, sa žaljenjem, moram reći da su to bili zakoni potrebe jednog rata, što su i drugi zaraćeni narodi europe takodjer imali.

Naš hrvatski narod je u svojoj suštini jako miroljubiv i vrlo prilagodiv narod. Jedni se prilagode jednima a drugi drugima što u svojoj jezgri nosi korijene demokracije. Demokratskim putem vi mene svrstavate ondje gdje ja ne pripadam niti mi je tu mjesto, a ja vas takodjer demokratskim putem svrstavam u razočarane Hrvate. Ali na žalost, niste sami. Ima ih mnogo koji su na jedan ili drugi način razočarani, a ponajviše poradi toga što još nisu uspjeli otkriti "TAJNU" zla ili "TAJNU" hrvatstva. Ja sam to davno otkrio i znam gdje mi je mjesto: kod hrvatstva, u hrvatstvu i među Hrvatima.

[sponzoras 13.06.2009 21:07 h](#)

Ne uspoređujte poštene Hrvate sa svojim idolima koje želite prikazati kao pozitivce. Većina Hrvata nisu rasisti i osuđuju zločinačke režime iz svoje povijesti. Kako ustaški tako i komunistički.

Usporedba današnjih Hrvata sa zločinačkim režimima je uvreda i ponižavanje a vi to uporno radite, što mi govori da ste i egoist.

Ako je po vama u ratu potreba za uspostavom rasnog zakona normalna stvar onda sam gotovo uvjeren da ste rasist.

A o demokraciji govoriti odmah nakon ove rečenice, je itekako licemjerno.

Čudi me kako niste naučili u dijaspori da se demokracija ne temelji na rasističkim zakonima i uvjerenjima, nego na uzajamnom prihvaćanju ljudi i poštovanju njihovog odabira, vjere i rase.

[cvrkut 13.06.2009 23:19 h](#)

@sponzoras...Tko tebe plaća osim portal javno, gay-evi, lezbe, ostaci udbe ili loknica, hehe. Tolika upornost, nije to bez vruga.

[arca 14.06.2009 00:23 h](#)

Istina nije relativna a rasizam se ne može opravdati. Svaki pokušaj opravdavanja rasističkih zakona donesenih u to vrijeme (od jedne strane) jednak je pokušaju opravdavanja zločina komunizma (od druge strane).

Svima bi nam trebao biti cilj saznati istinu, a ne vršiti na njoj estetsko - kozmetičke zahvate. Jer, i najgora istina bolja je od samozavaravanja.

[sponzoras 14.06.2009 01:11 h](#)

Arca..hvala na riječima zdravog razuma.

[Gracena13 14.06.2009 09:59 h](#)

arca@

cit:

Rasizam se ne može opravdati.

Potpisujem.

cit:

Istina nije relativna

Je, pravo veliš.

sponzoraš:

cit:

Ne uspoređujte poštene Hrvate sa svojim idolima koje želite prikazati kao pozitivce.

Osobno se ne priklanjam idolima pod svaku cijenu.

Dapače rado propratim i poslušam promišljanja suprotna ili bliska osobnom .

Propratimo što veli pošteni Hrvat.

[Gracena13 14.06.2009 10:47 h](#)

cit:

Otporaš

"Nije niti potrebno da Ustaše budu tu. Njihov DUH hrvatstva je bio tu i bio nazočan, kao što je i Bog nazočan ondje gdje se god njegovo ime spominje. Samo ime države u kojoj se je koncert sinoć održao i sama hrvatska obilježja koja su se mogla vidjeti sinoć tu, počevši od redarstva pa na više i na niže, odavalo je DUH onoga zašto su se Ustaše borili. Otporaš".

Mislim da prilozima g.Otporaš ne želi vršiti pokušaj revitalizacije ustaštva , nego poblize nam pojasniti i ukazati što je stvarni uzrok osnutka ustaškog pokreta.

Ne izvrćimo riječi g.Otporaša iz konteksta, i ne kvačimo se uporno za dio ružnog, jasno bi trebalo biti svima što je pozitivno a što negativan čin u proteklom povijesnom zbivanju od 1941-1945. Bar, mislim, da bi, odnosno je.

Budući da nas nekoliko izjašnjavajući se na ovoj temi nemamo ovlasti tumačiti kako kome paše u ime svih Hrvata, zborimo u vlastito ime, prpratimo promišljanje i ostalih Hrvata, koje nam može poblize pojasniti nužnost potrebe da se hrvatski narod izbori konačno za samostalnost i nezavisnost .

[colonia.tino 14.06.2009 11:53 h](#)

Ne znam, ja pročitam svaki tekst kojega kolega Otporaš ovdje objavi , neke i po više puta, do sada nisam stekla nikakav dojam da bi naš kolega bio rasista, naime nadnaslov njegovih tekstova je: " Hrvatska i Ustaštvo ". Koliko shvaćam on govori o pokretu citirajući protagoniste tog pokreta, uglavnom navodeći izvore,

piše: general DRINJANIN

" OBRANA " br. 32-33 1966 godine

Razgovor s Mačekom o njegovoj vojsci : "Zaštiti"

dakle ne radi se o njegovom vjerodonosnom sudu, barem ja tako razumijem, isto tako on govori o Hrvatskoj u kontekstu ustaškog pokreta, dakle opisuje, citirajući druge ljude, kako je sve nastalo, zašto je sve nastalo, a ne u što se to sve pretvorilo.

[colonia.tino 14.06.2009 11:56 h](#)

Na primjer, ja ću uskoro objaviti cjelokupni govor Vjekoslava Luburića iz 1968. godine, to ne znači kako se slažem sa rečenim, već samo želim da javnosti vidi na koji način on razmišlja ... Na taj način mnogi pisci, novinari, građani pišu i pisali su kako bi se u potpunosti shvatio kontekst jednog vremena i geneza strahota tog vremena ...

[Domobran 14.06.2009 13:35 h](#)

broken, to je tako kako ste rekli. U tom kontekstu i smislu ja to što opisujem i pišem. Ako to (po)neki drugačije shvaćaju, to je njihovo demokratsko pravo, kojeg ja poštivam. Istini za volju ja sam više pretrpio zbog ustaštva nego zbog partizanstva, dakle, žrtva sam "ustaštva", jer su me partizani progonili zbog "ustaštva". Iako sam žrtva "ustaštva", opet, istine radi, želim o tome pisati kako bi se čula i vidjela druga strana medalje, a ne samo strana našeg neprijatelja. Ako neki od cijenjeni GN i komentatora žele podrobnije znati kako sam je bio žrtva "ustastva", neka se jave svojim komentarom i radu ću im objasniti.

[sponzoras 14.06.2009 22:31 h](#)

Broken.."dakle ne radi se o njegovom vrijedonosnom sudu, barem ja tako razumijem, isto tako on

govori o Hrvatskoj u kontekstu ustaškog pokreta, dakle opisuje, citirajući druge ljude, kako je sve nastalo, zašto je sve nastalo, a ne u što se to sve pretvorilo."

Pretvorilo se u rasističke progone i istrebljivanja nearijevske rase (kako su ne Hrvati nazvani u Rasnom zakonu NDH). I ovaj naš gospon iz dijaspore jako dobro zna da je ti tako, pa onda i spretno želi izbjeći neke odgovore. Pa budimo poštteni i dosljedni ako smo se već neke teme uhvatili. Zamisli da se sad netko uhvati pisati epopeje "zašto je uopće došlo do komunističke ideje i kako je sve to bilo krasno i lijepo u početku"... a spretno izbjegne spomenuti u što se sve to pretvorilo? I nisam vidio njegovu osudu rasističkih zakona NDH, čak je gore rekao da je to možda bilo i nužno! I što na temelju toga možemo zaključiti o vrlom povjesničaru Otporašu. Ovdje se radi o ozbiljnim temama, ne o recenzijama glazbe i putopisima koje ja pišem. Iz ovakvih stvari je bitno da se zna tko piše i je li kompetentan da o tome piše

Broken, ti se bar potpišeš imenom i prezimenom ispod svojih tekstova u kojima pišeš o realnim ljudima i događajima , povijesti itd., a ovaj Otporaš je neki anonimac kojem ja ne vjerujem ni riječi.

[colonia.tino 14.06.2009 23:25 h](#)

sponzoras. Nitko živ, nitko normalan ne može pravdati RASNE ZAKONE, jer to se NE MOŽE pravdati. Iako je ustaški pokret, kao pokret bio odgovor na srpsku hegemoniju i velikosrpsku politiku.

Isto tako kao i fašizam, i komunizam, nije u svojoj početnoj fazi nosio ništa dobro, ništa romantičarskoga, kako to neki žele prikazati, sam Marx u svojoj " bibliji komunizma ", označava " klasnu borbu ", kao najvažniju sastojnicu komunizma, klasna borba nije ništa drugo nego pandam rasnim zakonima.

Ubijanje, mučenje, maltretiranje, ljudi zbog vjerskog, političkog, nacionalnog, klasnog, ili bilo kakvog razloga, nije moguće i ne smije se pravdati, sve što ja tražim, ako smo dosljedni, da se i ovdje svi oni koji žele demokratsku Hrvatsku, sa jasnim i nedvosmislenim vokabularom jednako odnose prema onima kojima je " Tito idol i heroj ", kao i prema drugima, kojima je to netko drugi..

Kolega Otporas, niti jednom riječju nikoga ne ponižava ovdje, spreman je na raspravu, a razgovor, spreman promijeniti svoje mišljenje, spreman na kritiku i tu kritiku prihvatiti, za razliku od " titoista ", a to znaš da ih ima na ovom portalu, koju na svaku kritiku ponižavaju, vrijeđaju druge. Bože moj, mi se ne moramo slagati sa Otporašem, možemo se boriti putem dijaloga i braniti svoja stajališta, pisanjem i istinom kakvom ju mi sami vidimo ...

[sponzoras 15.06.2009 00:13 h](#)

Broken ..naravno da se ne moram složiti, niti neću. Jasni su meni razlozi nastajanja ustaškog pokreta no još su mi jasnije rečenice koje su ustaše napisale u rasnim zakonima.

Ako je gospodin Otporaš mišljenja da je rasizam u redu, ako su potpisnici takvih zakona za njega herojiheroji, da je i najgori Hrvat bolji od najboljeg Jugoslavena, kako on to kaže, onda mi je jasno s kakvom osobom imamo posla.

Bitno mi je saznanje da takvih ljudi ima, kako bih se potrudio da drage ljude zaštitim od takvih. A vjeruj mi da itekako hoću.

[Otporaš 15.06.2009 00:30 h](#)

Poštovani i dragi kolega sponzoraš. U prvom redu ja nisam rasist. U drugom redu nisam se nikada u

životu bavio tom temom i tim pitanjem, te prema tome ne mogu znati tko je a tko nije rasista. Sve što znam tko nije rasista to sam ja, Otporaš.

Dalje, iz knjige "Međunarodni Politički Leksikon" kažu u riječi "RASIZAM":

"Antinaučna i reakcionarna teorija, prema kojoj postoje superiorne i inferiorne ljudske rase. Ova teorija je iskonstruirana u 19 stoljeću i služila je najprije kao sredstvo u borbi protiv Židova (**dakle da je ova teorija postojala jedno stoljeće prije osnutka ustaškog pokreta o kojem ja pišem, moja opaska**)...Rasističku su teoriju iskoristili za vrijeme Drugog svjetskog rata od 1939-1945. njemački nacisti za uništenje milijuna Židova ..."

Dakle ni riječi o Hrvatima ili Ustašama. Ako je Poglavnik bio prisiljen i suglasan potpisati zakon o rasizmu, to nije u sklopu mojih opisivanja o potrebi osnivanja Ustaškog Pokreta za oslobodjenje Hrvatske još u siječnju 1929.god.

U naše današnje vrijeme znamo šta se je dešavalo i još uvijek se dešava u Iraku, gdje je jedan Sadam Husein bio neka vrsta Jugoslavije kojeg je trebalo srušiti, a nametnuti Prvi ministar Malaki je bio jedna vrsta Poglavnika, koji je imao svoju vojsku, svoju vladu, a sve je morao raditi ono što mu Amerikanci kažu. Malaki je potpisivao ono što je Amerikancima odgovaralo. Tako nešto ili slično se može reći i za našeg Poglavnika kao i za francuskog predsjednika Maršala Philippe-a Petain-a, kao i za druge europske zaraćene države, koje su simpatizirale sa nacističkom Njemačkom i sa fašističkom Italijom.

Dragi kolega sponzorash u mojim opisima se ne radi o rasizmu ili ne nasizmu. U mojim opisima se radi, i ja sam nastojao koliko sam mogao, ići kronološkim redosljedom i razvitkom Ustaškog Pokreta od njegova osnutka 1929. godine pa sve do njegova sloma na Blejburgu u svibnju 1945. godine. U tim opisima bih se striktno držao zapisanih činjenica sa svim mogućim izvorima istih. Uz najbolju želju vama to nije bilo moguće pratiti, jer se o tome nije pisalo kako treba; istinito i korektno. Primjer. "Uspomene na Političke ljude i Dogadjaje" koje je Ivan Meštrović napisao 1961. godine, a 1969. Matica Iseljenika Hrvatske to pretiskiva u drugo izdanje u kojem izbacuje i ne tiska mnoge stvari koje se odnose na vitalne interese Hrvatske. Jugoslavija je htjela iskoristiti vrlo poznato ime Ivana Meštrovića i pokazati našem hrvatskom čovjeku kako je tu velika demokracija u kojoj se mogu knjige pretiskavati i iz "ustaške emigracije". Dakle, vi ste bili primorani čitati ono što vam partijska linija napiše, i ne sam to, nego što je još gore: i morali ste vjerovati u ono što vam partija i Tito pišu. Tko se je tu smio opirati? Nitko! Da sam i ja tada bio sa vama, bio bih dio vas. Vi ste tada vršili rodoljubnu hrvatsku dužnost tu, na tlu domovine, u mogućnostima kako ste mogli, a ja i na tisuće i tisuće drugih Hrvata u stranom svijetu smo također vršili našu rodoljubnu hrvatsku dužnost ovamo, vani, na način kako smo mogli i znali, ne razbacajući uzalud naše dragocjeno vrijeme u teoriju dali je kokoš stvorila jaje ili je jaje stvorilo kokoš, odnosno dali je rasizam bio ili nije u Hrvatskoj za vrijeme drugog svjetskog rata. Ako je i bio, nije trebao biti. Na ovom portalu se je više puta reklo: NE PONOVILO SE. Ja također to kažem: NE PONOVILO SE.

[sponzoras 15.06.2009 00:48 h](#)

Super! Brzo učite, vidim da je leksikon pomogao.

Bravo kolega, još samo priznajte samom sebi da je vaš poglavnik krivac za rasistički progon i mučenje i na dobrom smo putu. Zapravo ne morate priznati meni, već sebi.

CITAT

" Ako je Poglavnik bio prisiljen i suglasan potpisati zakon o rasizmu, to nije u sklopu mojih opisivanja o potrebi osnivanja Ustaškog Pokreta za oslobodjenje Hrvatske još u siječnju 1929god. "

Naravno, nije lijepo čuti te činjenice pa ćemo to malo zaboraviti jelda? I razlika je između suglasnosti i prisile. Velika razlika.

Otporaš.15.06.2009 01:51 h

sponzoras. Ni u jednoj diskusiji pobjednika nema, pa ostanimo pri tome. Vi ste Hrvat jugoslavenske orijentacije a ja sam Hrvat hrvatske orijentacije.

Posljednje uređivanje od Bobani : 04-01-2015 at 04:07

06-01-2015 16:11 [#316](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (27)

HRVATSKA I USTAŠTVO (50)

U mnogim prilikama vlada NDH nije radila ono što bi za neke bilo popularno. Ona je radila ono što je bilo korisno za očuvanje Hrvatske Države od odmetnika i raznih napadača, kaže jedan Ustaša.

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 32-33 1966. godine.

Da li je Maček radi svojih filozofskih i tolstojevskih pacifističkih ideja zapravo formirao svoju vojsku, svoju politiku, svoju stranku i svoju naciju uopće - da budu u skladu sa njegovim filozofskim nazorima - izgrađujući rastezljivu taktiku i strategiju?

Mnogo će se još toga napisati o tom problemu, a da se ne će za dugo vremena naći jedan konkretni odgovor. (Ja mislim da je general Drinjanin ovdje jako jasan i točan. Zasto? Jednostavno zato što je sam rat kod nas Hrvata u to doba - rat kojeg hrvatski narod nije niti htio, niti želio niti tražio -bio nejasan. Jedni Hrvati hoće rat bez kojeg nema Hrvatske Države (nacionalisti), dok drugi, i to oni čelnici HSS, nogama i rukama rade na tome da do rata ne dodje kako bi se Jugoslavija mogla spasiti i očuvati. Koga zanima neka potraži knjigu "[USPOMENE NA POLITIČKE LJUDE I DOGAĐAJE](#)" koju je napisao Ivan Meštrović i pročitaj u detalje naslov "[MAČEKOVO UHIĆENJE I GENERAL NEDIĆ](#)", strana 286/287 i dalje, moja opaska. Otporaš) Hrvatski nacionalisti, u jednoj, drugoj ili trećoj formi, nastojat će umanjiti nepobitnu činjenicu, da je Maček stvorio vojsku i da je ta vojska 1941., puna državotvorne svijesti, napustila Mačeka i prišla nacionalistima, dok je sporedno pitanje svaki daljnji razvoj.

Pristaše braće Radica, t.j. Seljačka Stranka, uvijek će naći načina da iz političkih razloga prebace nacionalistima, da su tu Zaštitu razjurili iz stranačkih razloga, absorbirajući desno krilo i tjerajući lijevo krilo u partizane i, prema tome, u novu Jugoslaviju. (Ja ovdje moram nadodati stvarno tadašnje, za vrijeme rata, mišljenje prvaka HSH, koje je bilo, iz ljubomore za vlast ili prevlast, protiv Poglavnika i ustaške vlade. Partizani sa svojom dobro organiziranom socijalističkom promidžbom - neće više biti bogataša i kulaka, tvornice radnicima, svi ćemo biti isti i jednaki tj. ravnopravni, sa

jednom i istom titulom: DRUG - su to nezadovoljstvo HSS-e iskoristili u svoje prikrivene jugoslavenske svrhe, što se je vrlo negativno očitovalo tijekom cijelog rata, moja opaska)

Isto tako treba računati sa novim i mladim snagama, koje su samo djelomično išle sa ekipom hrvatskih partizana, ljevičara, sindikalista, komunista i rijetkih neojugoslavenskih idealista, a koji neće ni da čuju, - ni za preživjelu ekipu H.S.S-e, ni za pobijene i pobijedjene ustaše -, nego silom prilika traže rješenje u redovima onih Hrvata, koji su za vrijeme rata, milom ili silom, bili na strani Tita, a danas se, negdje bojažljivije - negdje smjelije, pogledaju oko sebe, ne bi li našli koju bratsku ruku među hrvatskim protivnicima, da bi se svi složno oduprli srbokomunističkom neprijatelju.

Maček je imao vlastite poglede kojih se nije nikada odrekao, pa ni u času smrti. Kada bi zapao u kontradikciju između svojih nazora i stvarnosti, koja ga je opovrgavala, onda bi prekinuo svaku diskusiju i našao jedan evazivni usklik: "Je, dragec moj, to je politika!" ili "Je, Dragec moj, v ratu smo!"

Poneki puta sam mu ponudio, da bi doveo pukovnika Zvonka Kovačića ili pukovnika K. (Krunoslav, mo) Batušića, najmarkantnije organizatore i vojničke zapovjednike Zaštite, te da bi ga oni uvjerali u pravo stanje stvari, a kako bi i on uticao na hrvatske seljake u Dalmaciji i zagorju, gdje je već prilično njegovih pristaša otišlo u partizane, te da bi eventualno pokušali obnoviti Zaštitu, kao što sam ja to učinio na mom užem terenu. Ali, Maček je to najenergičnije odbio. Znao je reći: "Vi ste meni napravili uslugu što ste me zaprli, i još veću ćete mi uslugu napraviti, ako nikoga ne pustite do mene, jer tako ne moram nikome ništa reći, i tako ne bum bil kriv za nikaj kaj se bu pripetilo!" (Ovdje zbilja svakom državotvornom Hrvatu bi pamet stala kada sve ovo čuje i sazna. On, Maček, vođa hrvatskog naroda tako misli u ovakovim teškim momentima i kritičnoj situaciji. Dali je on, Maček, folklorni Hrvat, športski Hrvat, planinarski Hrvat, koncertni Hrvat, pjevački Hrvat, ili državotvorni Hrvat koji je spreman uzeti u svoje muževne i državničke ruke kormilo jedne DRŽAVE HRVATSKE?!, neka se Hrvati izjasne po svojim osobnim nazorima. Onog puta kada sve činjenicu budu razastrte po stolu i mogne se doslovno vidjeti tko je šta radio, s velikim zadovoljstvom kažem: DA ĆE SE POGLAVNIKU DRU. ANTI PAVELIĆU I USTAŠKOM POKRETU DATI ZA PRAVO, JER IM JE CILJ BIO "HRVATIMA HRVATSKA DRŽAVA", na načelima Oca Domovine dra. Ante Starčevića: BOG I HRVATI! Moja opaska. Otporaš)

Nastojao sam mu nekada reći da se ne može vojničke zapovjednike, kao Kovačića, Batušića, Pribanića i druge, koji se još uvijek smatraju haesesovcima, ali se bore za hrvatsku državu, ostaviti bez ikakvih jasnih orijentacija, ako se ne želi od vojnika praviti političare koji su onda, napušteni od svojih stranačkih vođa, prisiljeni misliti svojim vlastitim glavama i stvarati zaključke, te rušiti stranačku stegu. (Ovdje opet moram nadodati kako general Drinjanin, kao odgovoran i stegovan čovjek, govori o stegi, tj. disciplini, kako se mora svoje starije slušati. A to se postiže samo onda kada se organizirano radi i u toj organizaciji postoje pravila kojih se svaki član te organizacije striktno mora pridržavati. Pošto je postojao Ustaški Pokret i Ustaška Načela koja su bila stvorena za ostvarenje Hrvatske Države, tako su postojale i Ustaše koji su se morali pridržavati Ustaških Načela. U protivnom anarhija!, moja opaska)

Maček, kao političar i stranački raspoložen, uvijek je gledao na sve probleme sa jednog užeg stranačkog stanovišta, a ne sa svehrvatskog državotvornog gledišta. To se najbolje odražuje u njegovim riječima: "Kaj ste si zmesili, to si bute jeli!"

I neka mi bude dozvoljeno završiti ovaj prikaz sa riječima moje starice majke. Ja sam, naime, rekao Mačeku da smo svi skupa, s njim na čelu, kašu kuhali i da ćemo ju skupa jesti, mi ustaše i HSS, i s nama cijeli hrvatski narod, pa je, prema tome, taj problem i moj i njegov. Za jednog od tih razgovora umješala se i moja starica, koja je sa drom. V. Mačekom, uz dobru crnu kavu (za Mečeka najbolji lijek), znala satima čavrljati i, po dobrom starom običaju, govorili su si "ti". Mislim da je razgovor

doslovno tekao ovako:

- A moj Vladko, što će biti s nama, s pukom?
- Ja, ja, neboj se, Marice... ti si dobra žena, tebi se ne bu nikaj pripetilo...ja bum tebi pomogel?..
- A moj Vladko, tko će tebi pomoći?...

(Slijedi: "A MOJ VLADKO, TKO ĆE TEBI POMOĆI?!")

Nastavlja se.

07-01-2015 04:39 [#317](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (28)

" MOJ VLADKO, TKO ĆE TEBI POMOĆI !? "

HRVATSKA I USTAŠTVO (54)

Dva Hrvata, dvije različite državotvorne ideje za Hrvatsku Državu, dvije identične smrti, razmrskane lubanje, Andrija Hebrang (stariji) i Maks Luburić, dva **UZORA**, dva HRVATA, dva ideala za isti cilj: **HRVATSKA DRŽAVA! Otporaš**

Piše: general DRINANIN (povodom smrti V. Mačeka)

" OBRANA " br. 35-36 1966. godine.

Iz prošlog broja: " A MOJ VLADKO, TKO ĆE TEBI POMOĆI !?" (Majka Maksa Luburića, Marija, dru. Vladku Mačeku)

Dialozi Dra. Mačeka s mojom majkom, sestrama, braćom (Znači, po ovome kako general ovdje kaže "braćom" što je u množini, a poznato je da je general u ta ratna vremena za vrijeme NDH imao dva brata, brata Dragutina iz prvog braka njegove majke Marije koji je bio konobar u Osijeku, i brata Tomislava (Tambić) iz drugog braka njegove majke Marije koji je bio u PTS, što bi po ovoj generalovoj izjavi moglo značiti da su oni dolazili u stan kod svojeg brata Vjekoslava Maksa Luburića na adresu Buličeva 7, mo. Otporaš) i nekada i sa po kojim časnikom, koji je imao preko sebe vanjsku sigurnost, pa bi se navratio u kuću, bili su za mene pravo otkriće. Nisam ih ni shvatio uvijek u svojoj biti dok mi vlastita djeca nisu uzrasla i u razgovorima za stolom ili u igri, postave pitanja, na koja ne znam odgovoriti, ili me smetu, jer ne znam točno u kojem pravcu trebam i kako skrenuti razgovor. Moji su bili jednostavni, mali, hercegovački malogradjani, nekada iz imućne obitelji, koju su Srbi uništili, ali smo bili obitelj gdje se je uvijek ljubilo Hrvatsku i gdje se je, kako bi se reklo, znalo politički misliti. Tu često nije Mačeku pomogla politička i fiškalska dialektika, jer bi moja starica znala reci: "Ma nemoj ti Vladko sada vrludati, sada ovako, sada onako, nego ti meni reci po naški, pa da ja tebe razumijem". Maček bi obično u takovim slučajevima radosno se nasmijao, rekao štogod bilo, a kod to "štogod bilo" nije situaciju razjasnio, onda je samo jedna druga

žena, u ovom slučaju supruga dra. Mačeka, završila diskusiju time, da bi rekla nešto Dru. Mačeku ili na slovenskom, ili na zagorskom dijalektu, što moji ne bi razumili, i onda bi se oni povukli u svoju sobu ili koju nuzgrednu prostoriju.

" **A moj Vladko tko će tebi pomoći** " - bila je izreka jedne žene, koja je vidila u dnevnom kontaktu sa ljudima bolje nego mnogi političari, pa i sam Dr. Maček. Da je netko rekao god. 1941. Mačeku da će jednom na ustaškim blatobranima, sa ustaškom pratnjom i od Ustaša dobivenim dukatima, (Vrlo interesantno da još u 1966. godine general Drinjanin govori u ovim opisima o "dukatima" što bi, možda, trebalo značiti "zlato" o kojem se upravo ovih dana, mjeseca lipnja 2009. godine intezivno priča i piše po hrvatskim portalima. Dali je i šta je general Drinjanin znao o tom zlatu, teško je sada išta reći. Sjećam se da je general nekim svojim suradnicima pisao da su se neki ustaše po ulicama u Rimu sa pištoljima ganjali zbog tih dukata ili tog zlata. To se može naći u **PISMA MAKSA LUBURIĆA**. Zato bi trebalo pročitati knjigu dra. Jere Jareba "**Zlato NDH**", moja opaska, (Otporaš) jednog dana ostavljati Hrvatsku, rekao bi da je lud. Pa ipak se je tako dogodilo. Nije ni Maček jednako gledao na sve kroz ove četiri godine. Bit će zato interesantno napomenuti štogod o toj evoluciji i njega samoga, i nas, i samih hrvatskih komunista, jer je sudbina hrvatskog naroda ovisila od ta tri elementa: Ustaštva, HSS-a i Hrvatskih Komunista. Osobno sam, pak, imao uvid u sve tri struje: bio sam među onima, koji su imali i vršili vlast, imao sam vrlo česti kontakt s Drom. Mačekom, jer sam vršio potrebni nadzor osobno, a sa hrvatskim komunistima imao sam kontakt preko onih, koje smo uhitili ili zarobili u borbama. Pa kako sudbina hrvatskog naroda još uvijek leži (iako sada djelomično) podjednako u rukama istih elemenata, reći ću po koju i o tome, ili barem napomenuti, u koliko se radilo o Dru. Mačeku. Sve ono što može objasniti držanje od jučer, sve to može biti korisno i upotrebljivo u nastojanjima za - budućnost! (To je upravo što muči našeg kolegu SPONZORAŠA, mene i mnoge druge, i svi zajedno tražimo način(e) kako što svrhodnije odgovoriti još uvijek na neodgovorena pitanja, moja opaska) Treba poći tim putem, jer ako nastavimo u sve tri hrvatske struje i nadalje s optuživanjima, da je svaki drugi izdajnik Hrvatske, a mi jedini rodoljubi, dogodit će nam se opet, da ćemo se tući za tuđe interese, a naš će narod patiti, kao moja majka: a što će biti sa pukom, sa hrvatskim pukom? (Treba pročitati (po)nekoliko puta ove opise generala Drinjanina kako bi ga se moglo razumijeti. Tek onda ćemo shvatiti zašto je on, general Maks Luburić, izdao PORUKU IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA 1964. godine,moja opaska).

Kada je Dr. Maček stvarao svoju vojsku, tj. HRVATSKU GRADJANSKU SELJČKU ZAŠTITU, on ju je stvarao, jer je vjerovao, da mu je potrebna, kao i svakoj civiliziranoj zajednici. Pa ipak dosta mu je bilo, da se spomene Vojska, pa da postane nervozan, da izgubi raspoloženje, da se omrzovlji. Bilo je kao biku crvena krpa. Jednom smo mu diskretno ostavili na stolu jednu staru novinu, mislim da je to bio HRVATSKI DNEVNIK, gdje je bila jedna fotografija Dra. Mačeka na bijelom konju na čelu nekog mimohoda na Prilazu. Bilo je to kad je vidio u našim novinama Poglavnika na konju i posprdno se izjasnio o tome, iako se istini za volju nije mogla praviti nikakva usporedba, a ako se je htjela praviti, onda je tu Maček gubio. Poglavnik je izgledao dostojanstveno, bio je priličan jahač, a nekada je bio mislim i Starješina Hrvatskog Konjaničkog Sokola, bio je tjelesno krupniji, dok je Maček bio sitan, nevojničkog stasa, i k tome u zaštitarskom "škraku". Tada nismo dva dana razgovarali, a ja sam otišao van i tako se stvar zaboravila.

Nastavlja se.

07-01-2015 14:43 [#318](#)

[interceptor](#)

Super ugledni član

Datum registracije

Nov 2011

Lokacija
Južni Split
Poruke
1,585

Prije točno 86 godina u Zagrebu je osnovan Ustaški pokret

Na današnji dan prije točno 86 godina, 7. siječnja 1929. godine u Zagrebu je osnovan Ustaški pokret. Tada je dr. Ante Pavelić ustrojbu Hrvatski Domobran pretvorio u Ustašku hrvatsku revolucionarnu organizaciju (UHRO) kao odgovor na proglašenje diktature kralja Aleksandra. Donosimo kratki prikaz povijesti djelovanja Ustaškog pokreta od osnutka pokreta do uspostave NDH, te Načela Hrvatskog ustaškog pokreta.

Nakon osnivanja Ustaškog pokreta dr. A. Pavelić odlazi u izbjeglištvo, a za njim odlaze E. D. Kvaternik, J. Milković, D. Valenta, V. Pećnikar, E. Lisak i dr.

Od samog početka postojanja ustaški pokret zauzima stajalište bezuvjetnog rušenja Jugoslavije i stvaranja hrvatske države. U izbjeglištvu članovi UHRO stupaju u suradnju s tzv. prvom hrvatskom emigracijom, dr. A. Pavelić sklapa 1929. ugovor o suradnji s makedonskom revolucionarnom organizacijom VMRO.

Nakon boravka u Austriji, Bugarskoj i Njemačkoj dr. Pavelić prelazi u Italiju. Uz pomoć svojih suradnika, članova ustaške organizacije, osniva u Italiji, Njemačkoj, Austriji i Mađarskoj ustaške centre te u njima okuplja borce koji se spremaju s oružjem u ruci za ustanak u Hrvatskoj. God. 1932. objavljen je Ustav UHRO-a, a 1933. Načela Ustaškog pokreta.

Hrvatski ustaški pokret **uhro** Ante Pavelić poglavnik ustaše ustaša NDH nezavisna država hrvatska U ustavu su zacrtani ciljevi ustaške organizacije (formiranje hrvatske države u njenim povijesnim granicama) dan je nacrt i ustaške ustrojbe, kojoj je na čelu Poglavnik, te su mu članovi pokreta zakletvom vezani za poslušnost. Uz to je ustanovljen i Glavni ustaški stan (GUS), kao pomoćni organ poglavnika.

UHRO je tajna revolucionarna organizacija, a njezinim članom može postati svaki Hrvat koji položi tajnu zakletvu i slaže se s ciljevima pokreta. Uz dr. A. Pavelića djeluju u tom prvom razdoblju Ivan Perčević, Gustav Perčec i Stjepan Duić u Austriji, dr. Branko Jelić u Južnoj i Sjevernoj Americi (v.

Hrvatski domobran), te dr. Branko Jelić, dr. Mile Budak i dr. Mladen Lorković u Njemačkoj.

1929. počeo je ustaški pokret izdavati informativno-politički list «Grič» u Beču, «Hrvatski domobran» u Buenos Airesu, te «Nezavisna država Hrvatska» u Pittsburghu. Uz to je u Njemačkoj izdavan bilten «Croatia-press» i tjednik «Nezavisna država Hrvatska».

Uz UHRO je osnovana i vojnička ustrojba Ustaša, te su 1931. osnovani vojni logori u Italiji (kojima je zapovijedao dr. A. Pavelić) i Mađarskoj (na čelu s Gustavom Perčecom). Jedan od prvih zadataka, koje je postavio ustaški pokret, bio je likvidacija kralja Aleksandra, što je nakon nekoliko pokušaja i učinjeno 1934. (v. Atentat na kralja Aleksandra). Uz to su ustaše planirali i vršili razne napadaje na pojedine istaknute jugoslavenske političare, policijske stanice i sl. God. 1932. podignut je Velebitski ustanak.

Položaj Ustaškog pokreta u Italiji ovisio je o političkim i diplomatskim odnosima Italije prema Jugoslaviji. Tako se Ustaški pokret mogao razmjerno slobodno razvijati sve do atentata na kralja Aleksandra. Bojeći se međunarodnih diplomatskih i političkih neprilika talijanska je fašistička vlada nakon atentata u Marseillesu internirala ustaše u Liparima. Tek 1939. uspjelo je dr. A. Paveliću Ustaški pokret u Italiji ponovno reaktivirati. U to vrijeme već su veću ulogu igrali i ustaški centri u Njemačkoj, kao i domovinski Ustaški pokret.

U Hrvatskoj je Ustaški pokret imao široku podršku svih onih političkih snaga koje su bile nezadovoljne Mačekovom nagodbenjačkom politikom. U gospićkom centru djelovali su dr. A. Artuković, dr. J. Dumandžić i M. Došen, te su sustavno radili na širenju ustaške ustrojbe u Hrvatskoj. U Zagrebu su na ustaškoj liniji djelovali akademska društva «Matija Gubec», «Eugen Kvaternik», «August Šenoa».

Domovinski ustaški pokret posebno je dobio polet koncem 1937. kada se oko 200 ustaških emigranata iz Italije vratilo u Hrvatsku, a među njima i dr. M. Budak, Jure Francetić i Joža Milković. Tada je u Zagrebu formirano društvo «Uzdаница» i pokrenut je tjednik «Hrvatski narod». Ogranci «Uzdанице» postaju osnovama i nosiocima ustaškog pokreta u Banovini Hrvatskj, a na čelu su im uz dr. M. Budaka, Mirko Puk, Leo Grivičić, Zdenko Blažeković (zapovjednik Ustaškog sveučilišnog stožera), Slavko Kvaternik i dr. Ustaški pokret širi se i u BiH (B. Kavran).

God 1939., početkom Drugog svjetskog rata, članovi ustaškog pokreta intenziviraju svoju djelatnost, jer uočuju priliku za rušenje Kraljevine Jugoslavije. U Zagrebu je pojačana djelatnost promidžbe Ustaškog pokreta te raste broj novih članova.

Nakon sporazuma Cvetković-Maček i stvaranja Banovine Hrvatske, mnogi vodeći članovi domovinskog Ustaškog pokreta internirani su u logorima koje je ban Šubašić uspostavio za ustaše i komuniste. Međutim, nakon puča od 27. III. 1941. postaje jasno da će Njemačka napasti Jugoslaviju, što se i dogodilo 6. IV. 1941.

Užurbana djelatnost Ustaškog pokreta, posvemašnji raspad vojnih snaga Kraljevine Jugoslavije u Travanjskom ratu i raspoloženje u Hrvatskoj, omogućili su proglašenje Nezavisne Države Hrvatske koje je uslijedilo 10. travnja 1941. Dr. Ante Pavelić se s ustašama iz Italije vratio 13. IV. 1941. u Hrvatsku i preuzeo vlast. Uz stranačku organizaciju Ustaša, organizirane su Ustaška vojnica i Ustaška nadzorna služba.

Pod nadzorom Glavnog ustaškog stana (Blaž Lorković) započelo je stvaranje NDH i teritorijalno ustrojavanje Ustaškog pokreta. Imenovani su ustaški povjerenici, koji su formirali logore, tabore i zborove. U svakoj velikoj župi osnovan je ustaški stožer sa stožernikom na čelu.

Načela Hrvatskog ustaškog pokreta

§ 1.

Hrvatski narod je samosvojna narodna (etnička) jedinica; on je narod sam po sebi, te u narodnostnom pogledu nije istovjetan s ni jednim drugim narodom, niti je dio pleme bilo kojega drugoga naroda.

§ 2.

Hrvatski narod ima svoje izvorno povijesno ime HRVAT, pod kojim se je pojavio u davno

povijesno doba, pod kojim je prije 1.400 godina došao u današnju svoju postobinu, te pod kojim živi sve do danas. To ime ne može i ne smije zamijeniti ni jedno drugo ime.

§ 3.

Svoju današnju postojbinu učinio je hrvatski narod već u pradávná vremena svojom DOMOVINOM, u njoj se trajno nastanio, s njome srastao i dao joj izvorno i naravno ime HRVATSKA. To se ime ne može i ne smije zamijeniti ni jednim drugim imenom.

§ 4.

ZEMLJA, koju je u pradavno doba hrvatski narod zaposjeo, te koja je postala njegovom domovinom, prostire se na više pokrajina, koje su imale svoja posebna pokrajinska imena dijelom još prije dolaska Hrvata, dok su druga pokrajinska imena nastala poslije, nu sve te pokrajine sačinjavaju jednu JEDINSTVENU DOMOVINU HRVATSKU, te nitko nema prava, da ikoju od tih pokrajina svojata za sebe.

§ 5.

Hrvatski je narod došao u svoju domovinu Hrvatsku kao potpuno SLOBODAN NAROD i to u vrijeme seobe naroda VLASTITOM POBUDOM, te je tu zemlju osvojio i svojom za uvijek učinio.

§ 6.

Hrvatski je narod u svoju domovinu Hrvatsku došao potpuno IZGRADJEN (organiziran) ne samo obiteljski, nego i vojnički, te je odmah po dolasku osnovao svoju vlastitu DRŽAVU sa svima obilježjima državnosti.

§ 7.

Svoju vlastitu državu Hrvatsku, osnovanu već onda, kada su mnogi drugi narodi živjeli još podpuno nesredjeno (neorganizirano), hrvatski je narod održao kroz sve vjekove pa do konca svjetskog rata, a nije je se, kao ni prava na nju nikada a ni koncem svjetskog rata bilo kojim činom bilo kojom zakonitom odlukom odrekao ni to svoje pravo na koga drugoga prenio. Tek mu je koncem svjetskog rata tuđjinska sila spriječila, da dalje vrši svoja VRHOVNIČKA (suverena) prava u vlastitoj svojoj državi u Hrvatskoj.

§ 8.

Odstranivši putem ustanka tuđjinsku silu sa svog narodnog i povijesnog područja, hrvatski je narod oživotvorio svoje pravo vrhovničke (suverene) vlasti potpuno samostalnu i NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU. On imade pravo tu svoju vrhovničku vlast proširiti na cijelo svoje neprekinuto narodno i povijesno područje. Hrvatski narod ne vežu nikakve međunarodne niti državopravne obveze iz prošlosti, koje nisu u potpunoj suglasnosti s ovim načelima pa se na njih u svojoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj niti ne obazire.

§ 9.

Hrvatski narod ima pravo na sreću i blagostanje kao cjelina, a isto takvo pravo ima i svaki pojedini Hrvat kao član te cjeline. Ta sreća i to blagostanje mogu se oživotvoriti i ostvariti za narod kao cjelinu i za pojedince kao članove cjeline jedino u posve samostalnoj i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, pa stoga ona ne smije i ne može biti sastavnim dijelom u ni jednom obliku ni jedne druge države niti ikakve druge državne tvorevine.

§ 10.

Hrvatski narod ima svoje vrhovničko pravo (suverenitet), po kome on jedini ima vladati u svojoj državi upravljati sa svim svojim državnim i narodnim poslovima.

§ 11.

U hrvatskim državnim i narodnim poslovima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ne smije odlučivati nitko, tko nije po koljenima i po krvi član hrvatskog naroda. Isto tako ne smije o sudbini hrvatskoga naroda i hrvatske države odlučivati ni jedan strani narod ni država.

§ 12.

SELJAČTVO JE TEMELJ I IZVOR SVAKOGA ŽIVOTA, PA JE KAO TAKAV PRVI NOSILAC SVAKE DRŽAVNE VLASTI U HRVATSKOJ DRŽAVI. I kraj toga svi staleži hrvatskoga naroda sačinjavaju jednu narodnu cjelinu, budući i ostali staleži u hrvatskom narodu, čiji su članovi pripadnici hrvatske krvi, imaju ne samo svoj korijen i porijeklo, nego i trajnu obiteljsku vezu sa selom. Tko u Hrvatskoj ne potječe iz seljačke obitelji, taj u devetdeset slučajeva od stotine nije hrvatskoga porijekla ni krvi, već je doseljeni stranac.

§ 13.

Sva tvarna (materijalna) i duhovna dobra u hrvatskoj državi vlasništvo su naroda, te je on jedini vlast njima raspolagati i njima se koristiti. Prirodna bogatstva hrvatske domovine, napose njezine šume i rude ne mogu biti predmetom privatne trgovine. ZEMLJA MOŽE BITI VLASTNIČTVO SAMO ONOGA, KOJI JE OBRADJUJE SAM SA SVOJOM OBITELJI, TO JEST SELJAKA.

§ 14.

Temelj svake vrijednosti jest samo rad, a temelj svakog prava jest dužnost. Stoga u hrvatskoj državi rad označuje stupanj vrijednosti svakoga pojedinca i ima predstavljati temelj cjelokupnosti narodnog blagostanja. Nitko ne može imati nikakvih posebnih prava, nego svakom samo dužnosti prema narodu i državi daju pravo na zaštićen život.

§ 15.

Vršenje svih javnih dužnosti (funkcija) vezano je za odgovornost. Svatko, tko u ime naroda države vrši javne poslove bilo kakve vrste, odgovara sa svojim dobrom i sa svojim životom za sva djela propuste. Nu dužnost i odgovornost prema cjelini imaju biti temeljem i svakoj djelatnosti u posebničkom (privatnom) životu svakog pojedinog člana hrvatskoga naroda.

§ 16.

Težište čudoredne (moralne) snage hrvatskoga naroda leži u urednom i vjerskom obiteljskom životu, njegova gospodarska snaga u seljačkom gospodarstvu, zadružnom životu i prirodnom bogatstvu hrvatske zemlje, obranbena snaga u sredbotvornim (organizatornim) i prokušanim vojnim vrlinama. Prosvjetni kulturni napredak hrvatskoga naroda temelji se na prirodnoj narodnoj darovitosti i prokušanoj sposobnosti na polju znanosti, prosvjete i umjetnosti. Industrija, obrt, kućno rukovorstvo i trgovina imaju biti ruka pomoćnica sveukupnom seljačkom i obćem narodnom gospodarstvu. Te grane života imaju biti polje časnoga rada i vrelo dostojnoga života radnika, a ne sredstvo gomilanja narodne imovine u rukama glavničara (kapitalista).

§ 17.

Skladno gojenje, promicanje i usavršivanje svih narodnih vrlina i grana narodnoga života zadaća je svih pregnuća javnoga rada i državne vlasti kao takve, jer one daju potpuno jamstvo opstanka, vjekovnog bivstvovanja i blagostanja sadašnjih i budućih pokoljenja i cjelokupnog hrvatskog naroda, te opstojnosti i sigurnosti Nezavisne Države Hrvatske.

Dano u Glavnom ustaškom stanu dana 1. lipnja godine 1933.

Ustaški Poglavnik: dr. Ante Pavelić, v. r.

(molim moda da premjesti ovo u dogodilo se na današnji dan.falija jbg...)

Posljednje uređivanje od interceptor : 07-01-2015 at 14:51

Torcida-old school 45

07-01-2015 17:16 [#319](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

SUDBINA DVAJU VELIKANA: HRVATSKOG POGLAVNIKA I FRANCUSKOG MARŠALA

Interceptor, najiskrenija ti hvala na ovom povijesnom prilogu. Preko osam i više desetljeća se sustavno, preko nekih tajnih i najviše javnih priopćavanja želi se zataškati, sakriti, omalovažiti, ocrniti i umanjiti važnost Ustaškog Pokreta u hrvatskoj povijesti. Sve je to neprijateljski sračunato a naša hrvatska glupost to uzima novo za gotovo.

Sjećam se jedne knjige u Francuskoj koju je početkom šestdesetih godina prošlog stoljeća napisao, mislim Allen Pierrfite ili tako nešto, koji je tu iznio kako su Francuzi htjeli preskočiti četiri godine (1940-1944) francuske povijesti samo zato kako bi se s jedne strane udvorili onima koji su se borili na strani zapadnih saveznika protiv sile osovine, a s druge strane kako bi optužili maršala Philippe Petain i sve one Francuse koji su u to ratno vrijeme simpatizirali sa maršalom Petain-om u očuvanju Francuske, pa makar i okrnjene i u pola smanjene.

Francuski maršal Philippe Petain (1856-1951) je na neku ruku doživio sudbinu hrvatskog Poglavnika dra. Ante Pavelića. Maršal Petain je osuđen na smrt za svoju takozvanu izdaju Francuske, te zbog svoje visoke starosti "pomilovan" i u zatvoru umro u dubokoj starosti od 95 godina. Na sudu se je branio da je on svojim stavom i "suradnjom" s Hitlerom - protiv kojeg se on tada vojnički nije mogao boriti - spasio više stotina tisuća Francuza koje je general Charles de Gaulle kasnije iskoristio u svojem Francuskom Otporu - La Resistance Francaise - za osloboditi Francusku od njemačke okupacije.

Nije li i hrvatski Poglavnik dr. Ante Pavelić postupao isto sa svojim, tj. našim hrvatskim ratnim HIMBENIM PRIJATELJIMA Mussolinijem i Hitlerom, kako bi u danom času povratio silom okupirana hrvatska područja Matici Hrvatskoj, što se je na koncu i dogodilo 10 rujna 1943.

08-01-2015 03:08 [#320](#)

[Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

POVODOM SMRTI VLADKA MAČEKA (29) HRVATSKA I USTAŠTVO (55)

Vojnici, sa ovih visina Piramida 40 stoljeća će vas svijet promatrati. Napoleon u Egiptu 21.7.1798. Ja bih to preveo na: Sa vrha hrvatskih planina Povijest i Hrvati će promatrati slave HRVATSKE

VOJSKE U BORBI ZA HRVATSKU DRŽAVU!

Piše: general DRINJANIN

"OBRANA" br. 35-36 1966. godine.

Pa, ipak, moja je starica insistirala, da šta će biti sa pukom, ako dodju partizani, a ne bude Hrvatske Vojske, da obrani puk. Dr. Maček je još uvijek gledao na sve kroz čisto parlamentarnu iliti stranačko - političku kombinaciju. Za njega je sve to bila jedna kombinacija: HSS nije na Vladi, kao ni Radi ali, Klerikalci, nego jedna čudna zbrka gdje su Pravaši vladali u Hrvatskoj, a Vojnička Vlada generala Nedića u Srbiji, a sve to pod čizmom Nijemaca. Pa kako su i HSS i Komunisti izvan Vlade, tj. progonjeni, Tito u šumi, a on interniran, logični rasplet situacije je bio, da kada padne ova koalicija, tj. osovinska, fašistička, pravaška i generalsko-klikaška, da dolazi druga, "pučko-frontaška" iliti seljačko-partizanska.

Pa kada je to tako, a on je to tako gledao, rasplet situacije bio bi, da će on na vlast, a nama "kaj bu"! Bilo preko članova moje obitelji, preko časnika, koje sam postavio za nadzor, preko Vlade Singera, koji je neko vrijeme bio skupa sa Mačekom, a kasnije uglavnom preko generala Ante Moškova, ja sam uvijek nastojao dru. Mačeku servirati one podatke, koji bi mu dali znati, da se događa nešto više, nego jedan rasplet političke naravi. S jedne strane je tu jasna ideja HRVATSKE DRŽAVE (da, kako general Drinjanin kaže, da su Hrvati imali tada jasnu ideju da su imali HRVATSKU DRŽAVU, moja opaska), pojam, koji je ušao u hrvatske mozgove, pa se samo može govoriti o evoluciji hrvatskog političkog života na bazi DESETOG TRAVNJA prema formama koje bi najviše odgovarale, - izvan svake Jugoslavije. S druge strane radi se o komunizmu, koji je nova pojava i to ne samo političke pozadine, nego i kao jedan posebni nadzor na svijet, sa svojom doktrinom, sa filozofijom, gospodarskom strukturom, a sa radjanjem jedne nove klase, koja neće više prihvatiti patrijarkalni sistem, koji je vladao, i gdje je svaka stranka (HSS, Pravaška ([čitaj ustaška, moja opaska](#)) i katolička) imala i svoje RADNIČKE ORGANIZACIJE. Bit će radnika i medju nacionalistima, kao što je bila borbena i revolucionarna RADNIČKA PRAVAŠKA OMLADINA (o kojoj je u svojim političkim uspomenu pisao dr. Branko Jelić, moja opaska), bit će masa radnikaseljaka i u organizaciji HSS-a, bit će i KRŠĆANSKIH SINDIKATA, - ali to nije isto. Nu dr. Maček još ni 1943. godine svega toga nije vidio. "Pa i Pavelić je bio napravio sporazum sa Pašićem, kao što sam i ja sa Pribečevićem, kao i sada komunisti sa srpskom Crkvom i čaršijom". ([General Drinjanin govori 1966. godine o problemu/sporu između Beograda/čarsije, tj. jugoslavenskog komunizma i srpske pravoslavne Crkve u to doba, moja opaska](#)) On je htio viditi sve, samo ne HRVATSKU DRŽAVU I HRVATSKU VOJSKU. Njegova je Vojska, tj. Zaštita, bila stvorena da bude stranačka Vojska, s kojom je mislio poduprijeti svoje političke kombinacije. To ga je dovelo u ćorsokak.

Zaštita je trebala biti VOJSKA - POLICIJA - STRANAČKI ODRED, a on, Dr Maček njen šef kao vodja Stranke-Naroda! Tako se dogodilo da su neki odredi bili upotrijebljeni za zatvarati nacionaliste-ustaše-stranačke protivnike, kao i za zatvoriti hrvatske komuniste u Kerestinac, logor kojega smo isto naslijedili od Banovine, ili za manevar protiv srpske-jugoslavenske vojske, koja je bila mač u rukama beogradskih vlastodržaca, ne za stvaranje ili obaranje Hrvatske ili Srbije, nego za držanje vlasti u Jugoslaviji. Opet se vraćamo u isto, u Jugoslaviju. ([Zato je kadkada potrebno podsjetiti i nadodati i to, da su upravo srpski partizani i srpski komunisti izmanipulirali i prevarili one Hrvate iz Dalmacije, Istre i Bosne i Hercegovine koji su se tobože borili protiv talijanskog fašizma, pa skupa prisilili hrvatske komuniste, tj. i jedne i druge, da se opet vrate u Jugoslaviju, tj. da se bore za istu, o kojoj upravo sada govori general Drinjanin, moja opaska](#)) Zato je logično morala propasti i politika-strategije, koja je bila vezana uz tu vojsku Dra Mačeka.

Nu on je tako gledao i na Ustaštvo, i na Četništvo i na Partizane. Svi su oni, za njegove pojmove, bili oružana snaga STRANKE IDEOLOŠKIH STRUJA, tj. Vojska Pravaštva, Velikosprpstva i Komunističke Partije Jugoslavije.

Kad je Zaštita svjesna povijesne uloge odbila nalog Mačeka, da se bori za očuvanje Jugoslavije, a pristala Ustaškom režimu, Maček je to smatrao IZDAJOM. Izdajom - stranačke ideologije i interesa Seljačkog Pokreta. To za njega nije bio problem Srba i Hrvata, problem Hrvatske Države, borbe za biološki opstanak, nego jedan čisto stranačko - politički manevar. Zaštita je trebala biti više politički i psihološki čimbenik, masa za manevar na stranačko - političkom polju unutar granica JUGOSLAVIJE, - nego dio Hrvatske Vojske, jezgra, oko koje će se kasnije okupiti narod u obrani granica i interesa naroda. Zato nije htio da sebi pusti zapovjednike bivše Zaštite, kako sam predlagao, da mu dovedem pukovnika Batušića, pukovnika Kovačevića, dopukovnika Pribanića i druge, sa kojim sam bio u dobrim i prijateljskim odnosima kroz cijelo vrijeme rata.

Nastavlja se.

U slijedećem opisu EPILOG opisa generala Drinjanina o smrti dra. V. Mačeka.

Objavljeno: 22.06.2009. u 14:49h

Broj otvaranja uratka - Prvih 24h: 1377

[Gracena13](#)

22.06.2009 17:16 h

Hrvatska zemlja život mi je dala
za nju sam vezan od prvoga plača
i ma gdje bio čujem srce njeno
moja je ljubav i od sunca jača.

Kamen i nebo opili me snagom
ko mladog hrasta slavonska ravnica
Hrvatska pjesma grijala mi dušu
topla ko suza sa majčina lica.

Kad sklopim oči ja Hrvatsku sanjam
i često molim u ponoćne sate
o Bože čuvaj moju rodnu grudu
o Bože čuvaj sve moje Hrvate!

Rasuti svijetom ko jesenje lišće
dok jednim sviće drugim sumrak pada
al svi smo braća od iste smo majke
i nek nam ljubav bude put i nada.

Kad sklopim oči ja Hrvatsku sanjam
i često molim u ponoćne sate
o Bože čuvaj moju rodnu grudu
o Bože čuvaj sve moje Hrvate!

Ivo Fabijan

[Gracena13](#)

22.06.2009 17:34 h

g.Otporaš:

citati:

Niti smo mi bolji od vas tamo niti ste vi gori od nas ovamo u emigraciji.

Stihove iznad priložila sam umjesto odgovora na vašu rečenicu.

Osobno nisam ljubitelj podjele među Hrvatima ni po jednoj osnovi, dapače uvijek koristim priliku za vrijeme prisustva na Net-u da uputim pozdrav :

Hrvati i Hrvatice, Bog vas blagoslovio i bdio nad vama, gdje god bili ovog trenutka !

[Gracena13](#)

22.06.2009 18:11 h

Uzrok svim našim nevoljama kako ranije, tako i u današnje vrijeme je nažalost neizlječiva boljka u Hrvata, - hrvatska nesloga.

Mnogi su se protivnici stjecanja samostalne RH u prošlim vremenima vješto okoristili ovom spoznajom , a i danas mnogi u RH podrigavaju svjesno tenzije da i nadalje ostanemo podijeljeni ideološki (npr, kao Stjepan Mesić danas, i nije jedini primjer, ima ih bezbroj) jer dok se Hrvati međusobno glože unutar RH, i sa dijasporom, on i njemu slični iskoriste priliku i tok vode usmjere u njihov mlin. .

[Domobran](#)

22.06.2009 18:56 h

Gracena13. Po tim stihovima izgleda mi da ste pročitali moju dušu. Hvala vam, i ne znam po koji put. Ona moja gore spomenuta izreka je odraz odgovora (u množini) na neke primjedbe, da samo za sada ostanem tu.\, a sve ostalo je onako kako ste rekli. Pozdrav.

[Gracena13](#)

22.06.2009 18:59 h

Mnoštvo odalo počast žrtvama partizanskih zločina na Žumberku

Osim vojnika, ondje su ubijeni i ranjenici, medicinsko osoblje i časne sestre koji su četrdeset pete odvedeni iz bolnica.

Okupljeni su zatražili osuđivanje komunističkih zločina. Misu zadušnicu predvodio je pomoćni biskup zagrebački monsinjor Valentin Pozaić, koji je prozvao za prikriivanje istine o stratištima poput Jazovke.

Spomen-pohodu odazvali su se mnogi, a oni najstariji još uvijek pamte to strašno vrijeme.

'U Brezovici kod Siska politički vrh RH opet krivotvori povijesnu istinu slaveći četničko-komunistički ustanak od 22.lipnja 1941. kada takozvani antifašisti započese množstveno ubijati hrvatsku slobodu!', izjavio je tijekom odavanja počasti ubijenim pripadnicima hrvatskih postrojbi u Drugom svjetskom ratu

Boris Prebeg, predsjednik HOZ-a Jazovka.

<http://dnevnik.hr/vijesti>

MUČENICIMA JAZOVKE!

Pokoj Vam vječni Mučenici naši,
U grotlu duboke Jazovke jame,
Klanjaju se vama naraštaji vaši,
Na mjestu strašne krvave drame.

Čujemo zadnje krikove smrti,
Nad otvorom ove duboke jame,
Tu gdje se sotonizam vrti,
Kroz psovke, udarce i kame...

Ranjeni mladići, djevojke, djeca,
Nezavisne ratne Države Hrvata,
Od krvnika groznih pada i kleca,
Putovima križnim poslije rata ...

Stotine vas samo u Jazovki leži,
U ovoj jami pod zemljom duboko,
Osjećaji na vas vječno su svježi,
Vidimo svake vaše zjene oko ...

Molimo se za vas mučenici jame,
Naroda istog mi smo djeca vaša,
Nikli smo iz teške životne drame,
Preživjela koju je Hrvatska naša.

Genocid strašni narodu Hrvatu,
Stotine tisuća pobiše bez suda,
Krvnici nakon Drugog svjetskog rata,
Dok kosti vaše ostadoše svuda ...

Zločinaca mnoštva Hrvatskom se kreće,
Ubojice vaše u miru bez rata,
I nitko ih za to kažnjavati neće,
Ordene nose za pokolj Hrvata...

Stotine masovnih stratišta ima,
Postajama dugim križnoga puta,
Počiniše koje nama Hrvatima,
Nakon onog rata krvava i kruta.

Još se nitko od njih poklonio nije,
Hrvatskim žrtvama strašnog genocida,
Zločinstvo u njima neprekidno klije,
Bez ikakva ljudskog morala i stida.

A samo zato krivi ste bili,
Željeli što ste Hrvatskoj slobodu,

Umiraše zbog tog naši pređi mili,
Za temeljna prava hrvatskom narodu.
Hvala vam i slava mučenici sveti,
Za hrvatsku što ste živote dali,
Uspomena na vas vječno će živjeti ,
Sa stratišta vaših mi smo ustali.
Mučenicima u spomen
Mato Ćavar

Počivali u miru Božjem!

[matrixdc](#)

22.06.2009 20:08 h

Predsjednik RH Stjepan Mesić. "Naša je država mlada, izrasla na Domovinskom ratu u borbi za slobodi i samostalnost. Ova današnja Hrvatska nema baš nikakve veze s tvorevinom koja je u vrijeme Drugog svjetskog rata okaljala hrvatsko ime, i koja je odgovorna za besprimjerne zločine protiv Srba, Židova, Roma, Hrvata antifašista i svakoga za koga se i posumnjalo da bi mogli biti drugačiji. Niti je tzv. NDH bila izraz povijesnih težnji hrvatskog naroda, niti je današnja Republika Hrvatska na bilo koji način njezin nastavak ili njezino uskrsnuće. Tzv. NDH nije bila ni nezavisna, ni hrvatska, ni država", naglasio je predsjednik Mesić.

[matrixdc](#)

22.06.2009 20:42 h

Okupljenim se obratila i potpredsjednica Vlade Jadranka Kosor kazavši da su se antifašistički borci borili dostojanstveno te da zaslužuju poštovanje i trajno sjećanje. Upravo su oni povelili hrvatski narod na stranu antifaašizma. Ustaški režim je osudila kao režim zla, mržnje i nesnošljivosti, a »Vlada najoštrije osuđuje ustaške zločine i bilo kakvo koketiranje s ustaškim simbolima danas«. Potpredsjednik Sabora Josip Friščić naglasio je da je 70-ak članova Prvog partizanskog odreda imalo jasnu spoznaju o tome da aveti koja je krenula Europom treba pružiti otpor i da se, s obzirom na prirodu aveti, taj otpor ne može pružiti dijalogom. Za Friščića borba protiv fašizma nije završila kada je stao rat jer se u svakoj generaciji pojavljuju oni koji misle da se može vladati silom.

[Gracena13](#)

22.06.2009 21:03 h

matrixdc:

I što je pisac htio reći ?

Objesi mačku o rep ovo što si priložio iznad.

Osim toga, zar, je ovo jedino što ti je palo na um da upišeš uz prilog o stravičnoj patnji nedužnih hrvatskih žrtava ?

Srami se !

[matrixdc](#)

22.06.2009 21:24 h

Ja sam ponosan što sam antifašista, što je moj nono uspio pobjeći iz Jasenovca i ispričati mi što su

takvi kao ti i vama slični radili, što je moj otac Partizan ja hrvatski branitelj koji se borio protiv četnika. Dakle, tko ima krvave ruke i tko bi se treba sramiti.

Gracena13

22.06.2009 21:29 h

Uzalud vam trud svirači .

Antifašizam je jedno pitanje, a tko je zaslužan za osnutak samostalne i neovisne države RH 1990. god. drugo pitanje.

Država RH je stvorena na nesebično uloženom trudu, i patnji hrvatskih rodoljuba. Svi oni, koji su se dobrovoljno odazvali te podnijeli na vlastitim plećima teret i napose onima koji su polažući vlastite živote u temelje Domovine podnijeli stravične patnje u ime svih nas polažu isključivo sva prava na odavanje štovanja i počasti.

Gracena13

22.06.2009 21:52 h

matrixdc@

cit:

takvi kao ti i vama slični radili

Kakvi su to ljudi poput mene g.matrixdc?

Osobno nisam sposobna ni miša umoriti , a kamoli ljudsko biće. Osim toga kada se zbivao WW2, nisam bila osobno prisutna. jer nisam bila niti živa u to vrijeme.

Ne trudite se uzalud pisati bedastoće van svake pameti, jer takovi poput vas nisu dostojni da poljube đon od moje sandale.

matrixdc

22.06.2009 22:24 h

U antifašiste ubrajamo i sve one koje su se i nakon rata trudili da bi svijet uvidio nelogičnosti fašističkih ideja. Hrvati su među prvim narodima koji su organizirano ustali protiv nacizma i fašizma. Hrvatski pokret otpora (partizanski pokret ili vojska) bio je jedan od najbrojnijih u svijetu.

matrixdc

22.06.2009 22:28 h

Obnovljeni spomenici

Gradonačelnik Bakra Tomislav Klarić (HDZ) citirao je stihove »Grobovi silni govore o našoj krvavoj žrtvi«.

– To su riječi koje nikada ne smijemo zaboraviti. O antifašističkoj borbi moramo s poštovanjem govoriti i prisjećati se onih koji su svoje živote položili na oltar domovine. Isto je i s Domovinskim ratom. Naša je dužnost graditi domovinu u slozi i zajedništvu. Sveto tlo hrvatsko natopljeno je krvlju antifašističkih boraca koji su se borili za ono što danas imamo. U Gradu Bakru obnovili smo 16 antifašističkih spomenika. Naša je obveza da se sjećamo i da se spominjemo svih žrtava, kazao je Klarić.

[Domobran](#)

22.06.2009 23:56 h

Kolega matrix.dc. Lijepo je to što se vi grčevito držite antifašizma. Svakom poštenom Hrvatu to ne bi trebalo smetati, tim više kada se uzme u obzir da su naši potlačeni Hrvati iz onih krajeva koji su bili dodjeljeni Italiji za "usluge" u prvom svjetskom ratu, su se pobunili davno prije drugog svjetskog rata proti talijanskih okupacionih vlasti - čitaj fašističkih vlasti - i ta se pobuna prozvala antifašistička pobuna. Ustanci KPJ iz lipnja 1941. godine, koje upravo danas Mesić i kompanija slave, tada nisu imali blage veze sa antifašističkim pokretom naših Hrvata u Dalmaciji i Istri. Matrix, treba se poznavati prošlost i o noj smjelo i bez mržnje govoriti; a oni koji ne poznaju svoju vlastitu povijest su kao putnici bez putnih isprava. A koliko ih još uvijek danas ima u Hrvatskoj koji su putnici bez putnih isprava, tj. niti znadu gdje ideju, niti odakle su došli, niti dokle trebaju doći, niti kakova im je svrha i uloga u nacionalnom javnom životu za nas Hrvate.

Pred mnom stoji knjižica " THE CASE OF ARCHBISHOP STEPINAC " na engleskom jeziku koju je izdalo jugoslavensko poslanstvo u Washingtonu 1947. godine. Knjižicu je potpisao neki SAVA N. KOSANOVIĆ Ambassador of the Federal Peoples Republic of Tugoslavia. Velika sramota da jedan diplomat može takove laži pisati. On uspoređuje bivšu kraljevsku Jugoslavijom sa ovom novom koju on predstavlja u Americi kao dvije iste države, dvije iste zemlje koje su se herojski borile protiv okupatora, kojega je Alojz Stepinac zdušno pomagao i kojemu je klicao, i od dva milijuna Srba u Hrvatskoj, Ustaški program je organizirano radio na tome da jedan dio pobio, drugi raseli a treći prisilno prekrsti na katolicizam. Matrix dali vi još uvijek vjerujete u bivše sistematske jugoslavenske laži protiv nas Hrvata i naše Hrvatske?

Takodjer imam pred sobom kpoiju članka iz "Američkog Srbobrana" od 31 ožujka 1967. godine, gdje neki Stanislav M Vuković piše: "PLAVI JADRAN - MORE CARA DUŠANA" Predugo bi bilo ga prenijeti ovdje, ali šta ovaj Vuković kaže ovdje je srpsko općenito mišljenje Srba, pa što onaj koji s tobom sjedi za stolom misli o tebi, tako isto misli o tebi i onaj koji se sakrio pod stol a ti ne znaš za njega. Ilije Garašanina ideja.

[Gracena 13](#)

23.06.2009 00:57 h

U svakom trenutku i na svakom mjestu mogu potvrditi i potpisati tvoju rečenicu, svaka ti je na mjestu, odmjerena, bez ikakvog prostora da sam sebi dopustiš da te netko isprovocira, što je nekima jedini šport i zabava.

Kolega Otporaš u komentaru si rekao sve što reći treba, odlično ..

[matrixdc](#)

23.06.2009 16:55 h

Molim nemojte me nazvati kolega, pa nismo u saboru i nismo ideološki bliski, čak nismo ni godinama bliski. Ajde se vi titulirajte među sobom. Ne dao bog da smo kolege.

[Domobran](#)

23.06.2009 19:56 h

Gospodine matrixdc pročitao sam vaš opis i razumio vašu želju. Gospodine matrix će biti uslužen i

neće ga se više oslovljavati sa "kolegom". Iskreni pozdrav, gospodine matrix. Otporaš.

[Gracena13](#)

23.06.2009 20:09 h

g.Marixdc , čemu taj odbojan ton ?

Nije vas g.Otporaš pod silom natjerao da se pojavite na njegovoj temi, niti vam je opsovao roditelje, niti vam je uputio prijavnicu da se učlanite kao član kao političke opcije koja je osobno njemu bliska.

Osobno mi ne smetaju ničiji prilozi. Što me zanima to pročitam, a što ne preskočim.

Provirim ja i na vašu stranicu, ali se ne oglašavam.

Vi se ne bi rado složili da na vašim temama objavim priloge o stravičnim stradanjima hrvatskih žrtava.

G.Otporaš, prilaže i piše što njemu osobno paše, a ja mu se zahvaljujem na ljubaznosti, jer mi dopusti da mu remetim koncept pisanja sa priložima o sirotim žrtvama.

Svakog od nas ponaosob zanima ponešto od sadržaja .

Nismo u obvezi pratiti sve što se objavi, a ponajmanje izazivati prepirke na osobnoj osnovi poradi sadržaja tema koje pojedini GN prilože.

Čak i ako jeste po godinama mlađi od g.Otporaša, nije nimalo lijepo od vas da primjedbu o godinama koristite kao jedan od razloga , jer vas ne smetaju zapravo njegove godine, već sadržaj koji objavi na temi.

Dno obrazca

Copyright ©2000 - 2023, Jelsoft Enterprises Ltd.